

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 113

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 11 de febrer del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre els sondejos sísmics a les Illes Balears. 5227

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 1191/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció del nombre de persones en llista d'espera quirúrgica. 5227

2) RGE núm. 1195/14, de l'Hble. Diputat Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres del nou col·legi de Sa Bodega. 5228

3) RGE núm. 1196/14, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a índex de confiança empresarial. 5229

4) RGE núm. 1197/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió del pacte local. 5229

5) RGE núm. 1326/14, de l'Hble. Diputat Sr. David Abril i Hervás, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a turisme i prospeccions. 5230

- 6) RGE núm. 1201/14**, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a aposta per les petrolíferes. 5232
- 7) RGE núm. 1202/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aturar les prospeccions petrolíferes. 5233
- 8) RGE núm. 1203/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions que afecten el món educatiu. 5235
- 9) RGE núm. 1205/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de l'hostal Rocamar. 5236
- 10) RGE núm. 1335/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Reial Decret Llei 1/2014, de reforma en matèria d'infraestructures i transports. 5237
- 11) RGE núm. 1189/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Mesa del transport aeri i del Comitè assessor de gestió aeroportuària. 5238
- 12) RGE núm. 1190/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat multidisciplinària de reimplantació de membres. 5239
- 13) RGE núm. 1192/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de l'any 2013 quant al turisme. 5240
- 14) RGE núm. 1193/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de qualitat de recursos humans. 5241
- 15) RGE núm. 1194/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Llei de dependència. 5242
- 16) RGE núm. 1204/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a copagament dels serveis de dependència. 5243
- 17) RGE núm. 1198/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagaments efectuats pel Govern de les Illes Balears durant el 2013. 5244
- 18) RGE núm. 1199/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a tancament de Coca-Cola. 5245
- 19) RGE núm. 1207/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conflicte educatiu. 5246
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 25/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a TIL. 5248
- III. Debat i votació del dictamen** de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de llei RGE núm. 2472/13, de cans d'assistència. 5254
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4812/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a insolvència singular hipotecària. 5260
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, diputades, començam la sessió d'avui, primer de tot, amb una lectura de la declaració institucional i ara donaré la paraula a la secretària primera, Sra. Eulària Llufríu.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre els sondejos sísmics a les Illes Balears.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sra. Presidenta.

"Les Illes Balears es veuen assetjades per un seguit de propostes de prospeccions cercant combustibles fòssils a la mar Mediterrània amb utilització d'artefactes d'alta potència.

Els sondejos per ells mateixos representen una alteració geològica de conseqüències i abast imprevisibles, des de terratrèmols a contaminació irreversible d'aqüífers o afectació a espècies marines vulnerables, que incidiran sobre la situació ambiental, econòmica i social de les nostres illes abastant una superfície de la Mediterrània de més de 30.000 quilòmetres quadrats, a més, la finalitat dels sondejos, explotar industrialment els recursos subterranis de gas i petroli, és contrària a l'estructura productiva de les Illes, amb cap tipus de benefici econòmic i social per als seus habitants i amb el risc cert de pèrdua dels valors ambientals, socials i econòmics assolits tal i com assenyala la Comissió Balear de Medi Ambient.

Per tot això, el Parlament de les Illes Balears manifesta el seu rebuig a les esmentades actuacions i insta el Govern de les Illes Balears que exigeixi al Ministeri d'Indústria del Govern d'Espanya la seva immediata paralització d'acord amb els informes emesos per la Comissió Balear de Medi Ambient."

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Entenc que tots els grups parlamentaris hi estan d'acord, també els diputats no adscrits, per tant, queda aprovada aquesta declaració institucional.

Passam ara al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1191/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció del nombre de persones en llista d'espera quirúrgica.

La primera pregunta, RGE núm. 1191/14, relativa a reducció del nombre de persones en llista d'espera quirúrgica, que formula la diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, senyores i senyors diputats. Una de les principals preocupacions d'aquest govern i en concret de la Conselleria de Salut des del principi de legislatura és el temps que esperen els pacients per a una intervenció quirúrgica o el temps que puguin esperar per concertar una cita amb un metge especialista.

Reduir les llistes d'espera ha estat una prioritat d'aquesta conselleria. El conseller de Salut ens ho ha repetit una vegada i una altra, l'esforç que es fa des de la conselleria per tal de disminuir aquestes llistes, de quina manera es poden optimitzar millor els recursos, ser més eficients, tal és així que ara han sortit publicades aquestes llistes i hem pogut observar que hi ha una disminució del 20% quant al nombre de pacients que esperen per a una intervenció quirúrgica, com també veim una disminució del nombre de pacients que esperen per a una cita amb un especialista. Sabent que en aquest tema encara queda molt per fer i que tot l'esforç que es faci en temes de salut sempre serà insuficient, el nostre grup vol felicitar la conselleria i tots els professionals que han fet possible aquesta disminució.

Per això, li voldríem demanar, Sr. Conseller, si ens pot explicar quines són les causes que han permès la reducció del nombre de persones en llista d'espera per a una intervenció quirúrgica, així com la seva valoració respecte d'aquest tema.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. En primer lloc l'èxit de la presentació d'una reducció del 20% de la llista d'espera quirúrgica i de la reducció interanual de la llista d'espera de consultes radica en el compromís i implicació de tots i cadascun dels professionals sanitaris de les nostres illes i, per tant, vull que aquestes primeres paraules siguin de cara a la bona implicació i a la bona feina que fan dia a dia en pro del sistema sanitari públic de les nostres illes.

La implicació d'aquests professionals ha permès, com deia, una reducció de la llista d'espera quirúrgica i de la reducció interanual de la llista d'espera de consultes, però també és vera que quan es parla de llista d'espera mai no pot ser una bona notícia i sabem, des del punt de vista de la prudència, que ens queda encara molt feina a fer. Si bé és cert que, malgrat el que alguns auguraven en multituds de debats de preguntes que hem tengut aquí per part de l'oposició, hem aconseguit incrementar el rendiment dels quiròfans, incrementar l'activitat quirúrgica i ampliar la jornada ordinària també a la jornada d'horabaixa.

Això ens ha permès fer més de 5.300 intervencions quirúrgiques més que a l'any 2012. I el compromís d'aquest govern quan es va presentar a les eleccions era reduir les llistes d'espera, és vera que varem tenir una tendència creixent fins a 31 de desembre de l'any 2012, però també assumesc el compromís que les deixarem millor d'així com les varem trobar al començament de la legislatura.

Des del punt de vista de la prudència, també vull destacar que, malgrat que la tendència és bona, ens preocupa molt la demora mitjana per accedir a una prestació, aquest serà el principal capítol que centrarà els nostres esforços, però el nostre compromís amb els ciutadans, així com hem aconseguit baixar de 17.750 persones a 14.140 en un any, el nostre compromís és continuar fent feina i de valent en pro de la sanitat pública a les nostres illes i deixar millor les llistes d'espera d'així com ens les varen deixar.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1195/14, de l'Hble. Diputat Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres del nou col·legi de Sa Bodega.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 1195/14, relativa a obres del nou col·legi de Sa Bodega, que formula la diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera d'Educació, Cultura i Universitats, les obres del nou col·legi de Sa Bodega a Eivissa han tingut una trajectòria molt accidentada, entre retards a causa de la trobada de restes arqueològiques que varen motivar la paralització i la modificació de part del projecte per adaptar-lo a la decisió de mantenir aquestes troballes de manera que puguin ser visitades i les divergències entre l'empresa constructora i l'IBISEC, les obres s'han vist paralitzades en diverses ocasions provocant molta inquietud i preocupació entre la comunitat educativa del municipi de Vila. La veritat és que ens temíem el pitjor quan varem veure que es tornaven paralitzar les obres quan faltava tan poquet perquè aquesta escola estigués acabada.

Per això, Sra. Consellera, l'objecte de la meua pregunta és que faci una valoració de la situació actual de les obres d'aquest centre educatiu. Volem felicitar-la per les seves gestions, ja hem vist a la premsa que s'ha arribat a un enteniment amb l'empresa constructora i que les obres continuen i a bon ritme, però és pertinent que es reti compte dins aquest parlament de tot el que ha passat amb aquesta infraestructura tan necessària per a Eivissa que, juntament amb la resta d'obres d'ampliació i de nous centres educatius que el Govern té en marxa, ajuda a reduir el dèficit històric que pateix l'illa d'Eivissa en matèria d'infraestructures educatives.

Ens alegrem que el Govern hagi apostat per intentar pal·liar aquest dèficit en equipaments educatius que patim respecte de la resta d'illes, i just per això ens alegrem doblement que les obres del col·legi Sa Bodega continuïn.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Consellera per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. Efectivament s'ha pogut solucionar el problema i la conselleria, juntament amb l'ajuntament, ja ha aplanat el camí, i així ho vam comunicar a les famílies i a l'equip directiu.

El que va passar és que per l'empresa constructora hi va haver una sèrie de divergències, entre elles les unitats d'obra: l'empresa constructora manté que ha fet una sèrie d'unitats d'obra que els tècnics de la conselleria diuen que no hi són, i per aquesta discrepància es varen paralitzar les obres del col·legi. El que va decidir la conselleria, juntament amb l'ajuntament, perquè ja fa mesos que fa feina intensa en aquest tema, va ser dir simplement que resoldríem el contracte perquè l'escola està pràcticament acabada, ens interessava que els infants comencessin ja al nou centre i es va dir que es resoldria el contracte i es contractaria, en tot cas, una altra empresa si no acabaven les obres pertinents.

Després de reflexionar, l'empresa constructora va decidir efectivament el que es manifestava per part de la conselleria, que és complir la seva obligació, que era acabar les obres de Sa Bodega, amb independència de les discrepàncies que poden sorgir i que poden ser discutides *a posteriori*, després. I efectivament, va comunicar que es continuarien les obres sense cap problema i es preveu una entrega del col·legi per al mes de març.

Aquesta consellera es va reunir a finals de gener amb la directora del centre Sa Bodega i l'Associació de pares per comunicar-los-ho; es van alegrar, van estar contents, fins i tot se'ls va manifestar l'oportunitat o que estam a disposició perquè quan s'acabi a finals de març o be puguin fer el trasllat dels alumnes de manera immediata, la conselleria, pensin que ja té tot el mobiliari i està preparada per fer aquest trasllat en el moment en què es decideixi, o be puguin començar el curs vinent. Ells van triar que segurament voldrien fer durant aquest curs el trasllat, ho vam deixar a la seva lliure elecció, van quedar contents i afortunadament podem dir que l'escola Sa Bodega s'acabarà dins aquest curs escolar per a Eivissa.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.3) Pregunta RGE núm. 1196/14, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a índex de confiança empresarial.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 1196/14, relativa a índex de confiança empresarial, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Són moltes les dades econòmiques publicades que posen en evidència una lenta però clara recuperació de la nostra economia. Els mateixos que no varen saber veure que venia una crisi econòmica de proporcions bíbliques, com la que patim, són els que ara tampoc no veuen que comencem a sortir d'aquesta mateixa crisi. I malgrat aquesta miopia dels partits de l'oposició, els quals confonen la realitat amb els seus desitjos, avui tots els indicadors marquen dades positives, de forma que és la nostra comunitat autònoma la que marca les millors xifres de tot l'Estat. Podem afirmar, sense equivocar-nos, que Balears és la punta de llança de la recuperació econòmica a tota Espanya.

Només algunes dades que, encara que als partits de l'oposició no els agradi sentir-ho, reflecteixen aquesta recuperació, aquest canvi de tendència. Les dades de l'atur són, per posar un exemple, les més significatives, tot i que encara som enfora de sentir-nos satisfets, el que sí és cert és que ja duim quinze mesos reduint la xifra d'atur i nou mesos consecutius creant ocupació neta. Balears lidera l'augment de vendes en el comerç minorista. Balears és la segona comunitat autònoma on més va augmentar dins l'any 2013 la creació d'empreses. Dins l'any 2013 Balears va augmentar el nombre d'autònoms, fet que no passava des de l'any 2007.

Aquestes dades, ben eloqüents, demostren que poc a poc es reactiva l'activitat empresarial a la nostra comunitat, un fet que contrasta amb el que va passar a l'anterior legislatura del pacte de progrés, quan es tancaven quatre empreses cada dia i anaven a l'atur 60 persones diàriament.

Prova de tot açò és l'índex de confiança empresarial, un índex que mesura la percepció dels empresaris sobre la marxa actual i futura del seu negoci; un índex que a Balears ha suposat que en el darrer trimestre del 2013 s'hagi incrementat un 14,52% respecte del darrer trimestre del 2012, tota una demostració que les coses van a millor i que les mesures del Govern donen bons resultats.

És per tot açò que m'agradaria demanar al conseller d'Economia i Competitivitat quina valoració fa el Govern de les Illes Balears de l'augment en un 14,5% de l'índex de confiança empresarial en relació amb el mateix trimestre de l'any passat, tal i com ha publicat l'Institut d'Estadística de Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller per respondre, el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Presidenta. Sr. Diputado, mire, como usted ya ha trasladado, éste es un indicador más que recoge datos de la evolución de la economía y en este caso estamos hablando del sentimiento de la confianza de nuestro sector productivo, es decir, del sector empresarial, en cómo van evaluando el trimestre al que se enfrentan.

Estamos hablando de este primer trimestre comparado con el año pasado con un incremento en este indicador de confianza de un 14,5%, más allá del incremento que es relevante, es decir que estamos por encima de la media de las comunidades, pensando que estamos hablando del primer trimestre de cada año, es un trimestre..., nuestra economía es estacional, en el primer trimestre la actividad turística no es fuerte, por tanto, que este indicador sea positivo es muy importante. Pero, como bien dice, es un indicador consecuencia de muchos otros: datos de desempleo, empleo neto, ventas del comercio, un sector de la construcción que poco a poco, de unos indicadores negativos o nulos está empezando a tomar fuerza, está empezando a trabajar. Todos estos indicadores van mostrando la evolución de nuestra economía, que vamos por el buen camino, como usted dice.

Es importante analizar trimestralmente este indicador para ver realmente su evolución y sobre todo trasladar la confianza a los empresarios de que se están haciendo las cosas, es un indicador que nos avisa de cómo ven nuestros empresarios la economía y, por tanto, es un indicador del que se está haciendo un seguimiento exhaustivo por sectores, por islas, que en cada una de ellas este indicador es positivo y además por encima de la media del resto de las comunidades.

Decirle que vamos por el buen camino y que tenemos que seguir evaluando trimestralmente este indicador e ir tomando referencias sobre él.

I.4) Pregunta RGE núm. 1197/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió del pacte local.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 1197/14, relativa a Comissió del pacte local, que formula el diputat Sr. Miguel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El dia 10 de novembre de l'any 2009, fa gairebé més de quatre anys, el Parlament de les Illes Balears aprovà una iniciativa del Grup Parlamentari Popular amb el suport de tots els grups parlamentaris en què s'instava el Govern del pacte a crear una comissió per impulsar el pacte local a fi d'ampliar les competències de l'administració municipal.

Malgrat aquest mandat parlamentari, la comissió s'arribà a constituir, però no va desenvolupar les seves funcions per esgotar-se la legislatura. Ara, amb l'arribada d'un govern del Partit Popular s'ha tornat a impulsar una ferma defensa del municipalisme des de la convicció que són precisament les entitats locals, les administracions més necessitades de protecció per ser les primeres instàncies administratives i perquè són les que assumeixen la càrrega de les conegudes com a competències impròpies.

Per al Grup Parlamentari Popular, la defensa del municipalisme i la necessitat de la seva potenciació no només és una obligació normativa derivada de la regulació estatutària, sinó que ho és també perquè creim en la importància de les polítiques locals com a elements de millora del benestar i per la incidència directa que té sobre els usuaris.

Per tot això, consideram que ha arribat l'hora, que ha arribat el moment d'impulsar decididament un pacte local a fi de delimitar amb claredat i en favor sempre dels municipis les seves pròpies competències, a fi de dotar-los de competències, d'aquelles que estan recollides a l'Estatut, i assegurar la suficiència econòmica també perquè els ajuntaments puguin desenvolupar amb garanties totes i cadascuna de les competències que els corresponen.

Per tant, Sra. Consellera, ha arribat el moment, ha arribat el moment de donar una empenta definitiva a aquesta qüestió i per tant es fa absolutament necessari tirar endavant la tasca encomanada i donar força a la ja coneguda com a tercera descentralització.

Per tot això, i dins aquest marc, dins aquest context, li demanam, Sra. Consellera, pels objectius de la Comissió del pacte local. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Consellera per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (María Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats, la Comissió de pacte local és un òrgan d'interlocució entre el Govern de les Illes Balears i els ajuntaments de la nostra comunitat, i té per objecte fomentar un procés de desenvolupament del pacte local a les Illes Balears mitjançant aquesta cooperació que es fa des del Govern amb la FELIB com a representant dels nostres municipis.

Aquesta comissió de pacte local, entre d'altres, té les funcions principals de: proposar i formular recomanacions respecte del marc competencial a l'àmbit de les Balears; suggerir nous espais de participació dels ajuntaments en els processos d'elaboració de polítiques públiques del Govern de les Illes Balears; debatre sobre mecanismes de finançament de les entitats locals i fer propostes concretes per a la suficiència financera municipal, i establir criteris d'actuació conjunta i complementària per al desenvolupament de l'administració electrònica.

Com vostè ha dit, Sr. Jerez, es va crear a principis de l'any 2010 i va ser objecte d'una sèrie de reunions, però a final d'any no va ser objecte de pròrroga, per tant, va caducar. Quan nosaltres vàrem arribar al Govern ens vàrem trobar que feia més d'un any i mig que aquesta comissió del pacte local no es reunia i vàrem considerar que era molt important tornar reactivar aquestes reunions amb la FELIB, en representació dels municipis, per impulsar aquest pacte local, totes aquestes actuacions que els he comentat.

Per tant, es va tornar signar un nou protocol a principis de l'any 2012, una vegada que s'havia elaborat i tramitat, i a partir de llavors l'hem anat prorrogant anualment. Des de llavors la Comissió del pacte local s'ha reunit vuit vegades, quatre dins l'any 2013, quatre dins l'any 2012 i ara dins el mes de febrer estam pendents de començar les reunions d'enguany.

Entre altres temes que s'han tractat, els puc comentar com a més destacables tota la tramitació i contingut de la Llei de racionalització i sostenibilitat a l'administració local, es va començar a tractar com a avantprojecte el novembre del 2012 i s'han fet reunions per analitzar com evolucionava, fins que es va aprovar.

També per altra banda hem tractat el tema del conveni d'interoperabilitat que, com saben, és aquell conveni que permet a les administracions intercanviar dades, i al qual s'adhereixen els diferents municipis per aconseguir una administració més electrònica.

També la creació i distribució del fons de seguretat pública el qual va dirigit a sufragar als municipis despeses en matèria de policies local.

I també, per exemple, el conveni d'administració estatal i administració autonòmica als efectes de xarxes d'informació ciutadana, per crear una xarxa conjunta d'informació als ciutadans.

És a dir, s'han fet moltes actuacions i en aquesta mateixa línia continuarem. Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 1326/14, de l'Hble. Diputat Sr. David Abril i Hervás, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a turisme i prospeccions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 1326/14, relativa a turisme i prospeccions presentada en substitució de la RGE núm. 1200/14, que formula el Sr. David Abril i Hervás del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, bon dia, diputades, diputats. Sr. Martínez, fa uns dies el president Bauzá va dir, per justificar la seva posició contrària a les prospeccions, que el nostre petroli és el turisme. Idò, avui, com a conseller del petroli balear, des del Grup Parlamentari MÉS li demanam què pensa fer des del seu departament per aturar aquesta greu amenaça que, tant per a les Illes com per al nostre medi ambient i, sobretot, en aquest cas, al turisme, representen les prospeccions?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, miri, el primer, li vull donar la benvinguda en aquest tema perquè estaven... estaven... que fins ara no havien aparegut, els don l'enhonorabona.

(Alguns aplaudiments)

Com ja va dir el president, i ha traslladat...

(Remor de veus)

... i ha traslladat als ministeris i a Europa, que precisament avui el conseller de Medi Ambient és a Europa, defensarà fins on faci falta i lluitarà fins on faci falta que no es realitzin les prospeccions petrolíferes.

En tot cas, el que hem fet, hem fet moltíssim, moltíssim més que vostès, que no han fet res, perquè en el seu moment, en el seu moment el seu govern va callar i quan es va aprovar en el mes de desembre de 2010 no varen dir res.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, conseller, de benvinguda res. El 2011 el senador autonòmic i del BLOC, Sr. Sampol, ...

(Remor de veus)

... vostès votaven amb ell contra les prospeccions. L'any passat el nostre company soci de Compromís, Joan Baldoví, presentà una proposta per aturar les prospeccions en el Congrés i el Sr. Fajarnés, del seu grup parlamentari, deia que no perquè si no s'havien de pagar moltes indemnitzacions, cosa que és una gran excusa i una gran mentida.

No val dir que *estamos trabajando en ello*, no val dir que és avui el Sr. Company a Brussel·les dient i reconeixent avui matí que, a més, la competència és de Madrid, no és de Brussel·les, per tant, no sabem nosaltres que punyetes fa a Brussel·les. Ahir va passar per Madrid, de totes maneres, i Cañete, ministre accionista petrolier, ja li va dir que ell no podia anar contra la legalitat.

(Remor de veus)

El tema de les prospeccions ho afecta tot i tothom en aquesta illa, com afecta tot el que toca el tema turístic, però..., perquè, a més, mentre vostè fa promoció a Fitur, a la ITB de Berlín, que serà d'aquí quatre dies, a la World Travel Market des del Ministeri d'Indústria i Turisme, turisme marca Espanya, fan antipromoció i ignoren la vulnerabilitat de la nostra marca turística davant una qüestió tan preocupant com aquesta; diuen barbaritats com el fet que el petroli ens pot ajudar a promocionar un turisme a l'estil d'Aràbia Saudí, o fins i tot dient que *Bauzá ya sabe que de todas maneras no podemos parar las prospecciones*.

S'ha pronunciat tot el sector, la Federació Hotelera, el Foment de Turisme, tothom, i des del seu departament malauradament no els hem sentit. A Canàries es fan coses, Canàries ha muntat fins i tot una campanya que es diu *Save Canarias*, utilitzen tots els mitjans legals, utilitzen tot el que tenen al seu abast, ahir varen plantejar una consulta; a una consulta vostès diuen, no, nosaltres optam per la via diplomàtica. S'equivoquen, s'equivoquen perquè mai en la història democràtica d'aquestes illes no hi ha hagut un tema que hagi aixecat tanta unanimitat, ni a nivell de forces polítiques ni a nivell de societat civil ni d'agents econòmics.

Per tant, utilitzin aquesta unanimitat que hi ha del conjunt de la societat balear perquè els seus a Madrid ens escoltin, els seus a Madrid ens escoltin aquí i ara, perquè el que ens jugam és molt, ens jugam el futur de tota aquesta comunitat, començant pel tema del turisme.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo la veritat és que pens que això és el món a l'inrevés perquè li diré una cosa, nosaltres sí que feim feina. Ara li llegiré del mes de gener un informe que va sortir del nostre departament, jo li parlaré de la meua conselleria perquè han fet unes quantes preguntes al respecte, el mes de gener va sortir un informe negatiu de la Conselleria de

Turisme que, entre d'altres coses deia així: “*Las prospecciones son incompatibles con la industria del turismo hacia el modelo sostenible, contaminantes derivados de las perforaciones pueden acabar depositándose sobre las arenas de las playas y también mezclándose con aguas marinas perjudicando la calidad de éstas. Ambos efectos supondrían impactos muy graves sobre los sistemas litorales y playas de las Islas en las que está fundamentada la principal fuente económica de las Islas como es el turismo y, entre otras cosas, podría también afectar el tráfico marítimo y en consecuencia el turismo náutico. Concluyendo, del informe de análisis ambiental presentado y los anexos adicionales se puede constatar que el proyecto puede causar impactos notorios, aun considerando las medidas preventivas y correctoras. El proyecto presentado va en contra de los intereses de la industria turística de las Islas ya que los impactos derivados del mismo podrían afectar al principal recurso económico de Baleares.*” Crec que som bastant clars.

Per tot això, a la remissió de l'informe al subdirector general d'Avaluació Ambiental s'informa desfavorablement i negativament, sense opció a esmena, el projecte de prospeccions petrolíferes ja que va en contra dels interessos del turisme a les Illes Balears. Nosaltres sí que feim la nostra feina.

Jo li demanaria a vostè, per què no li preocupen les prospeccions petrolíferes? I li diré per què: és a dir, vostè, l'any 2010, quan era director general de Canvi Climàtic i Educació Ambiental no va dir res i en el seu govern, en el seu govern...

(Alguns aplaudiments)

... no varen dir res absolutament a Madrid el mes de desembre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... quan es va aprovar la prospecció petrolífera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 1201/14, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a aposta per les petrolíferes.

Sisena pregunta, RGE núm. 1201/14, relativa a aposta per les petrolíferes, que formula la diputada no adscrita la Sra. Margalida Font i Aguiló. Té la paraula, Sra. Aguiló.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Sra. Font.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Font, sí.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, diputats i diputades. Sr. Conseller, miri, la preocupació de la ciutadania de Formentera i de la resta de les Illes expressada amb la massiva presentació d'al·legacions contra les prospeccions petrolíferes i amb la pública oposició del sector empresarial de la nostra comunitat, sorgida arran de les últimes notícies referides a la tramitació dels projectes presentats per empreses petrolieres, projectes que afecten directament les nostres illes pel risc que suposen per a la sostenibilitat mediambiental, social i econòmica de la nostra terra, i després del desgavell produït pels successius aclariments contradictoris entre el ministre Soria i el president Bauzá, li formul la següent pregunta: creu el Govern que l'aposta manifestada pel ministre Soria, per les petrolieres i gasistes servirà per recuperar la indústria de les nostres illes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, una aclaración, yo creo que este gobierno, su presidente, ha dejado muy clara la postura del Gobierno, la postura y los intereses que defiende a nuestras islas y a cada uno de sus ciudadanos. Lo ha dejado claro, no hay ninguna postura contradictoria, es clarísima, no lo queremos.

Con respuesta a su pregunta, evidentemente, es que no queremos ninguna industria relacionada con el tema de extracciones petrolíferas. No las queremos. Queremos otro tipo de industria que si quiere se las vamos a ir enumerando y que sí que estamos haciendo actuaciones para que, en el ámbito de la industria y de las energías renovables, se hagan y se desarrollen proyectos dentro de nuestras islas que mejoren y que vayan por esa línea medio ambiente, de acercarnos al turismo y desde luego de proteger nuestras islas. Pero sobre todo, este gobierno, desde el presidente y cada una de las personas que tienen que trabajar para que no se den esas prospecciones, está trabajando.

¿Sabe qué? Evidentemente, después de que hubo un real decreto que permitió hacerlo. Por tanto, estamos trabajando a contrarreloj sobre un real decreto al que nadie en esta cámara se opuso, nadie en esta cámara, digo de la bancada socialista, de la bancada MÉS y cada uno de estos.

(Remor de veus)

Ninguno de ustedes, sí, ninguno de ustedes y se lo vamos a... si quiere en la réplica le voy a decir cada una de las cosas en las que ustedes se opusieron.

(S'escolta una veu de fons intel·ligible, remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Font.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Sí, gràcies, gràcies per la seva resposta. Miri, jo... sí, és veritat, el Sr. Bauzá s'ha posicionat, s'ha posicionat, ho ha fet d'una manera clara, però també ha quedat molt clar, molt clar quin és el cas que li fa el Sr. Rajoy i el seu ministre.

Vostè es refereix a un decret, bé, de forma molt esbiaixada vostè no fa referència a la Llei del 98, a la Llei d'hidrocarburs, signada pel Sr. Aznar. De totes maneres, jo li vull dir que no hi ha prou només amb les paraules que vostès diuen aquí, ni a limitar-se a amenaçar amb més o manco inconcretes apel·lacions a diferents instàncies. Miri, nosaltres tenim la certesa que després de les declaracions fetes pel ministre Soria és evident que la seva posició personal a les prospeccions petrolíferes és feble i poc contundent.

Des de la coalició que jo represent els exigim que especifiquin de forma clara, clara, les mesures, les iniciatives concretes que pensen adoptar per evitar les prospeccions a les nostres illes, projectes que si no s'aturen provocaran greus perjudicis a la fauna i a la flora marina, així com un elevat impacte mediambiental i socioeconòmic. Tots sabem que l'activitat petrolera és incompatible en totes les seves fases amb un medi ambient no contaminat i especialment amb una economia basada en i per al gaudi del nostre entorn.

Les prospeccions les pot aturar el Govern Rajoy i vostès ho saben, ho saben perfectament, no intentin confondre els ciutadans. Tots els processos iniciats estan pendents de l'informe d'impacte mediambiental, requisit indispensable, indispensable per a la seva autorització. No hi ha cap autorització donada, cap. Per tant, és el Govern del Partit Popular que ha de donar o no aquestes autoritzacions per començar les prospeccions.

Els demanam que exigeixin al Govern Rajoy que no defensi els interessos de petrolieres estrangeres, perquè fer-ho significa posar en risc l'economia balear, i que traslladi a Madrid, de forma clara, que Formentera diu i dirà de forma clara i contundent no a les prospeccions.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, es que creo que las declaraciones... yo, yo le voy a pasar las declaraciones y las actuaciones que el Gobierno ha estado haciendo no sólo durante los últimos días sino desde el principio, pero el problema... -no, no, míreme, por favor-, el problema, el problema es cuando hay un real decreto que marca una línea, y desde aquí no se ha hecho absolutamente, ni los presidentes de los consells en su momento, ni el Gobierno, es todo lo contrario, todo lo contrario, Antich dijo que no había muchos problemas en todo esto. Por lo tanto, el ir en contra, que es lo que nos toca siempre, resolver problemas que se nos ocasionan, en vez de ponerse a nuestro lado... o detrás, ayudándonos, no se pongan en contra, por favor, qué es lo más importante. Nos estamos jugando mucho, y este gobierno está hoy en Bruselas porque en Bruselas, muchas veces nos lo echan en cara, en Bruselas, en Bruselas, en Bruselas hay mucha decisión, por eso estamos hoy en Bruselas. El presidente lo está marcando, está, hay un plan detrás de cada una de las actuaciones que tenemos que hacer y no se preocupen, trabajaremos por conseguirlo.

Pero además, estoy convencido que como saben que el problema se generó en diciembre del 2010, por un gobierno socialista, estoy seguro de que nos van a ayudar a enmendar ese gran problema. Por lo tanto, gracias por sumarse a ello y gracias por el apoyo.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 1202/14, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aturar les prospeccions petrolíferes.

Setena pregunta, RGE núm. 1202/14, relativa a aturar les prospeccions petrolíferes, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, la unanimitat política i social en contra de les prospeccions petrolíferes aquí a les Illes fa que estiguem davant el moviment més contundent en defensa del territori i del medi ambient que jo recordi aquí, a les nostres illes, i no em trobarà a mi amb aquest discurs o diàleg de *y tú más*, perquè sembla mentida que amb un tema que hi hem estat tots políticament en contra i que avui mateix hem aprovat una declaració institucional, el Govern es posi a la defensiva i intenti atacar i disparar a tot allò que es mou. Un greu error, Sr. Vicepresident.

(*Alguns aplaudiments*)

Però bé, el que al meu grup interessa és que aquesta contundència social s'ha de traduir en una contundència política. I per això, volem saber, Sr. Vicepresident, quines actuacions porta a terme el Govern per aturar aquestes prospeccions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sí, muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Eso de que estábamos todos de acuerdo está por ver, porque desde luego a los hechos me remito, pero en cualquier caso, para contestar a su pregunta le diré que este gobierno, con el presidente al frente, está haciendo todo lo que está en nuestra mano para intentar que no se ejecuten las prospecciones petrolíferas. Y le diré al respecto que se han emitido ya, pues, informes de distintos servicios de la comunidad autónoma en los que se pone de manifiesto los efectos negativos que pueden tener.

También, como usted sabe, la Comisión Balear de Medio Ambiente se ha pronunciado de una forma negativa, se han remitido cartas a los ministros Soria i Arias Cañete, también advirtiéndole de nuestra posición en contra. Y también hoy, como se ha comentado aquí, nuestro conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, junto con el presidente de Ibiza, están en Bruselas reunidos con el comisario de Medio Ambiente.

Por lo tanto, Sra. Costa, este gobierno, con su presidente al frente, estamos totalmente en contra de que se ejecuten estas prospecciones petrolíferas.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Miri, Sr. Vicepresident, li he dit, no es posi a la defensiva, jo no pos en dubte que el Partit Popular a les Illes Balears estigui en contra de les prospeccions, el que li dic és que fem un front comú polític en contra d'aquells responsables polítics que són a Madrid, ara i avui, i que sí estan a favor de les prospeccions. Així ho va dir ahir el Sr. Ministre, el Sr. Soria, que literalment va dir, *que el petroleo es compatible con el turismo y es muy bueno para la actividad económica*. Això va dir ahir el ministre, Sr. Vicepresident, i contra això hem de lluitar.

Igual que hem de lluitar contra les declaracions o les intencions polítiques del ministre de Medi Ambient, del Sr. Arias Cañete, perquè dona la casualitat que té accions a una petrolífera que es diu Ducar SL, i casualment el desembre de l'any passat, fa només un mes, va modificar la Llei d'impacte ambiental on va declarar les avaluacions d'impacte ambiental per a les prospeccions que fossin simplifcades.

Jo no dic que vostès estiguin d'acord amb això, el que els deman és contundència política. I el meu grup li ofereix dues coses: una, reunir-nos immediatament aquesta setmana amb el president Rajoy, per mostrar-li la nostra oposició a aquests projectes i, dues, estudiar, ara ja, quins són els recursos judicials pertinents en cas que això vagi endavant.

I per últim, Sr. Vicepresident, el que el meu grup també demana és que el Govern no pot continuar com un actor secundari en aquesta lluita, ha de liderar l'oposició política en contra de les prospeccions i no anar a remolc dels Consells d'Eivissa i de Formentera. Eivissa diu no i les Illes Balears diuen no. Es posin al capdavant de la lluita.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la estoy escuchando atentamente y desde luego no doy crédito a lo que escucho, el cinismo y la demagogia que la adorna no tiene límites. Mire, este gobierno la postura la tiene muy clara y le diré que no hemos de olvidar, y usted no se olvide, que quienes autorizaron las prospecciones petrolíferas fueron ustedes, los socialistas.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Y no hay que olvidar, no se olvide usted, que usted formaba parte del Gobierno del Sr. Antich cuando se autorizaron y que conste que no hicieron absolutamente nada. El Gobierno del Sr. Antich hace cuatro años, o hace unos años, que era cuando se tenían que autorizar, era cuando tenía que haberse manifestado en contra. Y mire, aquí tengo un recorte de periódico del *Diario de Ibiza* en el que el Sr. Antich dice: "No suponen ningún escándalo los sondeos", y por otro lado dice que "Es normal que el Gobierno quiera saber lo que hay en nuestro subsuelo".

Sra. Costa, mire, usted, que formaba parte del Gobierno y además era ibicenca, me gustaría saber qué hizo. Y en cualquier caso le diré otra cosa, no es lo mismo trabajar para evitar o para impedir que se autoricen unos sondeos que trabajar para impedir que se ejecuten unos sondeos que están autorizados y que los autorizaron ustedes y no hicieron nada. Y le diré una cosa, le diré una cosa más...

(Alguns aplaudiments)

... los hechos, los hechos colocan a cada uno en su sitio, mientras ustedes los pusieron en marcha este gobierno está trabajando y luchando para que no se ejecuten y si ustedes hubieran hecho lo que tenían que hacer en el momento oportuno en estos momentos la sociedad balear no tendría la espada de Democles encima de unos sondeos que pueden resultar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, senyor...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... totalmente perjudiciales para nuestro medio marino y para nuestra economía...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... pero no se preocupe, Sra. Costa, que haremos todo lo que esté en nuestra mano para evitar que los sondeos que ustedes autorizaron se ejecuten.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.8) Pregunta RGE núm. 1203/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions que afecten el món educatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 1203/14, relativa a inversions que afecten el món educatiu, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia a tothom. A hora d'observar la presa de decisions de la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears en qüestions estrictament pedagògiques, fa la impressió que hi ha una falta de direcció i una falta de criteri molt gran, però també pot ser, i ho dic, també pot ser que és que no hem entès els mecanismes de funcionament de la conselleria. Per tant, suposant que no els hàgim entès tendria a bé o li agrairíem molt que ens poguéssim aclarir quins són aquests criteris que aplica la conselleria a l'hora de prendre decisions no només de curricular sinó també en altres àrees.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. Jo aquí la pregunta que vostè em fa és d'inversions en educació, en infraestructures; llavors això és el que jo li contestaré, si vol que parlem d'altres temes també, a un altre moment, però, en principi, la conselleria ho té molt clar i ja ho va dir, fa mesos que ho va dient: amb la manca de doblers que hi ha avui en dia, la manca de recursos, així i tot tenim varies prioritats. Primera, una línia de seguretat que serà la que s'instaurarà perquè tenim edificis molt antics i aquells que els tècnics ens diuen que necessiten una reforma urgent, per temes de seguretat, seran els primers que es duran a terme.

Jo ja els ho vaig dir, una altra línia d'amiant, evidentment és un tema urgentíssim, l'amiant és tòxic. Fa moltíssims d'anys que aquesta comunitat autònoma té molt d'amiant en els seus col·legis i ningú no l'havia llevat. Línia prioritària, llevada de l'amiant.

Una altra línia, barreres arquitectòniques. Fa molts d'anys, 20, 30 anys que tenim col·legis on ningú no ha pensat mai que, ja no als nous, sinó als antics, que s'han d'eliminar les barreres arquitectòniques. Aquesta conselleria obrirà una línia de barreres per eliminar barreres arquitectòniques.

Aquestes són les tres prioritats i les tres línies que farà la conselleria.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, presidenta. Només un aclariment, és que em molesten profundament les mentides. Quant al tema de l'amiant, fa molts d'anys que es lleva amiant en els centres educatius, en el centre allà on jo era el va llevar el conseller Damià Pons. Però vostè sap que les condicions de llevar l'amiant només es poden fer en els mesos d'estiu i que s'han de fer en unes condicions que són molt especials. Per tant, fa molts d'anys que es lleva l'amiant i una cosa així no hauria d'anar a aquest parlament, perquè vostè sap que tots els consellers, sigui quin sigui, lleven l'amiant.

Dit això, aquests criteris que vostè m'esmenta, que tant de bo fossin els que apliquen, però des del meu punt de vista no hi ha res que demostrï que ho fan així, en absolut. Des del meu punt de vista no hi ha cap criteri clar a l'hora de decidir què fan, això sí, al marge dels programes educatius. Aquí els criteris són claríssims, en la direcció més equivocada possible, però crec que els tenen clars. Però vull posar-li alguns exemples flagrants, tant a l'hora d'adjudicar obres, com a l'hora d'adjudicar professorat en els centres educatius, no responen a aquestes necessitats que ens esmenta, ni situa els recursos allà on més falta fan, sinó que actua en funció de pressions immediates i de clientelisme.

Cada vegada que vénen a Eivissa o a Formentera, ens prometen una escola nova. L'última vegada que va venir, tot just fa ara 15 dies, ens va prometre una nova escola a Cala de Bou, abans l'havien promesa a Sant Ferran a Formentera, abans havien promesa o un desdoblament o un nou CEIP a Santa Eulàlia. Com quedam? Cala de Bou, Sant Ferran, Santa Eulàlia? I mentre tant què? Començam el nou institut de Santa Eulàlia o continuam posant-nos medalles com amb Sa Bodega, que, per tercera vegada, es posen medalles en aquest ple amb un CEIP que encara no han aconseguit acabar i que du tres anys de retard.

En qüestió d'infraestructures per tant consellera, intentin...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. Miri, jo no sé qui falta més a la veritat. Jo el que li puc dir..., miri, l'amiant, llevar tot l'amiant de Balears val un poc més d'1.500.000 euros. No em faci ganes de riure! I no em digui que anteriors consellers van llevar l'amiant, quan tenim cobertes d'amiant de fa 30 anys.

(Remor de veus)

Per tant, no sé qui menteix més i qui falseja més les coses. 1,5 milions d'euros, que es farà dins el 2014; perquè, a més, vostè supòs que sap que hi ha poques empreses que es dediquin a llevar l'amiant. O sigui, que és molt fàcil concursar, no fan falta grans projectes i nosaltres llevarem l'amiant.

De barreres arquitectòniques no me'n ratlla vostè, tant que s'omplen la boca d'atenció a la diversitat i no em ratlla ni s'interessa que es llevin les barreres arquitectòniques? On anam a parar?

Em ratlla de nous col·legis, es faran segons les ràtios, evidentment aquí on facin falta, però no per qüestions polítiques, ni per qüestions d'interès.

Tampoc em ratlla de la seguretat. Vostè troba que no és interessant que el Govern intervengui quan una coberta amenaça perill, quan un col·legi és molt antic? Aquests són els criteris que té en compte aquest govern.

Ara a vostè no li interessa que es diguin i no li interessa que es diguin, perquè vostès no van fer res.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.9) Pregunta RGE núm. 1205/14, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de l'hostal Rocamar.

Novena pregunta RGE núm. 1205/14, relativa a valoració de l'hostal Rocamar i que formula el diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tots. Bon dia, Sr. Martínez, vull, en primer lloc, donar-li l'enhorabona en nom grup pel seu nomenament.

El nostre grup ha fet repetides preguntes al seu antecessor, Sr. Delgado, sobre les condicions de la compra per part del Consorci borsa d'allotjaments turístics de l'hotel Rocamar de Sóller i encara, la veritat, és que no ens hem aclarit. Tal volta vostè, que ha viscut el procés de forma més directa, ens pot explicar on es fonamenta per afirmar que l'arquitecte Pere González Nebreda havia establert un cost de l'esmentat hotel de 971.000 euros, sense declaració de ruïna, o de 298.000 amb declaració de ruïna.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la veritat és que a la pregunta..., és a dir, jo no he informat res mai, ni a l'expedient, ni a això. El que es va fer a la junta rectora de dia 28 de febrer de 2012 va ser comunicar les tres valoracions que s'havien contractat la passada legislatura i, vist que, a més, hi havia aspectes contradictoris entre elles, perquè n'hi havia una de Tinsa, una de Sociedad de Tasación i una altra de Pere González Nebreda, es va decidir que s'encarregàs a la conselleria un informe tècnic per aclarir les diferències que hi havia entre aquestes i varen ser els tècnics els que varen decidir quin preu era el valor adequat per a la compra i quina era la taxació més adient.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Martínez, a l'expedient figura que vostè, bastant abans que els tècnics informassin, va comunicar, al consorci precisament, que la valoració del Sr. Pere González Nebreda era de 971.000 euros, sense declaració de ruïna. Això és una interpretació seva, directament seva, o de 298.000 euros amb declaració de ruïna.

Jo he repassat el dictamen de l'arquitecte Pere González Nebreda i no he trobat enlloc que relacioni el valor de l'edifici amb la declaració administrativa de ruïna, diu textualment tot el contrari. "La valoració objectiva és independent de què l'expedient administratiu de ruïna s'hagi iniciat". El Sr. Nebreda justifica sobradament que ha de valorar-se el sòl com a vacant, seguint el previst al Reial Decret 1492, ja que les edificacions estan en situació de ruïna física. La conclusió del seu informe és que el valor total del sòl és de 284.000 euros, sense cap altra alternativa. La diferència entre allò pagat, 971.000 euros, i allò valorat pel Sr. Nebreda és el cost estimat de la demolició que, d'acord amb l'article 22 del Reial Decret 1492, s'ha de deduir del valor de reposició.

Sr. Martínez, la valoració del Sr. Nebreda és molt clara i la seva comprensió és a l'abast de tothom, si el consorci s'ha de fer càrrec de la demolició, ha de pagar 284.000 euros, ja que la demolició costarà prop de 700.000 euros. Però si paga la propietat 971.000 euros, com s'ha pagat, ara la demolició també va a càrrec del consorci, i si ara la demolició també va a càrrec del consorci, paguen vostès dues vegades per la mateixa ruïna, sí o no?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, entendre que jo no entraré en temes tècnics. És a dir, aquí vostès han fet 17 iniciatives parlamentàries, han fet 9 sol·licituds de documentació, 5 preguntes orals, 1 moció, 1 interpel·lació, 1 pregunta escrita, és a dir, i encara no ho tenen clar?

Li torn dir una altra cosa, jo mai no he interpretat cap d'aquestes tres taxacions, perquè jo no faig de tècnic, no ho feia ni quan era director general ni quan som ara conseller; és a dir, la feina dels tècnics..., que, a més, sempre he defensat la independència i la professionalitat de tots els funcionaris quan han depès de mi. És a dir, jo no entraré en temes tècnics i la veritat és que l'únic informe que al final diu quin és el preu que ha de pagar la junta rectora, és un informe tècnic, un informe jurídic i un informe econòmic. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 1335/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Reial Decret Llei 1/2014, de reforma en matèria d'infraestructures i transports.

Desena pregunta RGE núm. 1335/14, relativa a Reial Decret 1/2014, de reforma en matèria d'infraestructures i transports, presentada en substitució de la RGE núm. 1206/14, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tots i a totes. Vivim a una comunitat insular i la nostra principal font de riquesa econòmica és el turisme, així doncs, la connectivitat aèria i marítima té una importància estratègica vital per a nosaltres. Els darrers anys, la gestió del Sr. Rajoy i del Sr. Bauzá ens ha dut a empitjorar la nostra connectivitat de destinació, de freqüències i de preus i també d'una disminució d'inversions del Ministeri de Foment.

El proper dijous, el Congrés dels Diputats ha de validar un reial decret llei del Govern del PP, que introdueix una reforma en matèria d'infraestructures i transports, no consensuada amb ningú.

Sr. Conseller de Turisme, ens podria dir què ha fet el Govern de les Illes Balears per evitar aquesta nova pujada de taxes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostè sap és un reial decret, i per tant..., a més, tracta altres temes els quals no només són marítics, sinó també aeris, ferroviaris i autopistes. També regula, com imagin que sap, l'obligatorietat per a les companyies aèries i marítimes que emeten els bitllets subvencionables d'incorporar-se al sistema SARA.

Els decrets lleis, per això és un reial decret, són normes que es dicten per motiu d'extraordinària i urgent necessitat, la qual cosa implica que no es dóna audiència en la seva tramitació, ni al sector, ni a les comunitats autònomes, per tant, no hem tengut oportunitat per fer-ho.

En tot cas estam absolutament en contra de noves taxes i d'increment de taxes existents.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

De la seva resposta deduïm que el Govern de les Illes Balears del PP no ha fet res. Literalment això és el que ens acaba de dir. Vostès amb aquest reial decret llei creen una nova taxa que grava les companyies aèries, amb la creació del coordinador nacional d'*slots*, les companyies han de pagar una nova taxa i aquesta desincentiva la creació de destinacions, de freqüències i per tant, tindrà una repercussió en els bitllets.

Varen promoure que retirarien el certificat de resident i ara fins el mes de novembre. I d'altra banda, ara multipliquen per 123% la taxa del servei de salvament marítim. Ara tothom que navegui haurà de pagar i es calcula en una mitjana de 500 euros l'any. I afecta totes les embarcacions, totes aquelles que toquin terra: navilieres que duen productes, vaixells de pesca, de mercaderies, iots, llauts, empreses de lloguer nàutic, navilieres de transport de passatgers, tots, tothom que toqui terra amb amarrament haurà de pagar, fins i tot algú pagarà més de la taxa que de l'amarrament d'un dia.

Per tant nosaltres, mentre Rajoy fa incentius i beneficis per al transport en alta velocitat, aquí ens trobam que ens posen més taxes, que no ajuden a la connectivitat, ni ens ajuden al turisme. I davant d'aquesta situació li torn demanar, què ha fet el Govern del PP, què faran els diputats del PP dijous a Madrid?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, és molt agosarat fer interpretacions de si afecta o no totes les embarcacions, perquè jo he encarregat un informe jurídic i veurem si afecta o no totes les embarcacions.

En el tema, a més, del certificat de resident, precisament serem nosaltres els que llevem el certificat de resident, però haurem de donar un marge a totes les empreses perquè es pugin adaptar.

(Remor de veus)

De totes maneres a la pregunta que m'ha fet de quines taxes..., jo li diré en quines taxes per exemple hem lluitat i hem aconseguit: hem aconseguit l'eliminació de taxes de matriculació de xàrters nàutics, que no ho comenta; hem lluitat i hem aconseguit bonificació de taxes aeroportuàries d'un 20% en temporada baixa; hem lluitat i hem aconseguit bonificacions de fins al cent per cent per a la creació de noves rutes, -perquè li record que el reial decret fa referència a tot tipus de transport-; hem lluitat i hem aconseguit bonificacions per a passatgers amb connexió de fins al 40%, i hem lluitat i hem aconseguit bonificacions de fins al cent per cent de mercaderia aèria.

I vostès no estaven tan preocupats la passada legislatura, perquè també li recordaré quan es varen pujar les taxes en el transport aeri, el 25 de juliol del 2008 es començà a aplicar una taxa addicional a cada passatger embarcat, per cobrir els costos d'adaptació i operació que va representar un increment del 10% de les taxes aplicades. El gener del 2009 es va crear un recàrrec a les taxes d'aterratge i una taxa de seguretat, varen suposar un augment del 3% de les taxes a aeronaus i d'un 5% a les aplicades als passatgers. I el gener del 2011 es varen unificar taxes d'aterratge, que va suposar un increment del 10% per a passatgers i un 6% per a internacionals.

A totes aquestes pujades, no hi va haver cap mesura de bonificació per als territoris insulars. I vostès tampoc varen dir res.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 1189/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Mesa del transport aeri i del Comitè assessor de gestió aeroportuària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 1189/14, relativa a Mesa del transport aeri i del Comitè assessor i de gestió aeroportuària que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Presidenta. Por nuestra condición pluriinsular y por el predominio del sector turístico en la economía de nuestra comunidad, hace que uno de los aspectos clave para nuestra conectividad, sea la gestión de nuestros aeropuertos, siendo la descentralización y participación de entidades propias en su gestión fundamental para desarrollar estas estrategias propias a cada aeropuerto y más adecuadas al hecho insular.

La participación de instituciones propias y del sector en tema de transporte aéreo ya se produjo pioneramente en nuestra comunidad gobernando el Partido Popular. La resolución de la consellera de Obras Públicas, de 5 de abril de 2005, crea la Mesa del transporte aéreo, como órgano de consulta, debate y asesoramiento. Y la resolución de la misma consellera, de 20 de mayo del 2005, crea el Comité asesor de cogestión aeroportuaria. Pero el Gobierno socialista no creyó en la participación de nuestras instituciones, por mucho que digan lo contrario, y la descentralización y la gestión aeroportuaria, no creyó para nada en la cogestión aeroportuaria. Tampoco el anterior Govern hizo nada al respecto, ni siquiera llegó a convocar el Comité asesor de cogestión, por mucho que ahora alguno quiera aparentar otra cosa o interés. Ni siquiera se enfrentaban al ministro socialista Sr. Blanco, cuando puso en marcha un proceso privatizador de AENA, parado por el actual Gobierno del Partido Popular.

En cambio, este Govern tiene como uno de sus objetivos avanzar hacia la mayor participación y descentralización en los temas aeroportuarios. Los hechos cantan, lo demuestran: ha ampliado la participación de entidades en la Mesa del transporte aéreo; reúne periódicamente el Comité asesor de cogestión y los comités de ruta de cada aeropuerto insular y su comisión técnica, aprobando sus planes bienales. Además, el 27 de enero se constituyó el Comité de coordinación aeroportuaria de nuestra comunidad, un auténtico hito histórico.

Así, Sr. Conseller de Turismo, por lo estratégico de la materia y lo importante para nuestra comunidad, le formulo la siguiente pregunta: ¿podría explicar las últimas reuniones de la Mesa del transporte aéreo y del Comité asesor de cogestión aeroportuaria llevadas a cabo el pasado 29 de enero? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, les reunions varen tenir com a principal objectiu informar el sector de les darreres actuacions realitzades en diversos temes d'interès aeroportuari. Va suposar un fet històric la recent constitució del Comitè de coordinació aeroportuari, com a passa important en el marc de la coordinació i la cogestió dels aeroports de Balears. Aquest comitè permetrà a la comunitat col·laborar amb AENA en la definició de l'estratègia a desenvolupar als aeroports, en matèria de tarifes aeroportuàries, en canalització d'actuacions realitzades en la promoció del transport aeri, en la promoció d'accions per enfortir la connectivitat, en el desenvolupament de noves rutes i en totes aquelles altres matèries que es consideren necessàries per incrementar el transport de passatgers i càrrega aèria.

Un altre dels temes que es va traslladar als assistents va ser el fet que a través de la modificació de la Llei de seguretat aèria, el Ministeri de Foment ha reconegut els conceptes de passatgers en connexió, aeroport estacional i mesos valls, de vital importància per a Balears. També, com he comentat abans, es va valorar de manera positiva que el Consell de Ministres anunciés la reforma del decret que regula els descomptes dels residents no peninsulars. A través d'aquesta reforma s'ha establert l'obligatorietat d'incorporar-se al sistema telemàtic SARA per a totes les companyies aèries i marítimes que emeten bitllets subvencionats. Aquest fet permetrà l'eliminació del certificat de resident i habilitarà novament la presentació del DNI per acreditar la residència i tenir dret a la bonificació. Aquesta mesura entrarà en vigor dia 1 de novembre.

Per altra banda a la Mesa del transport es va donar compte de la situació de la connectivitat amb els destins domèstics en general, rutes, freqüències, preus i situació de l'OSP Menorca-Madrid i interilles.

I finalment a la reunió del Comitè assessor de cogestió, es va acordar donar trasllat als representants sindicals, que s'alternen cada sis mesos en el Comitè de coordinació aeroportuària estatal, de tota la informació que es tracti en el mateix. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 1190/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat multidisciplinària de reimplantació de membres.

Dotzena pregunta RGE núm. 1190/14, relativa a unitat multidisciplinària de reimplantació de membres, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gestionar bé els recursos públics, controlar i racionalitzar la despesa i mantenir aquells serveis essencials sense minvar-ne la qualitat, forma part dels principis de la societat del benestar. I aquest Govern del Partit Popular ha demostrat que això és possible i a més, amb resultats satisfactoris per als ciutadans de les Balears. Com les dades de reducció de les llistes d'espera quirúrgica, que s'han reduït en més d'un 20% en un any, o un 9,56% les consultes per a especialistes, com ha esmentat abans.

A més, Sr. Conseller de Salut, la seva bona gestió d'aquests recursos fan que els ciutadans puguin comptar amb nous serveis, com ara l'Institut d'Investigació Sanitària, del qual ja parlava la setmana passada; la nova unitat de cures pal·liatives pediàtriques o la unitat d'urologia infantil; o la unitat de reimplantació de membres superiors, sobre la qual volem saber avui la seva valoració.

I tot això ho ha fet, Sr. Conseller, de manera constant, eficient i coherent, i allunyat de missatges catastrofistes d'aquells que no només deixaren en fallida el sistema, sinó que en els seus discursos demostren una incoherència i una hipocresia total. I com a mostra, el que passa, per exemple, a Andalusia: és la comunitat autònoma que més ha retallat en despesa sanitària des del 2008, amb un 15,3% menys de despesa en salut, un 2,1% menys el 2014, alhora que a les Balears vostè incrementava el pressupost en un 2,5%. Andalusia al mateix temps, el 2013, destinava 378 milions d'euros a la sanitat concertada, essent la comunitat amb menys llits públics per habitants, a més de ser -l'esquerra dels treballadors- la que més ocupació sanitària destrueix: 7.600 treballadors menys en dos anys. I sap qui governa a Andalusia?, idè sí, el Partit Socialista, els mateixos que aquí el critiquen fins i tot quan redueix les llistes d'espera.

Queda clar quin és el model de sanitat que defensen quan governen, no fa falta dir res més. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Prohens. Aquesta unitat multidisciplinària allà on participen especialistes en microcirurgia vascular i nerviosa, i també en cirurgia ortopèdica, traumatològica i dels serveis de cirurgia plàstica i reparadora, tant de l'Hospital Universitari Son Espases com de l'Hospital Son Llàtzer, el que pretén i com a principal objectiu és donar resposta els 365 dies de l'any, les 14 hores del dia, a aquelles persones que han pogut sofrir una amputació d'extremitat superior.

Per tant jo crec que ampliar aquesta cobertura i fer-ho a pesar que el nombre de casos sigui baix, però pensant que la qualitat de vida resultant que els suposa, amb un tractament integral des de la reimplantació fins a la reinserció laboral, és un acte de responsabilitat i que per tant varem valorar molt sensiblement des de la conselleria.

S'articula mitjançant un protocol de resposta tant intra com extrahospitalària. Per tant qualsevol ciutadà, davant una amputació, el que ha de fer és telefonar al 061 i se li indicaran totes les passes, totes les passes a donar fins que arriba a l'hospital de referència. Tampoc no importa tenir una excessiva pressa, perquè té fins a 12 hores per ser viable aquesta reimplantació. Però allò important, com dic, és que ampliam el temps de resposta, ampliam el temps de resposta, i segons els estudis ens diuen que el 80% dels casos poden ser viables, i que a més, d'aquests casos viables, el 50% recuperen mobilitat.

Així, doncs, aquest èxit ens suposa una millora de la qualitat de vida d'aquests ciutadans que tendran la reimplantació, una reintegració al mercat laboral i poder continuar fent activitat quotidianes i habituals, de la qual cosa ens sentim amplament satisfets.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 1192/14, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de l'any 2013 quant al turisme.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE 1192/14, relativa a valoració de l'any 2013 quant al turisme, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. El Govern balear ha estat des del principi de la legislatura proactiu en les seves polítiques reactivadores de l'economia.

Pel que fa al turisme, en un any ha aprovat la nova llei de turisme, que ha suposat donar solució als problemes estructurals que afectaven Balears; aquesta llei va ser traduïda a diferents idiomes per tal d'incrementar la seguretat jurídica i incentivar també la inversió estrangera. S'aprovà el decret llei per a la remodelació de zones turístiques a Balears, donant per fi una empenta seriosa a les inversions a Platja de Palma. Es redactà el Pla integral de turisme de les Illes Balears per al període 2012-2015. I, d'ençà que governam, actualment s'elabora el Pla de promoció turística de Balears.

Tot això ha estat possible gràcies al fet que el Partit Popular té clar quins són els objectius a aconseguir perquè aquesta comunitat torni a ser pionera en matèria turística, i tenim un full de ruta traçat; a diferència d'altres que ens van precedir no improvisem, tenim clar el camí. Un mes després de la finalització del 2013 ja disposem de les dades per poder valorar l'any passat turísticament.

Per això, Sr. Conseller de Turisme i Esports, li demanem quina valoració fa de l'any 2013 des del punt de vista turístic. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la veritat és que la valoració només pot ser excel·lent, i a més si la comparam..., hem de tenir en compte que la comparació és amb l'any 2012, any en què ja varem tenir un increment del 2,2% en arribada de turistes, i amb una despesa total que va pujar un 4%.

Li comentaré diverses dades. L'any 2013 han visitats les nostres illes 13 milions de turistes, un 3,4% més que l'any 2012; a més és el tercer any en arribada de turistes de la història, després del 2007, en què en varem arribar 13,2, i 2008, amb 13,06. A més estam arribant a nivells de fa sis anys. Però no només això, sinó que estan repartits aquests turistes, no con fa sis anys, entre els mesos de març i novembre. També hem tengut en molts de mesos rècords de passatgers als tres aeroports, i el nombre de passatgers de creuers s'ha incrementat en un 25% respecte del 2012. Per nacionalitats, el turisme alemany i el britànic han crescut un 7,6%; el suís, un 6,8; el suec, un 27%; l'holandès, un 7,9%; l'austríac, un 12; el noruec, un 10; i el finlandès, un 42; el rus, també un 26,7%. Aquí vull remarcar que s'ha batut també el rècord històric d'arribada de turistes estrangers, que han estat més d'11 milions de visitants.

Per illes, a Mallorca el nombre de turistes ha crescut un 3,4%. A Menorca ha crescut un 1%, però a més cal destacar l'augment de visitants alemanys i britànics, que ha suposat més d'un 10%; de noruecs, ha pujat un 177% i, de danesos, un 116%. A Eivissa i Formentera el creixement ha estat quasi d'un 5%, i és de remarcar la recuperació del mercat italià, també d'un 5%, i l'increment del britànic en més d'un 10%. A més Formentera ha estat l'única illa que ha recuperat mercat nacional.

Analitzant les dades per mesos, s'han batut rècords els mesos de maig, juny, juliol, agost i setembre; el mes d'octubre ha estat el millor octubre des de l'any 2007, i els mesos de març i abril, els millors des de l'any 2009. Hem tengut 107,5 milions de pernотacions, un 1,6% més que l'any anterior.

Però les dades més importants, a part d'aquestes de turistes, són que la despesa dels turistes ha estat d'11.940 milions d'euros, un 5,3% que el 2012, que a més ha estat un rècord històric, i la despesa mitjana ha estat de 111 euros, un 3,6% més que l'any 2012.

Podem estar contents amb aquestes dades i a més, a totes les fires que ens hem presentat, hem sortit com a destinació estrella per...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

...part dels mercats. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.14) Pregunta RGE núm. 1193/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de qualitat de recursos humans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 1193/14, relativa a Pla de qualitat de recursos humans, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, posar en marxa polítiques de qualitat dirigides als treballadors de l'administració pública de la nostra comunitat autònoma és absolutament necessari per aconseguir una administració modernitzada, que funcioni amb agilitat i eficiència, i que doni un servei públic de qualitat per als ciutadans de les nostres illes. És molt necessari que l'empleat públic d'aquesta comunitat autònoma faci feina dins un clima laboral agradable, en el qual es desenvolupin eines de treball en equip que puguin aconseguir tenir els treballadors més preparats i més coordinats, millorant l'eficiència del servei que es presta des de l'administració.

En aquest sentit pensam que la formació és un altre dels pilars fonamentals per tenir una funció pública ben preparada i perfectament professionalitzada, que es vagi adaptant a les noves tecnologies i a les noves necessitats actuals de la realitat que vivim en aquests moments, i això fa que els cursos de formació facin que aquestes persones estiguin contínuament reciclades.

També són importantíssimes, com deia abans, les relacions personals i professionals entre treballadors, així com el reforçament dels equips de feina, ja que es milloren les condicions dins l'àmbit laboral.

Per tot això ens agradaria, Sra. Consellera, saber si ens pot explicar quins són els objectius que persegueix la seva conselleria amb l'aprovació del Pla de qualitat de recursos humans, i si pensa vostè que mitjançant aquest pla es contribuirà a augmentar la qualitat del servei públic que es presta des de l'administració pública.

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, aquest govern ha aprovat un pla de qualitat de recursos humans que inclou els treballadors dels serveis públics de caràcter general. És el primer pla d'aquest tipus que es posa en marxa en recursos humans, i els seus objectius fonamentals són millorar el clima laboral, desenvolupar el treball en equip, posar en valor el perfil humà dels treballadors públics, i homogeneïtzar en general tots els drets laborals de tots els empleats públics de serveis generals.

Com deia és la primera vegada que es posa un pla de qualitat en marxa, i preveu tota una sèrie d'accions, com són: una, per exemple, molt significativa és una formació dirigida als funcionaris que són titulars de cabdalies de departament per fomentar el treball en equip i el seu lideratge de cada unitat administrativa; una altra, també per millorar el clima laboral, són accions com reforçar treball en equip a través de la gestió per objectius, que estam fent un pla pilot; la millora de la comunicació interna; accollides de nous empleats o de gent que s'incorpora en un reingrés després d'una temporada fora de l'administració; la protocol·lització dels treballs; o per exemple fomentar que es facin suggeriments de millora pels mateixos empleats públics.

Un altre dels objectius del pla de qualitat és unificar criteris en matèria de drets laborals, com són per exemple permisos, llicències, vacances..., bàsicament perquè a tots els empleats públics se'ls apliquin amb els mateixos criteris tots aquests drets laborals independentment de la conselleria on facin feina, per d'aquesta manera establir una homogeneïtzació i un equilibri entre tots.

I en definitiva el que volem destacar és que és un pla posat en marxa per aquest govern, que es desplegarà pel departament de Funció Pública i pel departament de Qualitat, de la mà, evidentment, dels responsables de recursos humans de totes les conselleries, i amb la deguda informació als representants sindicals dels treballadors.

Tots els estudis en matèria de qualitat ens diuen que si milloram la qualitat dels recursos humans, la qualitat de la prestació dels serveis, evidentment millorarà la qualitat de l'administració, i el que queda clar i s'evidencia és que aquest govern aposta per la qualitat, aposta pels empleats públics, aposta per les persones que conformen l'administració, i sabem que són l'actiu més important per tenir una administració moderna, una administració àgil i una administració que presti amb qualitat tots els seus serveis als ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 1194/14, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Llei de dependència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE 1194/14, relativa a aplicació de la Llei de dependència, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. presidenta. La correcta aplicación de la Ley de dependencia es esencial a la hora de garantizar la atención y los cuidados a la población dependiente, así como a la hora de dar aún más un merecido apoyo a las familias cuidadoras.

Todas las comunidades autónomas, incluida la nuestra, se han encontrado con enormes dificultades a la hora de gestionar esta ley, y esas dificultades se han dado dadas las erradas previsiones que en su momento hizo el Gobierno central presidido por el Sr. Rodríguez Zapatero al aprobarla, generando unas expectativas entre la población que no han podido cumplirse. Y no han podido cumplirse, entre otras razones, por la falta de dotación presupuestaria necesaria y, en general, por basarse en un escenario totalmente irreal. Eso no sólo ha dificultado la labor del gobierno que le ha sucedido, sino que ha creado, como decía, un verdadero problema a los gobiernos autonómicos, que son quines tienen que gestionar la Ley de dependencia.

A pesar de estas dificultades, a las que hay que añadir una situación financiera muy peliaguda que hemos sufrido estos años, este gobierno ha hecho un esfuerzo importante para atender al máximo de personas dependientes posibles, para reducir las listas de espera, para agilizar trámites y para dar la mejor atención posible a las personas dependientes de esta comunidad autónoma.

Por todo ello, Sra. Consellera, ¿cuál es el balance de la aplicación de la Ley de dependencia en las Islas Baleares durante el año 2013?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Muchas gracias, diputada. He de decirles que al cerrar el año 2013 un total de 10.771 personas se encontraban dentro del sistema de dependencia, la cifra más alta desde que se implantó aquí la dependencia, en Baleares. Esto significa que tenemos un crecimiento neto positivo respecto al año 2012 de un 14,5%, y en cifras se traduce en 1.370 personas más dentro del sistema. Además he de decirles que este aumento se ha registrado en mayor o menor medida en cada una de las cuatro islas. También he de decirles que respecto a la lista de espera es la más baja desde que se estabilizó el sistema, con 4.113 personas menos, lo que supone un descenso del 39% respecto al año 2012.

Estas cifras nos indican que vamos por el buen camino, pero somos muy conscientes de que no es suficiente, que mientras haya una sola persona en lista de espera en nuestra comunidad autónoma este gobierno debe seguir trabajando y así lo va a hacer. Por esta razón, por ejemplo, recordemos que durante el 2013 alcanzamos también el récord en nómina de dependencia asignando 41 millones de euros.

También es cierto que uno de nuestros puntos débiles es el reparto entre prestaciones y servicios, llegando a ser más del 70% las prestaciones económicas que se dan respecto a los servicios. Éste es un porcentaje que estamos trabajando para cambiarlo porque así lo establece la ley, debemos primar el servicio a la prestación económica, lo que no significa que se vayan a reducir en ningún caso las prestaciones económicas, y de hecho se ha presupuestado este 2014 más que en ningún otro año. Sin embargo sí que debemos establecer una serie de mecanismos para, por ejemplo, ampliar la cartera de servicios de dependencia, como así lo estamos haciendo, y dar esta posibilidad a las personas para que escojan el servicio. Hemos ampliado en el servicio de ayuda a domicilio de alta intensidad durante el 2014 a través de un proyecto piloto y será una realidad este 2014. También vamos a poner en marcha la teleasistencia como proyecto piloto en este año para que también sea una realidad en el 2015 como una prestación. Y además este tipo de servicios también generarán empleo, lo cual consideramos muy positivo.

Pero he de decirles que, pese a que los datos son positivos y la tendencia es buena, este gobierno no se considerará satisfecho hasta que se reduzca definitivamente la lista de espera y podamos ofrecer el mejor servicio a cada persona dependiente.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 1204/14, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a copagament dels serveis de dependència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE 1204/14, relativa a copagament dels serveis de la dependència, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera de Família i Serveis Socials, com valora vostè que els dependents responguin al copagament dels serveis de la dependència amb el seu patrimoni?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Muchas gracias, diputada. Lo valoro en el sentido de que estamos cumpliendo con lo que establece la ley, la Ley de promoción de la autonomía personal y atención a las personas en situación de dependencia aprobada por un gobierno socialista, y en la que se dice en el artículo 14.7 que la capacidad económica se debe establecer en función de la renta y del patrimonio. Gracias.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. És cert, la Llei de la dependència preveia valorar les pensions i el patrimoni per calcular el cost que haurien d'assumir els dependents per fer front a les despeses dels serveis que rebien de la dependència, però cap comunitat autònoma no ho va contemplar, cap comunitat autònoma no va contemplar el patrimoni del dependent per calcular el copagament; el límit sempre va ser la pensió.

I va ser així fins que el Govern del Partit Popular va aprovar la resolució del Consell Territorial de la Dependència en el 2012, que va sentenciar la llei i que li va obrir la porta, a vostè, avui, per aprovar un decret que pujarà els copagaments i que hipotecarà el patrimoni dels pensionistes i dels seus hereus, i ho farà amb caràcter retroactius.

No digui que aquest és un sistema just, digui la veritat, Sra. Consellera, i si té la temptació de citar Andalusia i Astúries, citi també les mesures que estan aplicant aquestes comunitats governades pels socialistes per minvar l'impacte d'aquesta resolució, un impacte molt negatiu per als dependents.

Jo li posaré un exemple: una persona que necessita una residència, que té una pensió de 800 euros, que és propietària d'un habitatge amb un valor cadastral de 60.000 euros, aplicant els criteris que vostè vol implantar, generarà un deute mensual amb l'administració de 360 euros. En cinc anys aquest dependent deurà més de 20.000 euros al Govern, un deute que hauran de pagar els seus hereus si volen conservar la propietat de la casa. Aquesta és la crua realitat del seu decret, Sra. Consellera.

Miri, l'efecte immediat de la seva decisió significarà una situació insostenible per als pensionistes de les Illes Balears, uns pensionistes que tenen les pensions més baixes de tot l'Estat i els valors cadastrals més alts de tot l'Estat. Per tant la conclusió a què arribam és que amb vostès, amb el Partit Popular, tot va pitjor i tot pot empitjorar encara molt més.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Conseller per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias. ¿En qué quedamos?, que las comunidades autónomas lo han aplicado, ¿no?, porque me dice que no cite Andalucía porque lo aplicó en el 2007. Mire, lo que está claro es que ustedes lo pusieron en una ley y que evidentemente la ley era de obligado cumplimiento, y así lo están haciendo todas las comunidades autónomas y a día de hoy solamente hay tres comunidades autónomas que no lo han hecho. Ustedes no solamente lo pusieron en la ley, sino que también le puedo decir que en resolución, de 2 de diciembre de 2008, también por un acuerdo del consejo territorial, se vuelve a establecer que la capacidad económica debe realizarse en función de la renta y el patrimonio, en 2008, en 2008, y, si no, señora, pues léase las actas de los consejos territoriales y los acuerdos que están publicados.

Pero le voy a decir una cosa, yo sí estoy convencida, y este gobierno también está convencido, que si tenemos que establecer un sistema de copago, y así lo tenemos que hacer a día de hoy porque si no el sistema no sería sostenible, lo más justo es calcular la renta y el patrimonio. Y le voy a decir, Sra. Obrador, si no se la leído el decreto léaselo, porque, por ejemplo, la residencia habitual queda excluida en la mayoría de los casos, es un sistema justo, el que más tiene va a ser el que más pague y el que menos tiene será el que menos pague o que incluso no llegue a pagar.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Eso es la justicia social que ustedes tanto defienden pero que cuando las aplica un gobierno del Partido Popular no les va bien, solamente les va bien cuando la quieren aplicar ustedes, pero la realidad del decreto es esta.

Pero le voy a decir una cosa, nosotros estamos intentando consensuar al máximo este decreto, estamos estudiando las alegaciones presentadas, las aportaciones que se hicieron en el Consejo de Servicios Sociales para poder mejorar un decreto que está cumpliendo la ley; per ¿sabé qué? Que no hemos podido valorar ni una sola aportación del Partido Socialista, ¿por qué?, porque no han presentado una sola alegación al decreto. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.17) Pregunta RGE núm. 1198/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagaments efectuats pel Govern de les Illes Balears durant el 2013.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 1198/14, relativa a pagaments efectuats pel Govern de les Illes Balears durant l'any 2013, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer González del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular vol conèixer avui el detall de la quantitat abonada a proveïdors i a creditors de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears durant l'any 2013. Una pregunta que, aparentment, hauria de ser de normalitat, és avui una pregunta bàsica i fonamental per tot el que implica, perquè implica poder dir que aquest any 2013 ha suposat pràcticament culminar tota la feina de posar ordre en els comptes públics; implica poder haver liquidat l'endeutament pendent des de l'any 2009, i implica poder afirmar que, gràcies a aquest govern del Partit Popular, avui Balears torna tenir un govern seriós, un govern responsable, un govern fiable, un govern que paga el que contracte, que paga els serveis públics, que no deixa tirats els centres escolars, els serveis socials, els transportistes, els autònoms, els ajuntaments, els consells insulars, en definitiva, tots els seus creditors.

(Remor de veus)

I no només paga, sinó que ha pagat el deute heretat i ha fet un esforç titànic per tornar a la normalitat financera que, lluny del 2011, semblava una tasca impossible d'executar.

(Remor de veus)

És la mesura més important de reactivació econòmica, durant aquests anys han carregat injustament damunt les esquenes dels proveïdors el finançament dels serveis públics, proveïdors que han hagut de fer en alguns casos sacrificis impossibles d'assumir. I per això, perquè el que ara sembla normal, com si res no hagués passat, sí ha passat, sí ha implicat

una feina intensa, dura, solvent i rigorosa, per això, Sr. Conseller, volem que ens detalli i ens concreti quin és el balanç de pagaments efectuats durant el 2013 i què suposarà per complir la nova llei de morositat de les administracions públiques. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOST (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Cabrer. Efectivament, miri, aquesta és l'obligació del Govern, aquesta és l'obligació del Govern: pagar el que contracte. I resulta curiós que alguns, a més de deixar un pastís impressionant se'n riguin, sap el que vull dir? A sobre se'n riguin!

El Govern, a l'any 2013, ha fet pagaments per valor de 3.819 milions d'euros, és a dir, un 24% més de la despesa generada el mateix exercici. Això vol dir que no només hem pagat un equivalent al que hem contractat pressupostàriament, sinó que, a més, hem reduït deute comercial generat en exercicis precedents.

Desglossant, el Govern ha fet pagaments a consells, ajuntaments i Universitat de les Illes Balears per valor de 568 milions d'euros, és a dir, un 69% més que el 2012, un 137% més que a l'any 2011. Hem fet pagaments també a entitats socials i a altres creditors que realitzen serveis essencials a la nostra comunitat per valor de 247 milions d'euros. I en matèria de subvencions de tot tipus, de formació, de foment d'activitat econòmica, de bonificacions a transport marítim, 8 euros hi havia pressupostats a l'any 2011 en bonificacions a transport marítim, senyoria, hem fet pagaments a l'any 2013 per valor de 93 milions d'euros.

Aquest increment en l'abonament que hem fet durant aquests dos anys i mig és important, perquè és important que el Govern tornàs al que és típic del Govern, que és pagar les seves obligacions.

Ara, senyoria, el proper dia 14 de febrer, tornarem als estalviadors d'aquesta comunitat 200 milions d'euros de bons patriòtics que se'ls varen demanar. I també a la setmana del 20 al 27 de febrer pagarem 347 milions d'euros als proveïdors de la nostra comunitat. I al mateix temps que fem tot això, injectam 547 milions d'euros aquest mes a la nostra activitat econòmica, al mateix temps hem deixat d'endeutar la nostra comunitat, perquè sap vostè que a l'any 2012 vàrem deixar d'endeutar aquesta comunitat en 640 milions i a l'any 2013 l'hem deixada d'endeutar en 700 milions d'euros, perquè per això serveix acomplir amb el dèficit públic, senyoria.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 1199/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a tancament de Coca-Cola.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 1199/14, relativa a tancament de Coca-Cola, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, l'actual situació de crisi econòmica i la reforma laboral del Govern del Partit Popular han permès situacions complicades per als treballadors: més precarietat, sous més baixos, això els que mantenen la seva feina, tot i que hi ha hagut alguns treballadors privilegiats, els del seu gabinet per exemple, que van veure com se'ls pujava un 25% el sou, ara ens hem d'alegrar que el Tribunal Superior de Justícia hagi anul·lat aquesta decisió que no quadrava amb l'austeritat que vostè pregona.

Tornant a la reforma laboral, aquesta reforma laboral ara permet que la Coca-Cola, empresa que genera beneficis a les Illes Balears, tanqui la seva planta; 200 treballadors, entre treballadors directes i indirectes, afectats. Una altra pedra a la sabata del teixit industrial de les Illes Balears que el seu govern no hi fa res perquè es vagi desfent poc a poc; 4,4% de baixada de la producció industrial a les Illes Balears el 2013 i empreses importants que tanquen.

Quines gestions ha fet el seu govern perquè aquesta planta de Coca-Cola no tanqui a Mallorca?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre la pregunta.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, moltes gràcies, Sr. Barceló. Doncs miri, tant vostè com tots els ciutadans saben la posició des del primer minut d'aquest govern en relació precisament amb el tancament de l'empresa Coca-Cola, la postura i tot el que ha fet.

Precisament, nosaltres sempre hem dit i ens hem manifestat d'estar al costat del treballador i hem dit que no hi ha motius, que no hi ha raons, ni estructurals, ni organitzatives, ni econòmiques, precisament perquè es produeixi el tancament d'aquesta empresa, i ho hem dit tant a l'empresari, a l'empresa, com als treballadors.

Però el més curiós, Sr. Barceló, és on arriba l'extrem de la seva demagògia, vostè sap que avui aquest grup parlamentari ha intentat pactar amb vostè una proposta, un text per tal que es fes una declaració institucional per donar suport als treballadors de la Coca-Cola. Sap vostè el que ha dit? Ha dit que no, simplement perquè vostè és l'oposició al no...

(Remor de veus)

... i simplement perquè vostès volen treure rèdit a totes les desgràcies alienes i fins i tot a aquelles en les quals el Govern no té competències.

(Remor de veus i alguns d'aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

La realitat és que els treballadors esperen encara que aquest govern faci alguna cosa de bon de veres, a més de declaracions a favor del no tancament de l'empresa. Volen que de bon de veres s'impliquin, Sr. Bauzá, no que els diguin que després, quan hagin estat acomiadats els recol·locaran, no és això el que esperen. No volen que es tanqui la planta, Sr. Bauzá.

Ha parlat amb l'empresa, ha parlat el seu govern amb Coca-Cola? Ha parlat amb el ministeri perquè es dirigeixi a l'empresa i no tanquin, Sr. Bauzá? Ha parlat amb el Sr. Soria, per cert, el mateix que el desmenteix a vostè amb el tema de les prospeccions?

Miri, vostè diu que està amb els treballadors; Sr. Bauzá, no és vera, no és cert, no es pot estar amb els treballadors de Coca-Cola i estar a la vegada amb la reforma laboral que permet aquests disbarats, no és possible, Sr. Bauzá.

(Alguns aplaudiments)

Avui ens diu que hi ha hagut una declaració institucional en què no hi ha hagut un acord, perquè de declaracions institucionals que no diuen res ja n'estam cansats. De bon de veres s'han de banyar i s'ha de reconèixer quin és el problema que causa aquestes situacions, que és la reforma laboral que el seu partit va impulsar.

Aprovem tots aquí, en el Parlament, una proposició no de llei conjunta per instar a modificar la reforma laboral que permet aquestes situacions, Sr. Bauzá, el cit a termini a veure si serà capaç de fer-ho, Sr. Bauzá.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, li torn repetir, aquest govern farà tot el que sigui a les mans i dins el seu àmbit competencial per evitar el tancament d'aquesta empresa, que li record que és una empresa privada. I també li dic que hem parlat i estam en contacte amb els representants dels treballadors i també amb el representant de l'empresa, i a nivell ministerial, tant aquí com a Madrid.

Però és molt fàcil, com sempre, dir que no a tot. Vostè ha demanat i ha dit: "Els treballadors esperen encara que aquest govern faci qualche cosa en contra del tancament, que s'impliquin."

Li recordaré el que va passar a la seva legislatura, perquè vostès obliden molt ràpidament...

(Remor de veus)

... es varen tancar moltes empreses, una d'aquestes va ser la Clínica Viver, la Clínica Viver els treballadors eren 200 treballadors que es varen quedar sense feina, i sap el que va passar? Que cinc mesos després, cinc mesos després els treballadors no cobraven la seva nòmina i cinc mesos després que eren al carrer varen trobar i varen anar a veure el president del Govern al carrer, perquè, si no, no s'asseien amb ells. I sap el que va dir el Sr. Antich? Va dir: "*El Govern estarà encima de este asunto, el Govern investigará el cierre de la Clínica Viver*", cinc mesos després.

I vostè em diu que què esperam per a nosaltres fer feina! Ens hem anticipat, Sr. Barceló, i el més important, el més important, li diré, aquest govern *no estarà encima del asunto*, aquest govern està devora els treballadors, aquest govern és responsable i aquest govern no s'amaga, com intenten amagar-se vostès durant quatre anys.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.19) Pregunta RGE núm. 1207/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conflicte educatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovenena pregunta, RGE núm. 1207/14, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1209/14, relativa a conflicte educatiu, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern les seves polítiques de retallades, d'imposició, de repressió, de persecució i de menyspreu han creat uns problemes sense precedents a l'educació de les Illes Balears. Anem a parlar de diàleg, i avui em basaré en tres dades que certifiquen això que li dic.

A la passada legislatura vàrem aconseguir disminuir l'abandonament escolar, dades del Ministeri d'Educació; a l'any 2013, gràcies a les seves polítiques estam situats la pitjor comunitat autònoma de tota Espanya, exactament un 29,7% d'abandonament escolar.

Segona dada, un estudi de l'Associació de directors de secundària de Mallorca respecte de l'aplicació del TIL ha conclòs que els suspensos han augmentat un 30% en aquelles assignatures que ara es fan en anglès respecte de l'any passat.

Tercera dada, un estudi de l'Assemblea de docents d'Eivissa, un 40% dels centres escolars d'Eivissa no han pogut aplicar el seu projecte TIL per manca de recursos econòmics i materials.

En definitiva, un desgavell absolut, Sr. President, un desgavell que afecta greument el present i el futur de la nostra societat. Vostè no creu que tot això l'hauria d'ocupar i de preocupar? Vostè no creu que, després d'un any d'esperar, no hauria de rebre els docents?

Per això, li deman concretament: quan es pensa reunir amb la comunitat educativa per resoldre els problemes que el seu govern ha creat?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, presidenta. Sra. Armengol, sap vostè quantes vegades s'ha reunit la conselleria amb els representants dels docents, bé sigui la Mesa sectorial o els representants del Comitè de vaga, ho sap vostè quantes vegades? No ho sap, jo li diré: 11 vegades.

I és aquí, ara mateix, no ho sap, doncs miri, ara mateix, com que no ho sap, ara mateix hi ha una Mesa sectorial que es produeix, una reunió, ara mateix, que vostè no ho sap.

(Remor de veus i algunes rialles)

I precisament és en aquesta Mesa sectorial d'educació, és aquí el fòrum on s'han de debatre i on s'ha de negociar tot allò que fa referència a la matèria educativa.

Però miri, en matèria educativa nosaltres volem consens, ara, volem consens i negociar en matèria educativa, a les meses sectorials no es negocia res que no sigui de no educació i no es negocia res que no sigui a part del que interessa a l'educació dels nostres fills.

Vostè ha dit dades, dades, sí, efectivament, un 29,7 d'abandonament escolar; això precisament necessari, més que mai, un canvi. I precisament, Sra. Armengol, l'objectivitat de les valoracions dels resultats que han fet els docents i l'Assemblea de docents, vostè entendre que no en té cap ni una.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Continua sense respondre, li he demanat quan es pensa reunir vostè.

Sr. President, va intentar posar uns impostos verds en aquesta comunitat autònoma, se'n recorda? Varen venir a veure'l els caps de Coca-Cola d'Espanya, se'n recorda que li va obrir les portes del Consolat, els va escoltar i va retirar l'impost? Li interessaven més els caps de Coca-Cola que, després, gràcies a la seva reforma laboral, s'han dedicat a acomiadar els treballadors de les Illes Balears, que els pares i mares d'aquesta comunitat autònoma ...

(Remor de veus)

..., que els docents d'aquesta comunitat autònoma, que els sindicats d'aquesta comunitat autònoma, a vostè li interessaven més els grans empresaris que venen de Madrid i a aquests els obre les portes del Consolat i els diu: aquí, el que vulgueu?

A mi no, Sr. President, a mi em preocupa el que passa avui a les escoles. I sap què passa? Que els pares estan preocupats perquè els nins amb necessitats especials no tenen suport; que els nins que necessiten llibres de text no tenen suport; que hi ha més professors per aula..., més alumnes per aula i menys professors, aquesta és la realitat de la seva política educativa.

Sr. President, jo li demano una cosa molt fàcil, seny i diàleg, i faig meves les propostes que ahir li feien totes les associacions de directors de primària, secundària i d'adults davant el Consolat, i li deien: deixi d'inhibir-se i es posi al davant del conflicte que vostè ha creat. Sr. President, els ciutadans tenen drets tots per igual, vostè és el president de tots, ho demostri, es reuneixi amb la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, sap vostè el que va passar quan aquest govern va decidir dir: canviarem el model educatiu? Que es va trobar una oposició radical i sense cap tipus d'argument per dir simplement que no.

(Remor de veus)

I vostè diu i ha dit que li preocupa molt el sistema educatiu i li preocupa molt el que passa a les escoles. A que no li preocupa ser present a una mesa, a una ponència pel pacte educatiu que fa un any que varen abandonar i que vostès varen demanar, així negocien, així volen participar?

Però miri el que li preocupa, miri el que li preocupa a vostè ...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... el model educatiu, miri el que li preocupa, que demana consens quan no hi ha consens ni en el seu propi partit: la Sra. Calvo ha dit que farà tot el contrari del que ha dit vostè, i vostè demana consens quan no hi ha consens en el seu propi partit. És que realment és curiós!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però miri, Sra. Armengol, nosaltres simplement volem acomplir els nostres compromisos i els nostres compromisos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... és que volem que els nostres nins -jo sé que això no li interessa, que se'n riu i que poc li importa-, però nosaltres, aquesta bancada vol que els nostres nins puguin saber parlar tres idiomes, les nostres dues llengües i l'anglès. Vostè vol tot el contrari, per tant, Sra. Armengol, nosaltres diem: sí, nosaltres diem...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... sí als nostres compromisos; diem sí al trilingüisme i diem que no, el contrari que vostès, a la immersió lingüística. El Partit Popular i el Govern diuen sí a la llibertat i, Sra. Armengol, diem no a la imposició.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 25/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a TIL.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 25/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a TIL.

En nom del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, la primera cosa que, la veritat, em sorprèn avui és que es doni aquesta situació un poc estranya, que en aquests moments una mesa està reunida, de negociació, i, en canvi, vostè sigui aquí, en aquest parlament, en aquesta interpel·lació -que hi ha de ser, lògicament-, el que sorprèn és que s'hagi volgut fer coincidir aquests dos moments tan importants. I avui jo crec que les formes, més que mai, són molt importants.

Vostè ens ha acusat una i una altra vegada de ser responsables de promoure, doncs, la crispació, el malestar que viu la comunitat educativa, una acusació que, sense cap dubte, és injusta i és injustificada, però que entenc que implícitament demana que es produeixi un debat seriós i rigorós. I jo li proposo que sigui així, però que, perquè sigui possible, és necessari que s'aportin dades, que s'aporti informació i que s'aportin arguments.

Deixi en qualsevol cas que primer marqui la nostra posició, que coneix, però que em permetrà iniciar el fil conductor de les preguntes i les qüestions que li planteig.

Ho hem dit una vegada i una altra i la comunitat educativa ho ha dit també aquests dies, demanam a la conselleria, a la consellera que canviï de tarannà perquè sigui possible un apropament, un diàleg real que resolgui d'una vegada aquesta situació ja insuportable. És cert que el nostre grup ha dit una vegada i una altra que creïem que la seva dimissió, el seu cessament seria una aportació important a aquest apropament, a aquesta resolució del conflicte, en qualsevol cas mentre això no es produeixi el diàleg és obligat.

També demana la comunitat educativa, i és una petició que assumim, que el president de la comunitat autònoma s'hi impliqui, ara no hi és, però que assumeixi que l'educació és també el petroli d'aquest país, és la principal font d'energia d'aquest país, i que contribueixi a acabar amb una situació que, si no es resol, farà que aquest curs sigui un curs fracassat, perdut, en la qual els qui més, sense cap dubte, es veuran perjudicats són els alumnes.

El nostre grup pensa que el TIL és un projecte fet en contra de i no a favor de, és un projecte en contra del català i no a favor de l'anglès, i basta mirar quan apareix per primera vegada al projecte, a la descripció del projecte, a l'exposició per entendre perfectament quina era la motivació.

El Grup Popular, el Govern, va voler vincular, sense èxit, perquè no té cap fonamentació científica, el català com a llengua vehicular d'ensenyament amb el fracàs escolar i amb la falsa vulneració del dret a rebre un ensenyament en castellà si aquesta opció és la dels pares. El Partit Popular utilitza una realitat, que és el deficitari nivell d'anglès amb el qual surten els nostres alumnes, amb l'excusa de rompre amb el model en el qual el català ha jugat i juga un paper de cohesió, d'integració i de normalització lingüística fonamentals ahir i fonamentals avui. És cert que la capacitació en llengua anglesa és imprescindible i les mesures en aquest sentit podien i haurien d'articular-se sense detriment de la llengua pròpia del país.

El trilingüisme, entès com a un objectiu educatiu que pretén articular tots els mecanismes necessaris, com per exemple també impartir una matèria no lingüística en anglès, perquè els alumnes sortissin amb un nivell suficient amb les tres llengües, el trilingüisme aquest era compatible amb el paper protagonista del català com a llengua pròpia de l'escola i així ho han fet altres comunitats autònomes que mantenen la llengua catalana com a llengua vehicular i també aposten per la immersió lingüística en anglès en algunes de les matèries, però no, aquest govern ha apostat pel trilingüisme per excusa per desmantellar el model d'immersió lingüística en català.

Aquí, el mandat estatutari segueix essent el mateix i aquesta és la primera pregunta que m'agradaria que aportés, que clarifiqués: derivat d'aquest mandat estatutari tenim un finançament també autonòmic que contempla una aportació específica per a normalització lingüística de la llengua catalana de més de 31 milions d'euros, on són aquests 31 milions d'euros? En què es gasta la Conselleria d'Educació, també responsable de normalització lingüística, els 31 milions d'euros vinculats al finançament autonòmic de les Illes Balears, específics per a la normalització lingüística?

És evident que el TIL té i tindrà un efecte negatiu en el coïxement i per tant, en l'ús de la llengua catalana. Segona qüestió idè: té previst el Govern avaluar l'impacte del TIL sobre el català? Té previst prendre mesures per fer efectiu el mandat estatutari de normalització lingüística de la llengua catalana?

L'estratègia històrica del Partit Popular per diluir el pes del català com a llengua pròpia era el de la lliure elecció pensant que els pares optarien de forma important pel castellà i tota la insistència del Govern, amb dues consultes i amb cartes i amb no sé quantes coses més, els pares varen optar majoritàriament, aclaparadorament pel català. Tan clar és açò que és el que duia literalment el programa electoral del Partit Popular: lliure elecció; i és també el contingut de l'Ordre de dia 13 de setembre de 2004 que tots recordarem com aquella bandera del Partit Popular vinculada a la lliure elecció. I fixi'ns vostès, l'esborrany ara de la nova ordre del TIL deroga una part d'aquella insígnia del Partit Popular. Però quan Bauzá veu que la llibertat bufa a favor del català, opta per canviar de samarreta, canvia de camisa i introdueix el TIL i el TIL és, precisament, el mateix que critiquen: immersió lingüística en anglès en algunes matèries. Digui'm que no. I el contrari del que pregona fins ara el Partit Popular: llibertat d'elecció, perquè el TIL no permet a les famílies la llibertat d'elecció de la llengua vehicular de les matèries, totes o part d'elles.

El TIL és una immersió lingüística que nega la lliure elecció, tot el contrari del que el president Bauzá ha pregonat dia sí i dia també, potser el president Bauzá hauria d'escoltar més els professionals de l'educació per entendre que es contradueix en el seu mateix discurs.

En aquest sentit, Sra. Consellera, està disposada a introduir la voluntarietat en l'aplicació de la immersió lingüística en anglès en algunes matèries?

Pilar Benejam, que vostè coneix, ciutadallena experta en Didàctica de les Ciències Socials, ho diu ben clar: "És necessari un registre elevat de llengua, un domini profund de l'idioma per explicar, per argumentar, per debatre, per exemplificar els continguts curriculars en la terminologia específica de la matèria. No és suficient el B2 d'anglès per donar Socials en anglès. Si ja resulta difícil l'aprenentatge i la docència, molt més ho seran si l'instrument principal de comunicació flaqueja", -diu Pilar Benejam-, "els alumnes rebrien un model de llengua empobrit, que empobreix els continguts, perquè tothom sap" -diu la professora- "que fons i forma van en aquest cas units".

Diu per altra banda Antoni Gomila, catedràtic de Psicologia del Llenguatge, que l'aprenentatge integrat de continguts de llengües, metodologia en què es base el decret llei, és vàlid quan l'estudiant ja ha assolit el nivell B1 de competència, bona a nivell oral i elemental en l'escripta. La pregunta, idò, és obligada: tenen els alumnes el nivell B1 necessari per rebre assignatures no lingüístiques en anglès? Jo li ho respondré, ho diuen els estudis així, que segur que vostè deu tenir damunt la taula: no. Per què no? És un debat, seria interessant, no tenc temps però ara d'entrar en profunditat en aquesta qüestió.

Sí que són aspectes que descriu en el seu projecte, un projecte que no ha cercat l'aval d'aquells que en saben. M'agradaria que em digués quants professionals de l'UIB, quantes entitats acadèmiques donen suport científicament, avalen el contingut del decret del TIL. El TIL fracassa i genera més fracàs escolar.

Per molt que vostè vulgui minimitzar el seu valor, l'estudi ADESMA sobre la població escolar de Mallorca ho deixa clar i si vostè em parla de la metodologia, jo no sé si vostè té l'estudi a l'abast, però llegeixi'l i veurà que sí que diu els criteris amb els quals s'aplica, però en qualsevol cas, Sra. Camps, considera que a les dades no se'ls ha de fer cas, però són les dades que ja preveia el Col·legi de Psicòlegs el setembre del 2013, quan valorava les repercussions del TIL. I també de l'anàlisi d'aplicació del TIL que ha fet Eivissa i que varen presentar ahir vespre els docents. O també, per què no, la valoració que dimecres aprovarà, una valoració que aprovarà el Consell Escolar de Ciutadella, amb l'aportació de tots els col·legis de Ciutadella en la qual insisteixen en la mateixa versió: els continguts s'han reduït, el nivell de fracàs ha augmentat, però una altra vegada la resposta serà "tothom va malament".

També va malament l'estudi que ha fet FEDEA i la Universitat Carles III respecte de Madrid, vostè recull les conclusions d'aquell estudi i els aplica al projecte que vostès apliquen, al TIL que tenim en aquests moments.

El TIL sense cap dubte ha generat malestar, hi estarem tots d'acord, i aquest malestar educatiu hauria de preocupar i molt al Govern si realment li interessa l'educació, l'educació d'aquest país, i en aquest context, en lloc de promoure l'apropament, la comunicació, la resolució del conflicte, s'han utilitzat estratègies de combat per acabar amb l'enemic, expedients a directors, la Defensora del Menor amb la seva intervenció, modificar la composició dels consells escolars insulars i municipals per evitar la pluralitat i la seva independència, etc.

Encara que no li agradi a algun aspecte d'aquests m'he de referir: expedients a directors a Maó. Li tornaré demanar perquè mai no m'ha contestat, tot i que mira que hi he insistit: per què altres directors que també s'abstingueren o votaren en contra dels projectes esmentats presentats per Educació o esmenats per Educació, per què no varen ser expedientats, per què no ho va ser el director de l'Alaior, exdirector territorial d'Educació a Menorca del Partit Popular? I li demana una altra vegada: on és l'expedient 4? El té dins el seu calaix, ja l'han esquinçat? On és l'expedient 4?

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Respecte dels expedients, i acab, i suspensió del director Jaume March, m'agradaria que també fos molt clara: considera la conselleria que la no participació de totes les classes a causa de l'exercici del dret de vaga dels professors suposa una vulneració del dret a l'educació? És així? M'agradaria que em contestés. I també: pot un alumne gravar imatges dels seus companys professors o del centre sense una autorització? Que són elements que es mouen dins el conflicte d'aquest expedient.

Acab, Sr. President, directors per BOIB, són aquestes les formes que utilitza la conselleria de traslladar al seu centre d'origen un director que actuava en funcions, m'estic referint al cas de l'IES Berenguer d'Anoia, sense cap comunicació, sense cap intervenció prèvia i nomenar com a directora, també per BOIB, sense cap comunicació ni cap diàleg previ, és aquesta la forma d'actuar? Sense cap consulta ni a la persona afectada ni al Claustre de Directors ni al Consell Escolar?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, ha d'acabar, està superant...molt el temps.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Aquestes i moltes més queden a plantejar, m'agradaria que efectivament pogués aportar informació, arguments perquè a partir d'aquesta informació i aquests arguments segurament serà més possible aquest diàleg.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Per part del Govern té la paraula la consellera d'Educació per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat, miri, en aquests moments hi ha la Mesa sectorial asseguda, a la Mesa sectorial hi ha dos directors generals, el de Planificació i la directora d'Ordenació, evidentment la conselleria té una estructura de negociació i té una estructura orgànica que vostè ha de respectar. Jo consider que en aquests moments qui ha d'asseure a les meses són els dos directors, açò no vol dir que la resta del Govern no estigui tot el temps pendent i no estigui prenent les decisions que ha de prendre i pendent d'aquesta negociació.

A més li diré una altra cosa, ara hi ha una oportunitat, una nova oportunitat per dialogar i perquè hi hagi un apropament, ara veurem. Jo sé que a vostès tal vegada açò no els interessa, al Govern sí; el Govern ha tornat a estirar la mà, ara veurem -ara veurem- qui vertaderament té interès a arribar a un pacte. Perquè li diré una cosa: si algú considera que és importantíssima l'educació és aquest govern i no altre, aquest govern la considera tan important perquè és el futur dels nostres infants, és el futur de la cultura, de la competitivitat, és el futur de la nostra societat.

I no em torni dir que el Tractament Integrat de Llengües va en contra del català perquè açò no és ver. El Tractament Integrat de Llengües el que pretén és el domini de les tres llengües, català, castellà i anglès, vostès poden fer el seu eslògan i dir el que creguin, nosaltres no ho compartim, creim que el tractament no va en contra de la nostra llengua.

L'única diferència és que vostès creuen, i jo els respect, que per emparar, defensar la nostra llengua hi ha d'haver una immersió total en català, nosaltres diferim, açò és la diferència, nosaltres diferim, creim que s'han de dominar les tres llengües i que amb el Tractament Integrat de Llengües es defensen i es dominaran les tres.

Nosaltres no compartim amb vostès que els pares volen una immersió total, diferim, i açò ho veurem, perquè de fet quan el Partit Popular va presentar a les eleccions el trilingüisme no va defensar una immersió total i va ser votat. Però li diré una altra cosa: precisament l'ordre que ara s'intenta consensuar preveu un sistema de consulta democràtic, totalment democràtic, on tots els pares dels cens de cada col·legi podran votar la seva

elecció, no una associació, uns determinats pares, sinó tots amb vot secret i en una votació totalment democràtica. Açò és un pas endavant que concreta precisament i desenvolupa el Decret de TIL.

Efectivament que la metodologia és d'immersió del Tractament Integrat de Llengües, d'immersió en les tres llengües, immersió en català, immersió en castellà i immersió en anglès. El que vostè m'està defensant és una immersió total en català i açò és el que nosaltres no compartim.

Tampoc no em digui on s'han ficat els milions que aquesta comunitat gasta en normalització lingüística, la normalització lingüística es gasta a tots els àmbits, en l'àmbit cultural, en l'àmbit educatiu, en l'àmbit empresarial, a tots els àmbits d'aquesta administració es gasten doblers en tema de normalització lingüística.

No digui, perquè açò tècnicament no és correcte, que el TIL nega la lliure elecció de llengua, açò no és ver i, si vostè s'ha llegit les darreres sentències, veurà clarament que la lliure elecció de llengua no és incompatible amb què es domini l'altra llengua oficial, i així ho estableixen els tribunals; que una persona triï una determinada llengüa com a llengua de primera elecció, sigui el català o sigui el castellà, no implica que no hagi de conèixer l'altra, aquell infant també ha de conèixer l'altra i fer una sèrie d'hores en l'altra.

Miri, no em ratlli de Pilar Benejam i d'Antoni Gomila que fa molts d'anys que el conec i ens coneixem des de la infància. També li he de dir, amb tots els respectes, que m'hagués agradat sentir-los quan al 2008 es varen aplicar les Seccions Europees a aquesta comunitat autònoma, resulta que el 2008, i sempre, tenir l'acreditació de B2 era suficient; ara, curiosament, perdoni que posi en dubte aquests plantejaments d'aquestes persones, amb tot el respecte que em mereixen perquè les conec personalment, perdoni que ho posi en dubte, perquè resulta que no les varen sentir, no les varen sentir quan s'aplicaven les Seccions Europees també a alumnes d'aquesta comunitat autònoma, però ara sí, ara qüestionen l'acreditació de B2, quan és una acreditació que no la marca precisament, no la marca aquest govern, la marca Europa, fins i tot hi ha un decret Zapatero, que l'hauríem de cercar, on es deia que per a l'aprenentatge de llengües estrangeres era suficient el B2.

No em digui que el TIL fracassarà ni que genera fracàs, perquè vostè no ho sap, açò no és ver.

Passaré a desenvolupar l'informe que ha fet ADESMA, punt per punt, no superficialment, perquè evidentment aquesta consellera, qualsevol informe que pugui ser desenvolupat ens interessa, perquè ens interessa aprendre i enriquir-nos amb els defectes i amb les virtuts, però resulta que jo agaf aquest informe ADESMA, el present als tècnics de l'IAQSE i em diuen: primer punt, el nombre de centres analitzats és molt reduït, o sigui per a cada matèria hi ha poquíssims centres. Per

exemple, volen treure una conclusió amb tres centres de matemàtiques només, tres; ciències naturals en tot Balears analitzant cinc centres que fan ciències naturals en anglès, en tot Balears; amb dos centres analitzats de ciències socials, en tot Balears; cinc centres d'educació plàstica, quatre d'educació física i sis de música, quan, precisament la població de mostra mínima utilitzada en aquest tipus de proves estadístiques és de cinquanta centres, o sigui tres, cinc centres, i amb açò em pretén que sigui científic?

A més, però, és que li diré una altra cosa: el punt 6 del mateix informe ADESMa diu, diu per les persones que l'han redactat expressament que és difícil extreure conclusions dels resultats, perquè resulta que cap IES no ha fet la mateixa prova, no s'ha avaluat la mateixa quantitat de matèria a cap institut i no s'han emprat ni els mateixos instruments ni criteris d'avaluació, açò ho diu el punt 6 del mateix informe, que ara el tenc aquí, no sé si vostè el té.

A més, no és ver, vostè no diu veritat quan diu que l'informe diu que s'ha davallat un 30%, que hi ha un 30% més de suspesos, açò no és ver. Les dades diuen que en anglès hi ha una varietat importantíssima, o sigui, dins aquests pocs centres que s'han analitzat van comparant el mateix curs de l'any passat i el mateix d'enguany, van des d'un menys resultat d'un 32% amb més un 11%, o sigui, que no tots els centres han disminuït el seu percentatge, a l'inrevés, n'hi ha que els han augmentat. Però a més, li diré on arriba la fal·làcia: només un centre ha disminuït un 30%, un centre dels analitzats. Açò, senyor, m'ho diu l'IAQSE en un informe firmat per tècnics i tregui vostè les conclusions.

Miri, no em faci riure i digui'm que si açò, el Tractament Integrat de Llengües es va començar a aplicar el setembre ara em sortiran informes per tot tres mesos després per dir-me si he fracassat o he triomfat, hem de ser seriosos i molt més rigorosos.

Miri, entenc que vostès mouen tot el que hagin de moure, d'associacions, per oposar-se precisament al projecte d'aquest govern, també els pot interessar que hi hagi malestar educatiu, nosaltres no volem malestar educatiu.

Vostè em ralla d'expedients, em ralla, cosa que jo no he fet mai en aquest hemicicle, d'una menor, m'està rallant, està posant en entredit una menor el que ha fet, una persona física menor d'edat. I açò és terrible, perquè que discuteixin amb aquesta consellera, que és major d'edat, o amb altres parlamentaris està molt bé, però que vostè em porti a col·lació l'actuació d'una menor a un hemicicle públic, aquí on no hi ha ni els seus pares per defensar-la i és una menor d'edat, és recriminable i diu la postura que es pot esperar de vostè.

Miri, vostè em ratlla d'expedients, vostè em ratlla de conflicte educatiu i jo vull ratllar de solucions, açò és el que volem nosaltres. Com és possible que invertint més que altres comunitats autònomes tinguem el baix rendiment que tenim en lectura, matemàtiques i ciència? Com és possible que un 40% dels alumnes nostres, un 40%, repeteix, Espanya té el 34%, són repetidors. Un 39% de fracàs escolar, quan Espanya té un 26%. Un 29,7% d'abandonament escolar, quan Espanya té un 23%. La darrera comunitat autònoma en titulats de l'ESO. Açò és el que ens ha de preocupar aquí dins, d'açò hem de parlar, d'açò

hem de ratllar i no de conflicte i d'assemblees de docents, açò és el que hauria de preocupar aquest hemicicle i posar-nos tots d'acord. I açò és el que vol fer aquest Govern.

Aquest Govern no es vol deixar endur ni pel fracàs, ni pel desànim, aquest Govern vol canviar coses, el Tractament Integrat de Llengües és una part. Les proves de diagnòstic es faran per saber, precisament, en què fallen els nostres alumnes, és una altra cosa. I amb l'ajuda dels equips docents, clar que sí!, perquè quan es faci una prova de diagnòstic, immediatament es demanarà a l'equip docent d'aquell centre concret, quina solució troba que és la millor per superar-ho. Açò és el que ens interessa a nosaltres, no que es ratlli de conflictes, ni d'expedients, sinó que donem solucions. No n'hi he sentida cap a vostè, en vuit mesos no els he sentit donar ni una sola solució per esmenar, per solucionar el fracàs escolar que tenim, ni una sola! Tot és polèmica, és crispació, tot és intentar desmillorar el Govern, tot és fer una política però no mirant per als infants, sinó mirant per fer política, precisament per tombar o per fer que aquest Govern no segueixi endavant.

I jo, ho repetesc, a aquest Govern li importen els infants, li importen els alumnes i és el primer, la resta és secundari. Els alumnes, la seva competitivitat, la seva capacitació, açò és pel que lluitarem i com que n'estam convençuts, no ens rendirem.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Sra. Camps, no qüestionaré..., vostè coneix perfectament què era el Decret de mínims i estic convençut que coneix també, per exemple un dels darrers, sobre el model lingüístic escolar de les Illes Balears, fet per la Universitat de les Illes, on parla del model. I el model lingüístic escolar que teníem fins ara, era un model, efectivament, que tenia la llengua catalana com a llengua vehicular i que efectivament utilitzava la immersió lingüística en català. Però no en la seva totalitat, no em digui açò, i seria perfectament compatible, com han fet altres comunitats autònomes, en establir mesures per millorar l'aprenentatge d'anglès, amb l'ajuda d'impartició de matèries no lingüístiques en anglès. Ningú no ha negat açò i vostè, no sé per què, treu aquesta conclusió.

Però no hi torn insistir i no m'ha contestat, estaria disposada a introduir la voluntarietat, una característica del TIL respecte d'altres projectes és l'obligatorietat. I li vull recordar que també hi ha sentències del Tribunal Suprem, per exemple respecte un conflicte a València, que diu: "el desenvolupament de determinades matèries del currículum en llengua estrangera, no es pot imposar de manera generalitzada a tots els centres i que aquesta s'ha de fer a partir de la petició dels centres escolars a l'administració". Vostè ho qüestiona tot, però jo li deman quin professor, quin catedràtic, quin especialista, quina entitat acadèmica l'avalua per dir que, contràriament al que diu tothom, ara sí que és suficient, amb el coneixement que tenen els alumnes, fer la immersió lingüística d'una matèria en anglès? Quan tothom diu que es necessita el B1 per iniciar la introducció, l'aprenentatge integrat. O que els professors necessiten el B2 per poder desenvolupar amb la correcció que requereix un aprenentatge d'una matèria científica, per exemple, impartida en anglès. Qui l'avalua per desmentir açò? No em basta que vostè em digui que "jo ho sé", bé, doncs jo ho sé, senyora, qui l'avalua?

Vostè desacredita un estudi fet per professors, en aquest cas ADESMÀ, bé, una cosa que l'estudi, vostè ho ha dit, ho diu prou clar, diu que és un estudi que apunta, no és absolut, no, però aquesta conclusió l'ha tret vostè; jo li llegiré textualment un dels paràgrafs a veure si vostè em diu que no és cert, diu: "En el cas de les matèries no lingüístiques que s'imparteixen en llengua anglesa, -podem llegir junts, si vol-, els resultats són en general significativament inferiors, -sí?, està en negreta-, arribant en alguns casos a una disminució..., -en alguns casos a una disminució, però és que ningú, ningú no ha dit..., algú ha dit el contrari, algú ha dit el contrari?-, de més de 30 punts en el percentatge d'alumnes".

Però, Sra. Camps, l'estudi d'ahir dels professors d'Eivissa també és així, molt mal fet? El que valorarà i aprovarà el Consell escolar de Ciutadella és també erroni? Sí? Idò, d'acord, aquesta és l'apreciació que aquesta consellera té dels seus treballadors.

I no em contesten, jo no tenc cap interès a parlar d'expedients, però crec que vostè ha de clarificar algunes coses. Li tornaré demanar, on és l'expedient quart? On és l'expedient quart de Maó? M'ho vol dir d'una vegada i ja no li ho tornaré demanar. Ho resolgui d'una vegada per totes.

Fa poques setmanes el Govern va informar que posava en marxa un departament d'assessorament lingüístic, anomenat Atles, integrat per 8 persones. L'objectiu d'aquest equip és resoldre els dubtes metodològics, didàctics sobre el TIL. És lògic i em sembla necessari. A la presentació es va dir que es posaria en marxa una web que serviria com a principal instrument de relació i de consulta amb els docents, una web que encara no s'ha posat en marxa, som a cinc, quasi sis mesos d'haver iniciat, el curs, en qualsevol cas, el tipus d'assessorament del qual parlem crec que necessita molt del valor presencial. I dubt que 8 persones, per a tot el cos docent de les illes, Sra. Camps, siguin suficients. La pregunta és: quina serà la distribució per illes d'aquestes persones?

Ens podria dir avui si no és dóna la qualificació d'aquestes 8 persones, i de cada una d'elles, sense el nom, amb el perfil de formació i experiència que els atorga aquesta capacitat per

assessorar en TIL? I també m'agradaria que deixés d'una forma clara: són interins aquests assessors del TIL són interins? I no tenc res, no m'ho posi en contra dels interins, jo he estat interí, no es tracta d'açò, es tracta de veure la solidesa i la continuïtat d'un projecte que supòs, que espera que sigui avalat per persones que tenen experiència.

No he tingut temps quasi de referir-me a l'esborrany d'ordre, però sí dues qüestions, almanco mínimes: una, considera normal que es tramiti una ordre de desenvolupament quasi sis mesos després de l'entrada en vigor del decret llei i d'haver iniciat el curs escolar? Sap que ja han passat una avaluació? Sap que els professors ja han avaluat amb uns criteris i ara la nova ordre estableix, dóna pistes de criteris a tenir en compte, cosa que se li reclamava, per avaluar? Açò li sembla raonable? Li sembla lògic?

També li sembla lògic que ara les assignatures impartides en anglès es digui que es pot alternar amb català o amb castellà, aquesta és la seva immersió lingüística en anglès?

I en el punt concret 7, hi ha una afirmació que sí m'agradaria que expliqués: "La fluïdesa és important que l'exactitud de la llengua". Un professor de matemàtiques...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... matemàtiques és un llenguatge, és un llenguatge, una ciència exacta, un llenguatge exacte; vostè li dirà a un matemàtic que ha d'impartir matemàtiques en anglès que la fluïdesa és més important que l'exactitud de la llengua, quan la llengua el que ha d'expressar és l'exactitud?

I finalment, em resolgui també una qüestió, prèvia a aquest avantprojecte d'ordre, és cert que s'ha aconsellat els centres, o no és cert, m'ho desmenteixi, que tradueixin les classes que es fan en anglès, en el cas que l'alumne no pugui seguir el ritme de les explicacions? S'aconsella per part dels inspectors que baixin el contingut, el currículum d'algunes assignatures, amb un greuge comparatiu amb altres alumnes que açò comporta i lògicament per al futur d'aquests alumnes? És cert? No és cert? Forma part de les orientacions d'educació dels inspectors? No és cert.

Esper que avui aquest tarannà es tradueixi, efectivament, en propostes. No digui que no hem fet propostes, n'hem fetes moltíssimes, el que passa és que a vostès no els han agradat. I no es preocupi, a la moció derivada...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... d'aquesta interpel·lació tindrà més propostes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de contrarèplica, té la paraula la Sra. Consellera, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Diputat. No hi ha un quart expedient, ho hem dit per activa i per passiva. Si ho vol repetir i s'ho vol creure vostè tot sol, s'ho cregui. No hi ha un quart expedient.

Miri, com li dic, vostè ratlla d'expedients i de conflicte, jo vull ratllar d'alumnes, d'alumnes competitiu i de la seva formació.

Balears serà pionera, i estic segura que altres comunitats passant el temps ens vindran darrera amb el tema del trilingüisme, sense cap dubte. No en tenc cap necessitat, però li diré una cosa, si una comunitat autònoma necessita universalitzar l'anglès i el domini de les tres llengües aquesta és Balears, la resta és girar-nos darrera i amagar-nos a la realitat. Balears, com cap altra comunitat, té demandes de feina on el 60% d'aquestes demandes exigeixen el coneixement de l'anglès i mai no s'havia fet res per solucionar açò.

Miri, també li record i li vull recordar que tres mesos...

(Remor de veus)

Ara ratllarem de les seccions europees, estic molt contenta que em ratllin de les seccions europees.

(Remor de veus)

Precisament li record que científicament, i no fa falta ser gaire llumbrera, tres mesos són molt escàs temps per avaluar res, i açò ho sap qualsevol persona, per mínimament intel·ligent que sigui.

I estic contenta que em ratllin de seccions europees, perquè precisament...

(Remor de veus)

... a les seccions europees han funcionat molt bé, els resultats han estat molt bons i aquí tenim l'exemple de la metodologia Aicle i les seccions europees i aquí tenim l'exemple del B2. Però li diré més, el Decret de seccions europees, fet per un altre Govern, diu exactament que els professors per impartir hauran de tenir el B2, però poden tenir un nivell inferior, si passen una prèvia entrevista amb la conselleria. O sigui que, fins i tot, ni el B2. Per tant, no em ratlli..., ja li torn repetir, no em digui que ara el B2 és insuficient, quan vostès el van aplicar ningú no va dir res mai. Ara és la primera vegada que els he sentit, Europa ho aplica

així. Aquesta comunitat té una experiència en seccions europees aquí on s'ha aplicat fins i tot a un nivell inferior i ha funcionat. Tenim bons resultats.

Miri, precisament m'ha alegrat que em tragués el tema això d'ADESMA, perquè aquí ve la retòrica que vostès apliquen, "molts de centres han davallat un 30%" i resulta que és un, i aquí m'ha de dir després "bé, però nosaltres hem dit quants", un centre ha davallat un 30%, per favor! Açò no és seriós, açò no és seriós, que vengui aquí a un debat de la comunitat autònoma, en el Parlament, i resulta que em doni el resultat d'un centre com si fos el resultat de tot Balears. Miri, hem de ser científics, hem de ser seriosos i hem de ser coherents. Per tant, analitzem les coses correctament...

(Remor de veus)

Sí, vostès riuen molt quan no tenen arguments seriosos es dediquen a riure! Aquesta és la millor alegria que em poden donar perquè m'acrediten que no tenen arguments d'altre tipus.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Grup Atles, grup Atles, miri, el grup Atles, vostè que em ratlla de docents i de respectar els docents, resulta que vostè aquí em posa en entredit el grup Atles, que és un grup de persones voluntàries, molt il·lusionades, que s'han format amb metodologia Aicle, que són pedagogs, que són professors d'anglès, ja els he dit la formació que tenen, i que tenen molta il·lusió i moltes ganes de fer feina. Però clar, com que resulta que és metodologia Aicle, resulta que volen ajudar la resta de docents i estan a la disposició, a vostès ja no els agrada. Clar, només són segons quins docents que són bons. Ara la feina d'aquests la podem tirar enterra, no importa veritat?

Miri, és normal que una ordre de desenvolupament es tregui ara i jo li diré una cosa, els criteris són els mateixos que hi havia i que molts de docents han de saber. Primer, no és vera que marqui uns criteris tancats, deixa criteris molt oberts a la pedagogia i a la bona pràctica de cada docent. Mai no s'ha negat, mai, que es pugui alternar el català o el castellà amb l'aprenentatge de l'anglès, fins i tot la LOMCE, que vostès tant critiquen, ho diu a no sé quants d'apartats, i es preveu que puntualment es pugui emprar la nostra llengua i el castellà, puntualment, no de forma general, per aprendre precisament i per ajudar a l'aprenentatge. I açò ho diu el sistema Aicle, i vostè ho hauria de saber. I també diu el sistema Aicle que la fluïdesa és més important que precisament saber la llengua. Què valora el sistema Aicle? El sistema Aicle valora els continguts, el primer, si matemàtiques, matemàtiques, si ciències naturals, ciències naturals, i després no el domini exacte d'aquella llengua, sinó una fluïdesa, que l'alumne participi.

Miri, li reiter, propostes de vostès cap ni una, tot és negatiu. Els esperam, perfecte, en facin, estam oberts, el Govern està obert a les seves propostes. De moment no n'he sentida cap ni una per combatre el fracàs que tenim i per solucionar el tema educatiu de la nostra comunitat autònoma, només crispació, solució positiva que aquest Govern està disposat a escoltar, cap ni una!

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i se sent de fons un ca que lladra)

III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de llei RGE núm. 2472/13, de cans d'assistència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al punt tercer de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i votació del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 2472/13, de cans d'assistència.

Presentació del projecte de llei per part del Govern, té la paraula la Sra. Consellera Sandra Fernández, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Buenos días. En primer lugar me gustaría dar la bienvenida a este parlament a todas las personas y a todas las entidades que han querido acompañarnos en la presentación de este proyecto de ley.

Creo que todos los que estamos hoy aquí presentes podemos sentirnos satisfechos de poder iniciar la actividad parlamentaria del 2014 del mismo modo en el que se finalizó la del 2013, con iniciativas en el ámbito de lo social que ayudarán a mejorar el día a día de muchos ciudadanos de nuestra comunidad autónoma. Fue el pasado mes de diciembre cuando pudimos dar un paso fundamental hacía la estabilidad de los servicios sociales, con la modificación de la Ley de servicios sociales de las Islas Baleares, modificación que afecta especialmente al colectivo de personas con discapacidad, aportándoles la tranquilidad y la seguridad que tanto merecen.

Así hoy, al comienzo de este período de sesiones que recientemente ha comenzado, el Govern de les Illes Balears presenta un proyecto de ley de perros de asistencia, con el fin de dar un paso más allá y dar respuesta a la necesidad de ampliar el reconocimiento y la cobertura legal de los perros guía para personas con disfunción visual, a más situaciones y contextos de la vida diaria de las personas con algún tipo de discapacidad, mejorando así su calidad de vida. Deseando de antemano contar con la misma unanimidad que logramos el paso mes de diciembre, estamos convencidos de que así será y esta ley tendrá el respaldo de todos los partidos con representación en esta cámara y volveremos a mostrar, una vez más, el compromiso de todos con las personas con discapacidad.

Soy consciente de que tras la labor realizada desde la conselleria con las entidades y las diferentes administraciones, se ha realizado también un gran trabajo por parte de cada uno de los grupos parlamentarios, para establecer un consenso en el texto final y estoy segura de que fruto de ese diálogo, daremos hoy luz verde a una ley mejorada respecto a la versión original. Me gustaría también en un momento como este, poner de manifiesto la labor llevada a cabo por las personas que antes que yo, han ocupado puestos de responsabilidad en servicios sociales durante esta legislatura, ya que ésta es una ley que comenzó su andadura en el inicio de la misma.

En el momento en que las entidades que representan a las personas afectadas pusieron en conocimiento del presidente José Ramón Bauzá la problemática existente. Nuestro presidente y los responsables del área de Servicios Sociales del Govern, captaron desde un principio y un primer momento la necesidad de que nuestra comunidad autónoma contara con una nueva ley de perros de asistencia, que respondiese a las necesidades y realidades existentes hoy día, dando así respuesta a otra demanda que plantea el sector, que es, como todos sabemos, quien mejor conoce la situación y el día a día de las personas con discapacidad. Y como administración pública, nuestra obligación es poner todo lo que esté a nuestro alcance para garantizar el bienestar de todos y cada uno de los ciudadanos de las Islas Baleares.

La problemática que transmitieron entidades como las que hoy nos acompañan, tenía que solucionarse tan pronto como fuera posible. Era y es necesario una ley que permita mejorar la calidad de vida de las personas con discapacidad sensorial, con movilidad reducida, etcétera, con el apoyo de perros especialmente adiestrados para ayudarles en sus actividades cotidianas. La inexistencia de una ley de perros de asistencia que tenga en cuenta la realidad actual y los equipare con los perros guía, estaba dando lugar a situaciones verdaderamente injustas. Considero, por ello, que esta ley es de una importancia social incontestable, y además permitirá que muchas personas vean salida a las dificultades con las que actualmente se encuentran. Es una ley que reconoce situaciones hasta hoy no reguladas.

Cabe recordar que la propia Ley de servicios sociales de nuestra comunidad incluye en su exposición de motivos, en el artículo 3 y en el 4, distintas referencias a que entre los objetivos de las políticas sociales está la reducción de las desigualdades y la mejora de las condiciones de vida del conjunto de la ciudadanía.

Por su parte, la Ley de mejora de la accesibilidad y supresión de barreras arquitectónicas tiene como objetivo garantizar la accesibilidad al entorno urbano, edificios y medio de transporte de las personas con movilidad reducida o que padezcan cualquier otro tipo de limitación, así como suprimir las barreras que dificultan esta accesibilidad. Sin embargo, no había ninguna referencia a las personas que son auxiliadas por perros.

Es cierto que en 1999, 31 de marzo, se aprueba la Ley de perros guía, esta ley regula el derecho de acceso, circulación y permanencia de las personas con algún tipo de disfunción visual que tienen que ser acompañadas por estos animales especialmente adiestrados. Esta norma supuso el reconocimiento de los perros como ayuda vital para estas personas. Una ley que fue muy importante en su momento, pero que se ha quedado obsoleta en las circunstancias actuales ya que limita su regulación a las personas con discapacidad visual mientras que estos perros son utilizados también por otras personas con otro tipo de discapacidad psíquica, auditiva, etcétera. Eso significa que el concepto que se utilizaba en la ley del 99 ha quedado desfasado y que debemos dejar de lado el concepto de perros guías y pasar a uno más amplio como es el perro de asistencia.

Con el proyecto de ley que hoy presentamos se amplía el colectivo de personas que pueden disponer de este apoyo y se reconoce y se garantiza el derecho de acceso, circulación y permanencia a las personas que precisan de la asistencia de estos perros, acabando con la desigualdad de trato y la discriminación que había hasta este momento.

Quiero añadir que las últimas normativas aprobadas por otras comunidades relacionadas con este tema van también en el mismo sentido haciendo referencia a perros de asistencia, como es el caso de la Comunidad Valenciana, Galicia, el País Vasco o Cataluña.

Creo que es latente, pues, la necesidad de actualizar la normativa vigente. El objetivo, como ya he dicho, es hacer extensivo los mencionados derechos de acceso, circulación y permanencia así como la protección de las personas que precisen de perro de asistencia independientemente del tipo de discapacidad que tengan. Sólo así podremos avanzar hacia la igualdad real y efectiva que los poderes públicos tenemos el deber de promover.

Este proyecto de ley ha sido debatido a lo largo de más de un año en distintos foros o expuestos a diversos informes para poder tener presentes todas las aportaciones de las diferentes instituciones y de los sectores implicados. Así pues, después de diversas reuniones con el sector, en las que las entidades transmitieron sus inquietudes y necesidades, es en julio de 2012 cuando la entonces directora general de Familia, Bienestar Social y Atención a Personas en Situación Especial, Margarita Ferrando, da los primeros pasos administrativos para comenzar el procedimiento de elaboración del anteproyecto de ley de perros de asistencia. A partir de aquí, se inician los trámites administrativos necesarios, que no entraré a detallar, pero de los que sí me gustaría destacar la amplia participación y la voluntad de consenso para incorporar el máximo número de alegaciones y aportaciones.

Y es el día 28 de febrero de 2013 cuando el Consell de Govern aprueba el texto como proyecto de ley, y es el 20 de marzo de 2013 cuando la Mesa del Parlamento de las Illes Balears acuerda admitirlo a trámite. Una vez en tramitación parlamentaria me consta que en la Comisión de Asuntos Sociales de esta cámara ha tenido lugar un fructífero debate y que afortunadamente se ha podido llegar a acuerdos entre los distintos grupos para mejorar el texto.

Al margen de los debates sobre cuestiones técnicas puntuales, que puedan haber surgido a lo largo del período de tramitación entorno al articulado de la ley, creo que todos somos capaces de apreciar los beneficios que supondrán para muchas personas en nuestra comunidad esta iniciativa y la necesidad de su aprobación. Son alrededor de unas mil quinientas personas las que preveemos que se verán beneficiadas con la ley de perros de asistencia, con el objetivo de garantizar la accesibilidad de las personas que precisan el apoyo de los perros en su autonomía y su libertad, en establecer los derechos y obligaciones de los usuarios y regular las actividades de control de estos animales.

El proyecto establece el acceso de perros de asistencia a espacios tanto públicos como privados, así como los lugares ubicados al aire libre, incluyendo playas, parques públicos y jardines, establecimientos comerciales y mercantiles, centros asistenciales y sanitarios, hoteles y restaurantes, bares, centros de enseñanza, centros culturales, el acceso también al transporte público.

Obviamente quedan además recogidas en el articulado las obligaciones lógicas para la persona usuaria del perro de asistencia y los requisitos para su reconocimiento como tal garantizando así el objetivo del presente proyecto de ley, que pueda asistir y facilitar el día a día de las personas con algún tipo de discapacidad.

Este proyecto de ley, mejorado con las aportaciones de todos, reúne todos los aspectos necesarios para cumplir con el objetivo que inspiró la norma y con la petición que acogió el presidente José Ramón Bauzá y que ha querido que este govern y este parlament hicieran realidad.

Estamos en un momento en que se están dando pasos importantes en el ámbito de la discapacidad, avances liderados por las entidades y por las propias personas que las integran, pero también desde las instituciones se están haciendo esfuerzos, nada fáciles por la coyuntura que estamos atravesando y por la situación financiera de las arcas públicas, pero esta ley es un claro ejemplo de que no todo es una cuestión económica, el paso hacia la igualdad de oportunidades también está en resolver situaciones injustas como ésta, en dar estabilidad a los servicios, en ofrecer nuevas vías para la autonomía de las personas. En definitiva, en pasos que pueden parecer pequeños, pero que suponen grandes avances.

Una evidencia más de lo mencionado es la aprobación, a finales de 2013, del texto refundido de la Ley general de derechos de las personas con discapacidad y de su inclusión social por el Consejo de Ministros, que cuenta con un amplio consenso del sector y que incluye importantes novedades. Éstas son, entre otras, mejoras que nos reafirman en nuestro objetivo y que nos hacen seguir adelante con más ímpetu si cabe. Hoy podremos decir, una vez más, y tal como hicimos el pasado mes de diciembre, que hemos cumplido un nuevo compromiso con la sociedad. El proyecto de ley que sometemos hoy aquí a votación, que consta de cuatro capítulos, tres disposiciones adicionales, tres transitorias, una derogatoria y dos finales, no tiene como resultado un texto legal extenso, complicado, como otros que pueden llegar a esta cámara, pero sí implica un importante progreso para muchas personas. Esta ley simboliza la esencia de lo que debe ser esta cámara, legislar para dar respuesta a las necesidades de los ciudadanos.

Se ha vuelto a demostrar que todos perseguimos un mismo objetivo, el de promover la igualdad entre todas las personas y garantizar su bienestar, especialmente en el caso de quienes más lo necesitan. Deseo volver a poner de manifiesto, una vez más, que las aportaciones realizadas durante su tramitación por entidades, instituciones y partidos políticos aquí representados han enriquecido el texto final. Por este motivo, me gustaría acabar mi intervención reconociendo y agradeciendo la participación de todas y cada una de las personas que han hecho posible este proyecto de ley y que van a hacer posible la Ley de perros de asistencia de nuestra comunidad autónoma.

Muchas gracias.

(Aplaudiments i se sent de fons un ca que lladra)

LA SRA. PRESIDENTA:

Fixació de posicions dels grups parlamentaris. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Conxa Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Benvinguts tots els representats i membres de les organitzacions de la discapacitat a un dia molt important per a aquestes. I vull començar dient que l'evolució de la política de la inclusió a l'Estat espanyol ha anat paral·lela a la desenvolupada a nivell mundial mitjançant les aportacions de les Nacions Unides y de la Unió Europea. En aquest sentit, podem afirmar que hem passat d'una línia basada en la prestació social i la subsidiarietat a una altra de defensa de drets de totes les persones.

El model adoptat, en definitiva, passa per considerar les persones amb discapacitat com a ciutadans de segona, que eren considerades, a ser considerades com a ciutadans de ple dret. Aquesta consideració ha jugat i juga, en l'actualitat, un paper preponderant per fer accessible la totalitat dels béns, serveis, edificis i recursos tecnològics com una forma de construir un món on tots hi tenen cabuda.

Per als socialistes les polítiques a favor de les persones amb discapacitat han representat sempre una prioritat i crec que podem dir que quan hem governat hem impulsat les reformes necessàries per establir i impulsar l'anomenat estat del benestar, com un sistema alternatiu al de la beneficència pública, i crec que ho hem fet demostrant, materialitzant diferents lleis i mesures històriques per ampliar els drets d'aquest col·lectiu.

M'agradaria destacar, especialment, dues lleis que es varen impulsar pels governs socialistes que han tingut una repercussió importantíssima en la inclusió de les persones amb discapacitat, com ha estat la LOE, que va establir, la Llei Orgànica d'Educació, que va establir una atenció individualitzada i programes de suport a l'alumnat amb necessitats educatives especials. Aquesta llei, la Llei Orgànica d'Educació, ha permès que milers d'alumnes amb discapacitat puguin tenir una integració en aules ordinàries i poder sortir dels centres específics de la discapacitat. I una de les altres lleis que pensam que ha contribuït a millorar l'atenció d'aquestes persones ha estat la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, que va garantir per

primera vegada a l'Estat espanyol el dret subjectiu a rebre una prestació o un servei d'atenció a la seva situació de dependència, com un dret de ciutadania, un dret d'accés a la igualtat a elements essencials per a la vida autònoma d'aquest col·lectiu, un dret que és inseparable de la dignitat de les persones.

És cert que és una llei que, amb la perspectiva que ens dóna el temps, podem afirmar que tenia un marge per millorar el col·lectiu de la discapacitat, és una llei que després de set anys i mig de la seva aprovació aquesta perspectiva ens indica que és una llei que pot millorar molt aquest tema, i em referesc especialment al tractament que es dóna a la discapacitat de malalts mentals.

Lluny d'això, el que tenim és una situació de conflicte amb aquesta llei, per la retallada de drets i per la reducció de partides pressupostàries als centres i serveis. Nosaltres pensam que és una llei que dóna resposta i que ha de continuar donant resposta tant al col·lectiu de la discapacitat com al col·lectiu de les persones amb dependència.

En aquest sentit, i en coherència amb l'expressat, consideram una passa molt important per a les persones amb discapacitat l'aprovació d'aquesta llei, per la qual cosa el Grup Parlamentari Socialista donarà suport, com així ho va manifestar a la ponència i a la comissió que va tractar, que va debatre aquesta llei, i nosaltres varem fer les aportacions que varem considerar en aquells moments.

Per què és necessària aquesta llei? Perquè avui la demanda social d'una equiparació de drets entre els usuaris de cans guia i els discapacitats usuaris d'altres cans d'assistència, fonamentalment els cans de servei per a discapacitats físics, fa convenient reprendre el concepte de ca guia o d'assistència i fer extensiu el seu ús a persones amb diferents discapacitats, que faciliti la seva autonomia i que serveixi en la vida quotidiana per col·laborar en l'eliminació de les barreres amb les quals aquest col·lectiu s'ha d'enfrontar cada dia.

Encara hi ha moltes persones que pateixen restriccions pels cans d'assistència que perjudiquen de manera significativa la seva autonomia. Avui, aquests ciutadans, encara no tenen assegurada l'entrada a tots els restaurants, als cinemes, a les botigues ni als transports públics. Són encara moltes les restriccions i els greuges que aquesta llei definitivament tomarà amb la declaració expressa dels seus drets i obligacions així com dels riscos i sancions que preveu la seva vulneració per part d'altres particulars.

Jo em vull referir que les restriccions actuals no només existeixen per als cans d'assistència, és que existeixen per als cans guia, una cosa que nosaltres pensàvem que estava totalment assolida, no està totalment assolida. He trobat, fa uns dies, aquesta notícia: "*En un supermercado se niega la entrada al paralímpico David Cansinos con su perra guía.*" Avui en dia, això, aquesta notícia és de fa uns mesos, es produeix i es produeix perquè encara la gent no té interioritzada o no té la informació que aquests cans tenen dret a poder entrar i els seus usuaris a entrar en tot els establiments.

Per tant, crec que és importantíssim aplicar les sancions que preveu aquesta llei en cas de vulneracions dels drets dels usuaris que van amb cans d'assistència i també amb els cans guia. Esper que aquest atleta paralímpic hagi vist defensats els seus drets de mobilitat a la seva comunitat autònoma, i demana a aquesta comunitat autònoma que faci un seguiment exhaustiu de les vulneracions que es provoquen, no aquesta, sinó les que poden estar a l'ordre del dia. I em referesc també a una molt freqüent que vaig poder comprovar que existia a les companyies aèries de baix cost, aquestes companyies aèries de baix cost no permeten l'entrada, en tots els casos, de les persones que utilitzen el servei de transport aeri de baix cost perquè tenen moltes restriccions a les seves condicions de venda de bitllets a aquest col·lectiu. Per tant, aquesta comunitat autònoma ha de fer un seguiment molt acurat, ja que tenim les eines, tenim aquesta llei, per defensar efectivament el dret de la mobilitat dels usuaris.

La passa que donam avui amb l'aprovació d'aquesta llei, per tant, no ha de ser excusa per exposar que les actuals polítiques socials, també que en aquests moments es retallen, siguin, signifiquin contínuament una minva dels drets d'aquestes persones. En el mes de desembre hi va haver aquí un parlament representat per persones de la discapacitat, es varen sentir aportacions i demandes del col·lectiu per boca dels usuaris, nins, nines, joves i adolescents que demanaven més suport a aquest govern quant a ajudes i prestacions econòmiques, ajudes a la seva educació, suports específics dins els centres educatius i també el tema del copagament sanitari va ser un tema molt recurrent que va expressar aquest col·lectiu dins aquesta cambra, dins el Parlament el dia del Parlament de la Discapacitat.

Per tant, encara tenim un camí molt llarg per recórrer, un camí per seguir lluitant per augmentar els drets del col·lectiu de persones amb discapacitat i és el nostre objectiu, com a grup parlamentari, posar damunt l'agenda aquesta prioritat, continuar treballant per superar totes les dificultats que encara tenen les persones d'aquest sector.

Vull reconèixer el paper que ha jugat el tercer sector, les organitzacions de la discapacitat, que han estat la goteta d'oli que ha fet funcionar totes les seves reivindicacions i ha estat possible escoltar, mitjançant aquesta actuació que deia, aquesta persistència a la reivindicació i la proposta d'iniciatives, ja dic, ha representat aquesta goteta d'oli, la cosa que els polítics hagin pogut recollir les iniciatives del tercer sector i, en aquest cas, dur-les en forma de llei de cans d'assistència.

Per tant, enhorabona al sector, enhorabona als 1.500 usuaris que es podran beneficiar d'aquesta nova llei, i manifestar, reiterar, que volem treballar al costat de les organitzacions de la discapacitat, al costat de les organitzacions del tercer sector per aconseguir una societat més decent, més cohesionada i més participativa.

Moltes gràcies i enhorabona a tots i a totes.

(Alguns aplaudiments i se sent de fons un ca que lladra)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula pel Grup Parlamentari MÉS la Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes. I benvinguts el representant de l'Associació de persones amb discapacitat, els usuaris d'aquests cans d'assistència i els propis cans, que han entrat com a cans guies i sortiran com a cans d'assistència, perquè està clar que avui aprovam per unanimitat aquest projecte de llei de cans d'assistència.

La regulació d'ús de cans d'assistència, o de cans guies fins ara, a la nostra comunitat autònoma era de la Llei 5/99, de 31 de març, de cans guia, que es deia o que encara es diu. I, efectivament, aquí teníem una llei que era molt limitada, era limitada perquè fins ara estava regulada per a unes discapacitats físiques i sensorials, especialment per a aquelles de caràcter de deficiència visual. I la realitat ens constata que l'ús d'aquests cans guies era d'una forma molt més ampla per a persones amb discapacitats diferents del que era la discapacitat o la deficiència visual. Per tant, teníem un buit legal que no podia dependre de les voluntats de les persones que eren les propietàries dels espais privats o de direccions d'espais públics que poguessin fer entrar o no entrar determinades persones amb una discapacitat que no fos la de caràcter visual.

Per tant, com avui podem comprovar, no només les persones amb una discapacitat visual han estat les usuàries d'aquests cans guies, han estat persones amb altres tipus de deficiències, deficiències de caràcter intel·lectual, altres tipus de malalties, altres tipus de discapacitat física o sensorial.

Per tant teníem, o fins ara tenim, una llei restrictiva en relació amb qui podia fer ús d'aquests cans guies, i a més discriminatòria, discriminatòria perquè no permetia que tot l'ampli ventall de persones amb discapacitat i per la seva discapacitat, que també és prou ampla, utilitzassin aquests cans guies. Era necessària, per tant, aquesta modificació. I la modificació d'aquesta llei va en el sentit de modificar una situació que era restrictiva i que era discriminatòria, perquè aquesta llei el que possibilita per una vegada és que hi hagi més usuaris que puguin utilitzar aquests cans que serien d'assistència, perquè a més a més han demostrat els cans guia que l'ús ha estat fonamental i ha facilitat la integració i ha facilitat la seguretat de les persones que els usaven en la seva vida quotidiana, i per tant era lògic que pogués ampliar-se a altres persones amb discapacitat que no fossin només de caràcter visual. Per tant amplia els tipus d'usuaris que poden utilitzar els cans d'assistència.

Introdueix millores molt clares en relació amb la de l'any 99; la que avui aprovarem introdueix millores considerables en relació amb la de l'any 99. També intenta evitar experiències negatives viscudes pels usuaris de cans guies regulant-los d'altres maneres, facilitant la seguretat de totes les persones que fins ara..., o que a partir d'ara podran utilitzar els cans d'assistència.

També teníem l'experiència d'altres comunitats autònomes com eren Catalunya, Madrid, València, Galícia, La Rioja, Navarra, País Basc, Múrcia..., que ja s'havien avançat, fins i tot en un parell d'anys, a la regulació d'aquests cans d'assistència i havien demostrat la seva efectivitat, la seva eficiència, la seva no-problemàtica en aquest sentit.

També hem de dir que hi havia tècniques de millora d'ensinistrament que potser a l'any 99 no existien, i que aquestes tècniques de millora d'ensinistrament dels cans han possibilitat també que altres persones amb discapacitat que no només fos la visual fossin beneficiàries de l'ús dels cans guia, o fins ara cans guia i ara, a partir d'ara, cans d'assistència.

Per tant trobaran una llei que no només amplia sinó que regula també en molts d'aspectes: els centres d'ensinistrament, que fins ara no ho tenien regulat; els diversos tipus de cans d'assistència, especificant-ne cada un; es millora la definició dels espais on poden accedir els cans guies, per exemple diu que ho podran fer..., a l'anterior teníem que només ho podien fer als recintes esportius, podien estar fins i tot en els recintes de piscines, i en aquest moment deim que poden utilitzar-los fins i tot en el que seria no entrar a la piscina però pràcticament fins a la vorera de la piscina... Per tant millora tot el que són els espais que es poden utilitzar.

També especifica de forma molt clara, perquè hi hagi seguretat, on està limitada la seva presència, perquè no a tots els llocs poden estar, per exemple llocs quirúrgics o una sèrie de definicions, però perquè no hi hagi inseguretat jurídica sobre on poden estar i on no poden estar, aquesta part queda millor regulada.

També s'especifica de forma molt més clara quines condicions sanitàries han de tenir aquests cans d'assistència. També s'introdueix un aspecte fonamental que jo crec que ha estat el fruit de la negociació: quines són les condicions de benestar que han de tenir aquests cans, que jo crec que també interessa sobretot als usuaris, que són les persones que aprecien més aquests cans; com es perd la condició de ca d'assistència; quina diferència hi ha entre persona usuària, persona responsable o persona propietària de cans d'assistència. Per tant estam davant una millora molt considerable en relació amb l'actual legislació del que ha de ser un ca d'assistència.

Al final tot això que he resumit de forma molt breu, i també la consellera i també la diputada del Partit Socialista, és a una exposició de motius, quatre capítols que són 27 articles, sis disposicions addicionals, quatre transitòries, una derogatòria i una final.

La voluntat del Grup Parlamentari MÉS de defensar o de donar suport a aquesta iniciativa sempre ha estat molt clara. Així vàrem donar suport el 7 de juny de 2012 una proposició no de llei del Grup Popular que demanava o que instava el Govern a desenvolupar de manera urgent una llei que reguli l'accés a l'entorn de les persones amb discapacitat o malaltia acompanyades per cans d'assistència. Per tant ja hi va haver una iniciativa parlamentària l'any 2012 que va ser aprovada per unanimitat perquè el Govern desenvolupàs aquesta llei.

Una altra demostració del nostre suport a aquesta llei és que no vàrem presentar cap esmena a la totalitat, la qual cosa ha facilitat el procés d'aprovació. I després jo crec que on s'ha demostrat d'una forma molt clara és que, una vegada estudiat el document, nosaltres vàrem presentar tota una sèrie d'esmenes, unes tretze en total, i pràcticament totes s'han aprovat, o de nou se n'ha fet transacció, quatre es varen acceptar, i una d'elles per part nostra es va millorar. Per a nosaltres eren esmenes totes que milloraven el text i que en cap moment no qüestionaven el contingut.

Per tant si hem de defensar una llei ens feim una sèrie de preguntes: és una llei justa? Sí, és una llei justa perquè ara possibilita que les persones amb discapacitat tinguin més garanties de poder usar aquests cans d'assistència. És una llei necessària? Sí, també és una llei necessària perquè omple aquest buit legal que teníem. És una llei pactada?; és fonamental que les lleis estiguin pactades, perquè si no pot venir un altre govern i canviar-les; sí, també és una llei pactada, i a més pactada amb el col·lectiu de persones usuàries, amb el col·lectiu de persones que necessiten aquests cans d'assistència, amb els seus representants a través del CERMI. És una llei que resol problemes? També, és una llei que resol problemes perquè compleix omplir aquest buit que no teníem. És una llei que dóna garanties suficients? També, perquè està perfectament regulada i tots els tipus de sancions. És una llei que té experiències anteriors? També, perquè també s'ha practicat a altres comunitats autònomes en sentit molt positiu. I per a nosaltres també una cosa molt important: és una llei que seria acceptada sens dubte, és una llei que està acceptada pel conjunt de la comunitat autònoma, per tots els ciutadans, ningú no rebutjarà aquesta llei.

Davant tots aquests sí no hi ha cap dubte que donarem suport a aquesta llei. Per tant enhorabona al Govern per la feina feta; enhorabona al CERMI per ser els impulsors, per la seva sensibilitat en aquest tema, perquè són les persones que fan visible la discapacitat a la nostra comunitat autònoma. Som conscients tots, jo crec, en aquesta cambra que encara hi ha molts d'objectius a aconseguir per a la integració de la discapacitat, però cada vegada que se'n produeix un com avui és un moment de celebració.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara per al Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. María José Bauzá, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Primero de todo, agradecer la presencia de las entidades en este parlamento, que son las verdaderas impulsoras del debate de hoy.

Hoy volvemos a estar ante un debate que aunque no es fácil de entender para la mayoría tiene una importancia vital para la calidad de vida de muchas personas. El anhelo de una vida plena y la necesidad de realización personal es algo que nos mueve a todas las personas, pero esas aspiraciones no pueden ser satisfechas si no se goza de los derechos a la libertad, a la igualdad y a la dignidad. Y este es el caso en el que se encuentran hoy mujeres y hombres con alguna discapacidad, quienes a pesar de los innegables progresos sociales alcanzados ven limitados los derechos en el acceso a entornos o servicios que o bien no fueron concebidos teniendo en cuenta sus necesidades o bien son restrictivos en su participación.

Existen todavía hoy muchos impedimentos que privan a las personas con discapacidad del pleno ejercicio de sus derechos, y los efectos de estos obstáculos se convierten en situaciones de exclusión social, que sin duda alguna deben ser abordadas por los poderes públicos. El impulso de todas aquellas medidas que promuevan la igualdad de oportunidades y la supresión de aquellas barreras que impidan la presencia integral de las personas con discapacidad es algo que nos concierne a todos, ciudadanos, organizaciones y entidades, pero en primer lugar al legislador, a todos nosotros, que somos quienes debemos recoger las necesidades detectadas y poner las soluciones más adecuadas. Es necesario que las normas y las acciones públicas en materia de discapacidad lleven a que estas personas puedan ser partícipes de una vida en igualdad de condiciones que el resto de los ciudadanos.

Hasta hace unos años el perro guía se venía asociando exclusivamente al auxilio de personas afectadas por una discapacidad visual. Sin embargo las nuevas circunstancias y necesidades planteadas por el colectivo de personas con discapacidad ha llevado a la utilización de estos animales también a personas que tienen otro tipo de discapacidad. Un perro de asistencia puede ser de gran ayuda a una persona con movilidad reducida; así, por ejemplo, el perro puede recoger cosas del suelo, apagar y encender luces, ayudar a elevar un brazo o una mano, avisar a otra persona en caso de necesidad, emitir un ladrido de aviso, abrir y cerrar cajones, sacar algo que se le indique, abrir o cerrar puertas, despertar al dueño en caso de peligro o llevarlo a una fuente de sonido.

En este sentido la ley del 99 de perros guía vigente en nuestra comunidad en su momento supuso un avance importante, pero actualmente se había quedado desfasada y resultaba discriminatoria al excluir del derecho de acceso con perros a las personas cuya discapacidad no fuera la visual. Por ello se hacía preciso actualizar la normativa y hacer extensivo del derecho a todas aquellas personas que necesitan ayudarse de perros de asistencia, independientemente de la discapacidad que sufran.

El objetivo de esta futura ley no es otro que el de tratar de equiparar lo máximo posible las posibilidades de estas personas con el resto de la población, consiguiendo así una igualdad real y efectiva, y facilitando la participación de todos los ciudadanos sin ningún tipo de discriminación en la vida política, económica, cultural, social y laboral.

Los perros de asistencia son perros que están específicamente y altamente entrenados por profesionales para prestar apoyo a personas con diferentes discapacidades. Su objetivo es transformarse en una ayuda técnica para sus usuarios con el fin de aumentar su independencia y autonomía personal, mejorando de esta manera su calidad de vida. Sin embargo su función va más allá, convirtiéndose en un compañero incondicional y desinteresado, en un potente catalizador social y, en ocasiones, en un fuerte antidepresivo. El sentido de la responsabilidad al que puedan llegar estos perros roza lo humano, indica que son conscientes de que su dueño está impedido para ciertas cosas, lo que les lleva a tomar la iniciativa en ciertas ocasiones. Se dio un conocido caso de un perro guía cuyo dueño estaba trabajando en el piso 71 del World Trade Center el día de los atentados, y el usuario tenía que adivinar lo que estaba sucediendo solamente con el oído puesto que no podía ver nada; en medio de una nube de humo y olor a combustible, pisando cristales rotos, con las escaleras resbaladizas, su perro no le abandonó en ningún momento, guiándole con seguridad peldaño a peldaño los 71 pisos hasta la salvación, una hora y cuarto bajando con el perro concentrado al máximo. Fue al salir ellos cuando se desplomó todo el edificio. Esta historia es sólo una muestra de la labor fundamental de estos perros, de quines a menudo depende la vida de su acompañante.

El camino hacia la integración social no es fácil y las dificultades son muchas, dificultades que provienen, por una parte, de aquellos factores que son inherentes a la propia discapacidad; sin embargo en la mayoría de los casos esa dificultad viene provocada por factores externos, factores provocados por la falta de adecuación de la infraestructura social, y todo ello se traduce al mismo tiempo en una falta de sensibilización de la sociedad por las necesidades reales de las personas con discapacidad, que imposibilitan en muchos casos el ejercicio efectivo de sus derechos.

Con la aprobación hoy de esta ley estamos dando respuesta al mandato constitucional y al Estatuto de Autonomía que compromete a los poderes públicos a promover cuantas condiciones sean precisas para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos sociales sean reales y efectivas, a remover aquellos obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y a facilitar así la participación de todos los ciudadanos en la vida política, económica, cultural y social.

Señoras y señores diputados, la discapacidad no es sinónimo de incapacidad, muy al contrario. Casi 4 millones de personas en España y más de 68.000 en Baleares tienen discapacidad, y nos ofrecen a diario un ejemplo de superación y esfuerzo para superar situaciones de adversidad, situaciones debidas tanto a las barreras físicas que todavía hoy existen y que tienen que sortear, como algunos prejuicios que todavía existen en nuestra sociedad. La progresiva incorporación de personas con discapacidades al mundo del trabajo y de la vida social pone cada vez más de manifiesto la necesidad de adaptar para el uso de todos los espacios urbanos y los servicios públicos, y en eso los políticos tenemos la obligación de poner las herramientas de cambio.

En el Partido Popular somos receptivos y sensibles hacia ese deseo de las personas con discapacidad de gozar de autonomía personal y de vida independiente, de ejercer ese derecho a la dignidad en y desde la discapacidad. Apostamos por un modelo social en el cual la persona con discapacidad tenga derecho a vivir con plenitud su presente, sin necesidad de estar permanentemente esperando un futuro mejor. Nuestro grupo parlamentario cree que cualquier herramienta, cualquier medio que pueda servir para dar autonomía y vida independiente a una persona con discapacidad debe ponerse a su servicio. Creemos que es de justicia facilitar a las personas que tienen alguna discapacidad el pleno disfrute de su vida social, laboral y de ocio, y es un hecho que los perros de asistencia son hoy una herramienta necesaria, que mejora la accesibilidad y la participación y la integración de las personas con discapacidad en el entorno y en la sociedad, aportan autonomía a las personas con discapacidad y su autonomía es requisito indispensable de su integración social. La ley que hoy aprobamos supone un avance importante en la supresión de barreras de la comunidad, barreras en cuya eliminación está empeñado este gobierno y está empeñado el Partido Popular.

Hoy, señoras y señores, esa accesibilidad no es sólo las rampas, las puertas grandes y las barandillas; accesibilidad es un concepto más amplio y que puede reflejarse en que la ciudadanía renuncie a ciertas opciones en favor de la integración de otros. Esta ley que hoy debatimos puede no ser muy extensa, sin embargo es amplia en su significado, puesto que supone un apoyo más a la tan ansiada autonomía para muchas personas. Y fruto de esa importancia el Gobierno ha recogido el guante de las entidades y ha elaborado este proyecto de ley, y conscientes de esta importancia todos los grupos hemos vuelto a hacer un esfuerzo para poder votar de nuevo por unanimidad el texto. Una vez más hemos puesto por encima los intereses de las personas a las luchas partidistas. Los ciudadanos nos demandan acuerdo y diálogo, y este proyecto de ley es fruto del acuerdo y del diálogo de todos; es además un proyecto nacido de la demanda de las entidades, como PREDIF, CERMI o la ONCE, a quienes por otra parte quiero agradecer aquí no sólo el impulso que dieron para su redacción inicial, sino que además nos han acompañado, nos han apoyado y aconsejado durante todo el proceso parlamentario. Esta es una ley que surge de vosotros y para vosotros.

Sin duda la ley que hoy aprobamos se trata de un paso necesario para la plena integración social, la igualdad de oportunidades, la vida independiente y la accesibilidad universal, y es una muestra más de que la discapacidad está en el centro de las políticas del Gobierno. Este gobierno está demostrando su compromiso con las políticas de apoyo a la discapacidad y está actuando con prontitud y, ¿por qué no decirlo?, con diligencia. Estamos en el ecuador de la legislatura y ya ha llevado varias de las reformas que demandaba históricamente el sector: la modificación de la Ley de servicios sociales, la unificación de competencias en los consells, y ahora la Ley de perros de asistencia.

Por último quiero aprovechar esta tribuna para hacer una vez más un reconocimiento a la labor callada pero firme que llevan a cabo las entidades día a día, 365 días al año y prácticamente 24 horas al día. Su presencia y su acción social son absolutamente indispensables para hacer una sociedad cada vez más justa y mas inclusiva. Quiero agradecer de manera sincera

a todos y cada uno de los que componen este sector, especialmente a aquellas personas que son voluntarias y que dan lo mejor de si mismas, no sólo su tiempo sino sobre todo su talento y su cariño hacia los demás. Y quiero decirles a todos ellos y a los representantes de las entidades aquí presentes que el Partido Popular va a votar a favor del proyecto de ley, porque creemos en la tolerancia, en la solidaridad y en la dignificación de la vida independiente de las personas con discapacidad, y porque creemos que hay que cimentar y reforzar con bases sólidas y condiciones favorables la plena inclusión de las personas con discapacidad en el conjunto de la sociedad civil.

Para conseguir una verdadera igualdad y la plena inclusión de las personas con algún tipo de discapacidad es imprescindible la accesibilidad universal, y por tanto es fundamental seguir impulsando cualquier tipo de medidas que vayan en esa dirección, y en ese camino siempre encontrarán la mano del Partido Popular.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i se sent de fons un ca que lladra)

LA SRA. PRESIDENTA:

Els volia demanar si podem votar conjuntament tot l'articulat, les denominacions dels títols i capítols, i l'exposició de motius. És així?, podem votar conjuntament?

Es pot entendre que la llei s'aprova per assentiment o volen que procedim a la votació? Idè entenem que la llei es vota per assentiment i s'aprova per assentiment.

(Aplaudiments i se sent de fons un ca que lladra)

Voldria afegir que es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

I una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de cans d'assistència.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4812/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a insolvència singular hipotecària.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4812/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a insolvència singular hipotecària.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista, per fer la presentació de la proposició de llei, té la paraula el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de quinze minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras, señores diputados. Corresponde ahora llevar a cabo el debate sobre esta propuesta, proposición de ley de insolvencia singular, una proposición que llega en un momento muy oportuno, pese al tiempo que ha tenido que dormir hasta llegar a este debate. Los que me han oído, los que me han querido oír, desde enero del año pasado, saben que vengo diciendo que el drama de los desahucios no hacía más que comenzar y que se iría agravando progresivamente y, por desgracia, el tiempo me ha dado la razón.

Según los datos que se han publicado el 27 de enero de 2014, hace apenas dos semanas, por parte del Banco de España, y que, por primera vez, proceden de un cómputo estricto de las ejecuciones lanzadas desde las entidades en la primera mitad del año 2013, tenemos que durante estos seis meses 35.000 familias se han quedado sin casa, entre enero y junio del año pasado, al no poder pagar su hipoteca.

A partir de esas cifras, el mismo Banco de España dice que cuando tenga los datos finales de 2013 se observará un crecimiento de las ejecuciones hipotecarias durante el año 2013 y respecto al 2012. Del total de casas que pasaron a manos de la banca en este período, cuatro de cada cinco corresponden a vivienda principal, según esa misma estadística del Banco de España. La cifra indica que en sólo medio año se han superado más del 70% de las entregas de primera residencia de 2012.

Sobre las acciones de pago el Banco de España solamente suma 11.348, a cambio de saldar la deuda, lo que equivale solamente al 32,3% del total de desahucios. Es decir que el problema existe tanto o más que antes, a diferencia del inicio de las ejecuciones hipotecarias, ahora éstas están afectando especialmente a la gente de clase media, clase que se está deshaciendo cada día en nuestro país.

¿Qué se ha hecho hasta ahora? Hasta este momento, las iniciativas que se han tomado pretenden solucionar el problema en los casos de endeudamiento excesivo de origen hipotecario, actuando sobre aspectos de carácter paliativo. Se hizo un código de buenas prácticas por el cual se solicitaba a las entidades bancarias que moderaran sus pretensiones; los requisitos son tan estrictos que apenas han podido beneficiar a un 5%, como mucho a un 10% de los casos que ha habido en nuestro país en el último año.

Se ha considerado también, como un objetivo a conseguir, la dación en pago, de cara a evitar la deuda eterna de aquél que ha perdido la vivienda. Ese objetivo, que se planteó en el Congreso de los Diputados por medio de una iniciativa legislativa popular, fue rechazado por la mayoría parlamentaria del Partido Popular, que ahora, pues acabo de oír, hace un momento, que se ufanaba de estar siempre atento a los intereses de los ciudadanos. Como vemos, eso dura poco en este parlamento, y dura poco a nivel del Estado.

Se han planteado también reformas de la normativa hipotecaria para garantizar de futuro contratos hipotecarios más equilibrados. Eso no sería de aplicación a los contratos vigentes y no solucionaría la problemática de la época que hemos pasado.

También se están haciendo propuestas de presente para paliar los problemas existentes, como renegociación de plazos de amortización de deuda hipotecaria; períodos de carencia; mejorar condiciones de tasación en casos de ejecución hipotecaria, pero en todos ellos el problema esencial se mantiene siempre y el problema esencial no es otro que hay una deuda que está por encima del valor del inmueble y por encima de las posibilidades de pago.

Yo decía que los desahucios se dispararían, y se han disparado, y también decíamos que el problema esencial es que no se ha atacado el núcleo del problema, y el núcleo del problema es que el importe de la deuda hipotecaria es excesivo e inasumible, por las siguientes causas: primero, porque se sobrevaloraron, en su momento, los inmuebles y hoy impide venderlo. Y en segundo lugar, por la delicada situación de muchos ciudadanos, por causas sobrevenidas, relacionadas con la crisis.

Hace unos pocos días, se ha publicado también un informe muy importante de un centro de estudios, por el cual se decía que 581.441 ciudadanos cuentan en este momento con una vivienda que vale menos que la hipoteca que aún le queda por pagar, 581.000 ciudadanos están pagando, y les queda por pagar más de lo que vale su vivienda. Esa cifra en el año 2014 pasará a ser de 668.000 y en el año siguiente, en el 2015, pasará a ser de 710.000 ciudadanos. Y la principal causa de esa ratonera hipotecaria es el fuerte desplome que han experimentado los precios de la vivienda, como consecuencia del pinchazo de la burbuja inmobiliaria; desde los máximos históricos de 2007, el valor de los inmuebles ha caído en España aproximadamente un 38,5%.

En el 2014 todavía caerá un 8,5% el valor de las viviendas y en el 2015, el descenso, aunque se moderará ligeramente, los expertos lo calculan en un 8% de descenso y el importe medio caerá a unos 126.999 euros. Es decir que el precio de la vivienda, en los próximos dos años, pasará de unos 150.000 a unos 126.000.

Y lo que es peor, el desempleo continua en niveles insoportables y los salarios han bajado, con la reforma laboral, más de un 10%. Una hipoteca con un capital muy alto y unos ingresos cada vez más reducidos forman una ciclogénesis hipotecaria y social que cada vez es más destructiva. Y la consecuencia de esa combinación es cada vez más desahucios.

¿Cuál es nuestra propuesta? La propuesta que traemos a este parlamento es la siguiente: nuestra propuesta ataca directamente los dos problemas, la sobrevaloración de los inmuebles y la pérdida de capacidad económica, ataca esos dos problemas y sus consecuencias.

Para la solución del problema utilizamos como una pieza esencial la llamada sociedad de gestión de activos procedentes de la reestructuración bancaria, la llamada SAREB, también conocido como banco malo; esa nueva entidad nació con la finalidad de aislar y dar salida al mercado a aquellos activos cuya integración en el balance de las entidades estaba lastrando sus resultados, muchas entidades bancarias se habían adjudicado muchísimos inmuebles y cada día valían menos, y se instrumento como un modo de sacar esos activos tóxicos de los balances de los bancos. La SAREB se queda con los llamados activos tóxicos de las entidades bancarias y les paga a éstas una proporción de su precio; la proporción de ese precio, fijada por el FROB, es para la vivienda ejecutada y adjudicada al banco de un 54,2%.

En nuestra propuesta la SAREB tiene un papel fundamental, pero no ineludible, antes al contrario, consideramos que tal y como está funcionando en la actualidad es mejor desvincular la propuesta de la SAREB y en el trámite legislativo podríamos mejorar la propuesta sustituyendo la SAREB por un fondo *ad hoc* controlado por una sociedad de gestión de activos específica, aunque podemos considerar otras alternativas. La ley que creó la SAREB creó no solamente la SAREB, sino las sociedades de gestión de activos, y dentro de éstas creó la SAREB, podemos crear otra semejante para gestionar la tarea que en esta ley, en este momento y por la fecha en que está hecha, se refería a la SAREB.

Con estos elementos llegamos a nuestra propuesta y la filosofía de la ley es muy sencilla: rescatar a las personas. El objeto de la ley es que el dinero público, bien sea mediante la SAREB o mediante una nueva fórmula, no se limite a rescatar los activos tóxicos de los bancos sino que rescate también a las personas directamente. Para ello creamos un procedimiento nuevo especial y sumario ante el Juzgado de Primera Instancia por el que un particular que, de buena fe y de forma sobrevenida, no pueda atender el pago de las cuotas hipotecarias de su vivienda habitual, podría solicitar el rescate de su crédito, y también sería al autónomo respecto a su local de negocio. Un procedimiento exento de tasas judiciales y en el que se reconoce el derecho a la justicia gratuita, lo que supone que se puede disponer desde el inicio de abogado y procurador de oficio.

Cuando se inicia el procedimiento supone automáticamente varias cosas: primero, la paralización del proceso de ejecución hipotecaria, si se hubiera iniciado; en segundo lugar, no se devengan nuevas cuotas hipotecarias y no son exigibles las vencidas mientras dure el procedimiento, y en tercer lugar, la suspensión del devengo de intereses, tanto de los ordinarios del préstamo como de los de demora.

¿Cuál es la finalidad de ese proceso? Tiene tres finalidades distintas, todas son alternativas y complementarias dependiendo de la situación del deudor hipotecario. La primera de ellas es la suspensión del préstamo o crédito. ¿Qué significa esto? Que se suspende el cumplimiento de las obligaciones derivadas de las exigencias de crédito o préstamo hipotecario por un plazo de tiempo que determinará el tribunal, que no podrá ser inferior ni a un año ni superior a tres años. Esta solución sería de aplicación prioritaria a aquellos casos en que el deudor se encuentre en situación de insolvencia, pero, por sus circunstancias personales o profesionales, esa situación de insolvencia pueda ser conceptualizada como transitoria a medio

plazo; sería, como situación más característica, la de una persona que, por circunstancias determinadas, cae en el paro en un momento determinado, pero que tuviera una perspectiva de a un plazo no muy largo poder recuperar ese empleo sin excesiva dificultad, le evitaría perder durante ese ínterin su vivienda habitual.

Segunda posibilidad, que es la posibilidad estrella de esta propuesta de ley: el rescate del préstamo o crédito. ¿Qué significa? Significa que se proceda a una subrogación del crédito o préstamo hipotecario del acreedor a la sociedad de gestión de activos, con la acomodación de los tipos de interés y plazos de amortización al importe por el que dicha sociedad asume el derecho a crédito o préstamo. Es decir que el banco hipotecante vende o cede, por decirlo de alguna manera, ese derecho de crédito a la SAREB, recibiendo de ese banco malo, de esa sociedad de gestión de activos, el 54,2% del valor, igual que recibiría por cualquier otro activo tóxico.

Esa solución sería de aplicación prioritaria en aquellos casos en que el deudor, que se encuentre en situación de insolvencia por sus circunstancias personales y/o profesionales, sea previsible que no pueda mejorar su situación económica a medio plazo, pero que su unidad de convivencia le permite disponer de medios para pagar una cuota hipotecaria reducida según los criterios de dicho rescate. Si el juez autoriza el rescate, el crédito hipotecario pasa a ser de la sociedad de gestión de activos, que abona, como ya hemos dicho, al banco el 54,2% del importe del crédito. El banco se ahorra el coste y el tiempo de la ejecución de ese crédito hipotecario y el deudor, a partir de ese momento, debe pagar a la sociedad de gestión de activos el crédito hipotecario con una reducción de su deuda y en su cuota hipotecaria del 54,2%.

Se cancelan, por supuesto, los avales personales que tuviera el deudor, puesto que al pasar del banco hipotecante ante el que se prestó el aval a la sociedad de gestión de activos y por un importe tan reducido, no tiene ningún sentido que se mantengan los avales que, en el caso del traspaso de activos tóxicos por parte de un banco a la sociedad de gestión de activos, no se presta ningún aval por parte del banco en absoluto, acreditando, garantizando el valor del inmueble que se traspasa. Por un motivo de mínima equidad tampoco podrían traspasarse los avales en estos casos, se cancelarían.

Tercera posibilidad, hemos dicho que la primera era la suspensión, la segunda el rescate del préstamo, y la tercera sería la dación en pago y el alquiler social. En este caso, la sociedad de gestión de activos pasa a ser propietaria del inmueble hipotecado quedando el deudor como inquilino del inmueble por un plazo determinado, satisfaciendo una renta arrendaticia. Esta solución sería de aplicación a aquellos casos en que el deudor se encuentre en una situación de insolvencia que, por sus circunstancias personales y profesionales, sea previsible que no pueda mejorar a largo plazo y que carezca de capacidad económica para atender el pago de una cuota hipotecaria.

En este caso, el plazo, para computar el plazo, porque tendría derecho a ese alquiler social, se tendría que tener en cuenta la cantidad de crédito hipotecario que tuviera amortizado en el momento de la solicitud y también ponderar su situación económica personal, y para calcular el importe de la renta se tendrían que tener en cuenta sus circunstancias económicas, eso sí, en ningún caso esa renta podría superar el límite máximo de un tercio de los ingresos que perciban conjuntamente todos los miembros de la unidad familiar.

¿Qué consecuencias tendría la aplicación de esta ley? Para el deudor hipotecario siempre se quedaría su vivienda, bien con una suspensión en el devengo de las cuotas, bien como deudor hipotecario pero con una cuota reducida al 54%, o bien como inquilino con una renta social, no sale nadie de su casa. Para la sociedad de gestión de activos, no gasta ni un céntimo público, no pierde ni un solo céntimo, la SAREB se queda con la propiedad del inmueble bien a cambio de una renta social o bien recibiendo, si se le ha cedido el crédito hipotecario, la cuota hipotecaria que se tendría que pagar al banco, recibiendo el mismo dinero que ha entregado al banco más sus intereses, es decir que no perjudica su posibilidad para nada; es decir que recupera dinero, cosa que no está sucediendo, como todo el mundo sabe, con los rescates bancarios en los cuales se está entregando dinero a fondo perdido.

Para el banco hipotecante: el banco hipotecante evita tener que quedarse con otro activo tóxico que lastre su balance y recibe del SAREB el mismo porcentaje de dinero que recibiría por sus otros activos tóxicos adjudicados tras un proceso de ejecución hipotecaria, pero con menos costes y ahorro de tiempo al no tener que recurrir a dicho procedimiento. Hoy en día muchos bancos están entendiendo que esos procesos de ejecución no son una solución al problema que tiene de impago, sino cambiar un problema por otro, y lo estamos viendo cada día, con los problemas que tienen los bancos con los pisos ejecutados con los que se han quedado en propiedad.

Para la administración de justicia, también supondría una ventaja cambiar los procedimientos de ejecución hipotecaria, largos y complejos, por un procedimiento sencillísimo, rápido y eficaz, que evitaría también el colapso de los juzgados, desde ese punto de vista, y también les evitaría la incertidumbre que hay en estos momentos tras la sentencia del Tribunal Europeo respecto a esta materia.

¿Qué se está haciendo en otros países? Es que el país paradigma del liberalismo, si es Estados Unidos y si el Sr. George Bush era un paradigma también del liberalismo, pues bien, este señor, el 30 de julio de 2008, hizo un fondo de 300.000 millones de dólares, aprobado por el Congreso, para que 400.000 propietarios se beneficiaran de una renegociación de sus deudas, y ese país, digámoslo así, paradigma de los liberales, este señor más allá.

En el año 2013, porque no tengo tiempo para poner muchos más ejemplos, J.P. Morgan, Bank of America, Citigroup y Wells Fargo cerraron un pacto con los reguladores americanos por el cual 8.500 millones de dólares, 8.500 millones de dólares se comprometieron a utilizar ¿para qué?: para compensar a los hipotecados a los que se les habían vendido hipotecas que no se podían de ningún modo, excesivas; cada hipotecado recibiría una cantidad máxima de unos 125.000 dólares. La Ley de

recuperación federal de Estados Unidos, dictada ya por la administración Obama, va exactamente en el mismo sentido.

Señoras y señores diputados, desde Baleares podemos hacer una gran aportación a la justicia social y a la defensa de los más débiles, de los que caen del sistema, que cada vez son más. ¿De qué lado estamos, de ellos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, tiene que terminar.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Finalizo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

¿De qué lado estamos, de los más débiles, de los que caen del sistema, o de quién? Los socialistas tenemos claro de quien estamos y por eso hemos impulsado esta ley y, por supuesto, la votaremos a favor.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del grup, en torn a favor de la proposició de llei, té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom. Estic content que aquesta sigui la meva primera intervenció per a aquest tema que té un gran interès social i que al final també comentaré perquè estic content d'intervenir en aquest punt.

Si hagués de posar un títol a la meva intervenció la titularia *La pèrdua d'una oportunitat per fer una reforma* -aquesta sí-estructural, una reforma de bon de veres. Quin serà el guió de la meva intervenció? El meu punt de vista ja veureu que serà diferent, un punt de vista particular d'una persona que ve d'un món on té aquest punt de vista, en funció del que està bé de la seva pràctica diària: concurs de persones físiques, llei d'emprenedoria, i la proposició de llei del Sr. Diéguez.

Concurs de persones físiques. Un dels fonaments del nostre dret és el principi quasi sagrat de la responsabilitat universal: tothom respon dels seus deutes, tothom respon del seu patrimoni present i futur durant quinze anys, això és un principi quasi sagrat. Què passa quan una empresa es troba en situació d'insolvència? Idò quan es troba en situació d'insolvència pot anar al concurs; un concurs és com un hospital d'empreses, per curar-se. Però la pregunta és: què passa quan una persona física es troba en una situació d'insolvència? Pot anar al concurs? Sí que pot anar al concurs. Té sentit anar al concurs? De cap de les maneres, i trobarem molts pocs missers que aconsellin això.

Què implica un concurs d'una persona física? En primer lloc, que les execucions hipotecàries no s'aturen, contràriament a una persona jurídica, on les execucions hipotecàries, si és el propi local on es desenvolupa l'activitat professional, allà s'atura durant un any. I què passa a un concurs si no s'arriba a un acord? Si no s'arriba a un acord, si no s'arriba a un conveni, la societat es liquida i mala sort, l'empresa ha anat malament, hi ha hagut crisi i es liquida.

Però què passa si es una persona física? Les persones físiques no es poden liquidar, per tant, aquí tenim un problema i el problema és que aquesta persona física haurà anat al concurs i si no s'aprova un conveni, -cosa que no passarà mai, perquè no hi ha interès-, aleshores aquesta persona seguirà devent això durant 15 anys més, a més dels crèdits concursals contra la massa en què hagi incorregut per aquest propi concurs. Les conseqüències són absolutament nefastes per a les persones humanament i socialment, humanament i socialment per a aquella persona que cau en una situació d'insolvència, queda absolutament marginada, queda a la misèria més absoluta i, a més a més, econòmicament és un desastre. Per què és un desastre? Perquè aquella persona física que acaba en concurs, o que no arriba al concurs perquè no s'hi presenta, què fa aquella persona física? Aquella persona física simplement es posarà al mercat negre, aquella persona física que té molts de deutes i no els pot aturar, es posa al mercat negre, o a muntar una empresa amb un testafarro. Aquella persona física ni pagarà impostos, ni cotitzarà, ni pagarà IVA, ni res.

Què ús sona quan parlen del 25% de l'economia negra a Espanya? Què ús sona això?

Estadística 2012: sabeu a quants concursos, persones físiques es varen presentar a Estats Units? El 96% del total de concursos a Estats Units varen ser de persones físiques. I Espanya? El 13%. Què rar no? I això per què? Veureu com el debat de la dació en pagament que es proposa, des del meu humil punt de vista és sobrer, si féssim una reforma estructural sobre el concurs de les persones físiques. Concurs de persones físiques, primer apartat de la meva intervenció.

Dos, Llei d'emprenedoria. La Llei de suport a l'emprenedor aprovada va entrar en vigor dia 28 de setembre del 2013. Per a mi no és una reforma estructural, per a mi és un altre pegat.

La reforma, pel que fa al concurs de persones físiques, entenia una condonació de deutes. És a dir, tu estàs malament, persona física, se't condonen els deutes. Vegem quines són aquestes condicions. Si una persona física estava en situació d'insolvència, pot aconseguir una condonació dels deutes, però escoltau, només el 25% dels crèdits ordinaris. Aquesta persona

per tenir la condonació dels deutes del 25%, perdonau, del 75%, ha de pagar el cent per cent dels crèdits privilegiats, això són els crèdits hipotecaris, ha d'haver pagat això; ha de pagar el cent per cent del crèdit contra la massa, és a dir, el misser que posa el concurs amb l'administració concursal, i això no és barat. I es manté el cent per cent del crèdit contra la Seguretat Social i Hisenda.

Repetesc, tu, persona física estàs malament, no pots pagar, pots anar a un concurs. Per tenir aquesta condonació dels crèdits ordinaris, que són els manco, tu has d'haver pagat el cent per cent dels crèdits privilegiats, el cent per cent del crèdit contra la massa, que els que sou missers sabeu què val això, i d'això es manté el cent per cent dels crèdits contra la Seguretat Social i Hisenda.

Si ets comerciant pots anar a la mediació i així podràs aconseguir la condonació del cent per cent dels crèdits ordinaris, però aquesta mediació ja veureu que, des del meu punt de vista tampoc no té gaire sentit, i així i tot, hauràs de pagar el cent per cent dels crèdits privilegiats, el cent per cent del crèdit contra la massa i es manté el cent per cent del crèdit contra la Seguretat Social i Hisenda.

Sembla una broma, però és així! I quina és l'estadística? Què ha passat amb la Llei d'emprenedoria? Com sabeu, va entrar en vigor dia 29 de setembre del 2013. INE, Institut Nacional d'Estadística, què ha passat el darrer trimestre? Voleu saber quants concursos de persones físiques, d'autònoms, d'autònoms es varen presentar en el darrer trimestre, després d'entrar en vigor la Llei d'emprenedoria?

(Pausa de l'intervinent)

Cap, zero. Sabeu quants concursos de persones físiques, no autònoms, es varen presentar a Balears el darrer trimestre, una vegada aprovada la Llei d'emprenedoria? Tres. A Espanya 50 autònoms i persones físiques 169.

En la situació de catàstrofe que tenim, l'any passat amb un 27% d'atur, 25%, no som astronautes, tots tenim devora gent que ho passa malament, que només s'hagin presentat, bé, que a Balears no s'hagi presentat cap concurs de persona física, demostra que aquesta reforma no va ser una reforma estructural, som davant una tímida i insuficient reforma. I a qui beneficia aquesta reforma? Òbviament no als endeutats no, a aquell que té un crèdit això és obvi que no, perquè ja veieu que no s'ha presentat cap concurs d'autònom; podria pensar-se que això beneficia els bancs, la Seguretat Social, Hisenda, perquè, com a mínim, els assegura aquests crèdits. Però això és ser molt curt, és tenir una idea molt curta, perquè tota aquesta gent que no pot pagar i se situa en el mercat negre, aquesta gent no cotitzarà, no pagarà IVA, aquesta gent no pagarà cap tipus d'imposts, aquesta gent no obrirà cap compte corrent, aquesta gent no demanarà cap crèdit ni un. Per tant, aquesta és una visió molt curta, és perdre una oportunitat de fer una reforma, aquesta sí, estructural.

I aquí, per a mi, la dependència o l'entremesclat entre partits polítics i bancs, per a mi és un tema sobre el qual hauríem de reflexionar i on també s'hauria de fer una reforma profunda. Jo vaig quedar escandalitzat fa un parell d'anys quan vaig saber que en el darrer Consell de Ministres del Govern Zapatero, quan ja havia perdut les eleccions, es va posar un indult al conseller delegat del principal banc d'Espanya. No ho sé, tendrem un debat sobre els indults en el proper plenari, però és un tema a reflexionar i no és menor.

Tercera part, proposició de llei del Sr. Diéguez. Proposició positiva i li donarem suport, una feinada, Sr. Diéguez. I estic content de participar en aquest debat perquè la primera vegada que vaig venir aquí i vaig prometre el càrrec, he de confessar que vaig quedar un poc espantat, vaig quedar un poc espantat perquè..., i la gent que va venir, ciutadans del carrer que no vénen mai a aquests actes polítics, em demanaven què feis? És a dir, vàrem estar una hora i mitja, dues, fent preguntes, què tal la carretera? I sortia: estic molt content que em facin aquesta pregunta i tal, i bé, la veritat és que estaven escandalitzats. Jo crec que és una cosa que hauríem de mirar això; és a dir, crec que si això està malament i ho va fer l'anterior Govern, malament, però no hem de continuar així, són els doblers de tots els ciutadans, jo crec que hem de fer uns debats interessants, com puguí ser aquest, però a això jo no li veig cap tipus de rèdit polític. Jo crec que és una cosa que, si es va fer malament, malament, però parlem de futur i no perdem... Perquè jo..., hi havia un jubilat aquí, un jubilat, que va aguantar fins a la pregunta núm. 9, i se'n va anar, justament a la 10 va ser quan va començar un poc el brou, però se'n va anar el pobre home, avorrit, se'n va anar d'avorrit. Home, jo crec que això ho hem de revisar.

Per tant, estic molt content de participar en aquest debat i veig que per ventura podem fer qualche cosa de profit de futur. Tot i així, la proposició del Sr. Diéguez jo crec que és insuficient, li donarem suport perquè crec que l'interessant seria que arribàs a les Corts de Madrid i tiràs endavant, és insuficient perquè només contempla els deutes hipotecaris, quan hi ha altres deutes, els ordinaris o préstecs personals que també condicionen molt, o préstecs o deutes amb la Seguretat Social o Hisenda. Això passa, hi ha gent que té deutes amb la Seguretat Social o Hisenda, que no pot fer-hi front, perd la casa i queden al costat fosc de la realitat, passen al mercat negre.

Jo crec que aquí, ja hem citat el tema d'Estats Units, a Estats Units tenen la Fresh Start, la Fresh Start és de l'any 1898, poca broma, de l'any 1898!, idò la societat americana és una societat dinàmica, és una societat on pots caure, et pots equivocar, però si ho has fet de bona fe i perds tots els teus béns, tens una segona oportunitat, pots tornar començar. Fer aquesta reforma en profunditat suposaria també obligar els bancs a actuar de forma més responsable quan atorguen crèdits. Tots sabeu, jo record el 2006, 2007, és que, sense voler, et donaven un crèdit, els bancs actuaven amb una negligència o manca de diligència però brutal, i donaven crèdit per damunt del valor dels imports. Es regalaven targetes de crèdit, és, com que els bancs tenen un interès públic, és necessari que els bancs actuïn responsablement. Si els bancs sabessin que hi ha aquesta Fresh Start, aquesta segona oportunitat i aquesta reforma en profunditat, segurament els bancs s'ho pensarien dues vegades a l'hora de donar crèdits o els donarien de forma molt més responsable.

Per tant, la nostra posició seria..., demanaríem que s'acceptàs aquesta proposició de llei, tanmateix, simplement és obrir un debat, per tant crec que això és positiu. Estaria molt bé fer feina en positiu, que això s'enviàs a les Corts i que allà s'acabàs de completar la reforma. Jo crec que va en la bona línia, per a mi podria, humilment, perquè jo només som un petit misser, però des del meu punt de vista es podria millorar això, i jo el que demanaria és que entre tots, com que és un tema que tanmateix aquí, diguem sí o diguem no, tanmateix no entrarà en vigor l'endemà, però sí provocaria un debat que podria arribar a Madrid i encetar un tema que això sí que seria una reforma estructural, això seria una reforma estructural, quan es parla d'una agenda reformista, és això, no?, una reforma que després d'una Llei d'emprenedoria, ens trobem amb cap concurs aquí a Balears, amb cap concurs d'autònom, amb tres de persones físiques, això no, no, hi ha qualche cosa que no quadra. És en aquest moment que hem de fer una reforma estructural, hem de ser un poc valents i pensar per a d'aquí a 10, 15 o 20 anys, crear una societat dinàmica, una societat que et doni una segona oportunitat, una societat que pensi amb aquell que sense voler o involuntàriament ha caigut en una situació de desgràcia. És això el que ens interessa, perquè humanament ens interessa per a aquella persona, socialment ens interessa per a aquella persona, però també econòmicament ens interessa, això és una societat dinàmica.

I res pus. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari Popular, en torn en contra de la proposició. Té la paraula la Sra. Virtudes Marí, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, permeti'm donar la benvinguda al Sr. Mas, que després de molts d'anys ens tornam trobar en un debat, que jo també trob que és francament interessant. I és interessant debatre sobre la insolvència de les persones, perquè és una realitat que existeix avui.

Però centrem-nos en el que realment debatem, debatem un text concret, presentat pel PSIB-PSOE, pel Sr. Diéguez, a qui, ja ho he fet personalment, però crec que s'ha de reconèixer la feina que ha fet i la bona intenció, que la seva funció únicament és enviar-la al Congrés dels Diputats per al seu debat i aprovació com a llei. Tots sabem que aquesta cambra, com el Congrés dels Diputats, en el seu funcionament és tremendament rígida i que entenem, i per això diré el que ara explicaré, que les modificacions i el canvi de filosofia de la proposta que avui es debat, es queda curta, també ho pensam. Avui en el Govern d'Espanya no es treballa en aquest sentit, avui el Partit Socialista d'Espanya no treballa en aquest sentit, avui la directiva europea que es tramita no treballa en aquest sentit, treballen, precisament, amb una cosa que deia el Sr. Mas, amb la Llei d'insolvència dels particulars; és a dir, amb una visió global d'aquest problema.

Nosaltres ho dèiem ahir públicament en premsa i ho repetim en aquesta tribuna, creim que el que caldria no és aprovar un text que crea falses expectatives als ciutadans, crec que seria molt dolent que els ciutadans de les Illes Balears demà pensassin que, perquè aprovam aquest text avui, demà podran anar al SAREB a deixar la seva hipoteca, crec que estariem enganyant i per descomptat entrant en una situació que crec que no ens podem permetre, que és jugar amb gent que està desesperada. Això no ho podem fer. Jo entenc totes les demagògies, però les demagògies tenen un límit...

(Remor de veus)

... que és jugar amb l'esperança de la gent. Per això...

(Remor de veus)

... per això,

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

.... per això nosaltres els fèiem una proposta en positiu: volen que aquesta qüestió es debati on s'ha de debatre, que és a Madrid, on s'inicia el debat, precisament, perquè la llei que vostès feren, la llei concursal es va quedar molt curta -vull recordar-los que va ser el Sr. Camaño qui deia que la insolvència dels particulars ja estava ben regulada i no feia falta fer res-, d'això no n'és culpable el Partit Popular. Avui s'ha encetat aquest debat, aportem el seu gra d'arena, vostè és son pare, no li llevam cap protagonisme, enviem-lo per al seu debat, però fora d'una tramitació de llei, per diversos motius: primer, perquè vostè sap que la rigidesa d'un procediment legislatiu quan parteix d'un text com aquest, farà molt difícil fer els canvis necessaris els quals són de fons. Vostè mateix s'ha autoesmenat aquí. I segon, perquè creim que serà molt més ràpid i molt més eficaç no entrar una nova proposició de llei a Madrid, sinó realment sumar-nos als procediments que hi ha en curs.

Aquesta és la nostra voluntat positiva, voluntat que ja m'han manifestat que no acceptaran, però de la qual volíem deixar constància.

Jo crec, però, que el que no podem fer és falsejar la realitat, Sr. Diéguez, i el que no pot fer és canviar les dades; miri, les dades són les que són i són públiques i el que vostè no pot pretendre és dir que avui estam pitjor que a l'any 2009, perquè no és veritat. L'any 2009 es presentaven més de 93.000 desnonaments; es presentaven, perdó, sí, el 2010, 98.393 execucions hipotecàries. A dia d'avui això s'ha rebaixat de manera substancial, un 26..., no parlem, parlem d'Espanya, no parlem de Balears. A Balears estàvem en una situació de 2.667 procediments iniciats l'any 2009; el 2012 es va aconseguir baixar a 1.800, i ara, dades oficials del tercer trimestre, som a 905. Per tant, almenys el que no hem de fer és falsejar les dades, les dades són les que són, i són greus, que sigui un menys no lleva que no sigui greu.

Però som davant un tema tan important que el que no podem fer, al nostre judici, per un criteri de responsabilitat, és oblidar les dues parts que estan en joc: per un costat el 3-4% de persones que no poden pagar i, en segon lloc, aquest 96-97% de persones que compleixen les seves obligacions. I això és un equilibri, ho deia vostè mateix, el sistema hipotecari espanyol, que és del segle XIX, ha funcionat i ha funcionat bé perquè realment ha donat una oportunitat als espanyols que altres legislacions no han donat, que és l'adquisició d'un habitatge. És una qüestió cultural per a nosaltres.

En la mesura que toquem la seguretat d'aquest mercat, dificultarem de manera substancial l'accés a la hipoteca. I és un equilibri complicat, però per descomptat al qual estam disposats a analitzar i a fer totes les reformes estructurals que siguin necessàries perquè existeixi aquest equilibri entre ajudar a qui ho ha de menester i no carregar-nos la possibilitat que els ciutadans continuïn tenint accés a aquestes hipoteques.

Però el que més em sorprèn, Sr. Diéguez, és que se'n facin de noves. Sap quan comença a afrontar-se aquesta problemàtica, des del punt de vista legal, en aquest país? L'any 2012. Tant de bo, tant de bo! els governs l'any 2007, quan va començar el desastre econòmic en lloc de veure brots verds i de dir que tot anava bé haguessin començat a fer coses. Probablement avui estariem, les persones, en una altra situació.

El 2012 i el 2013 per part del Govern d'Espanya s'han posat damunt la taula propostes, algunes d'elles molt paregudes a les que vostès proposen, no hi ha gaire diferència entre el que vostè ens diu de considerar insolvents les persones que la seva quota hipotecària és superior al 50% dels seus ingressos, això és el que diu la llei 1/2013, per exemple. El fons social de l'habitatge, està regulat. La possibilitat de la dació en pagament, està regulada. Una dada, de les execucions de llançaments hipotecaris, de les execucions hipotecàries de l'any passat, 14.000 han estat dacions en pagament, de les 32.000, 14.000 han estat dacions en pagament.

Per tant, dimensionem el problema, no el neguen ni el sobredimensionem, diguem la realitat i la veritat. I, en aquestes illes hem passat de tenir 181 desnonaments a tenir-ne 2 diaris. Què és greu? Sí, però el problema ha canviat molt de dimensió. La prova és que avui aquí no hi ha cap demanda social apressant, si haguéssim fet aquest debat fa un any i mig estic segura que aquest seria el tema del dia i que realment, realment, en el carrer hi hagués hagut una problemàtica perquè hi havia aquesta problemàtica social, si aquesta no és la primera vegada que en parlem en aquest parlament d'aquesta qüestió.

Des del principi d'aquesta legislatura hi ha hagut multitud de propostes, hi ha hagut fins i tot declaracions institucionals, hi ha hagut, per part del Sr. Fidalgo, dúiem crec que dos mesos asseguts en aquests escons i ja parlàvem de clàusules abusives, parlàvem de registres, parlàvem de dació en pagament. Vostès mateixos, l'any passat, debatíem en aquesta cambra que féssim el mateix que a Andalusia, que expropiàssim, vull dir, idees n'hi ha hagut moltes.

Nosaltres demanam que les idees s'estudiïn, es posin en el context que s'han de posar perquè realment l'equilibri de la nostra economia no està perquè li donem molts d'ensurts i, per això, li proposàvem el que li proposàvem: estudiem on realment es pot estudiar, en el Congrés de Diputats.

Una qüestió concreta, per exemple, que vostè proposa quant al perfil de les persones que s'hi poden acollir, abans parlàvem del 50% dels ingressos nets, ara podem parlar dels ingressos de les famílies. Vostès deixen acollir-se als que tenen 2,5 vegades l'IPREM, 15.975. La Llei 1/2013 fixa el límit en 19.170, és una mica superior.

I realment, el que m'ha sorprès moltíssim del que vostè deia és que el que jo sí considerava nou, que era que entregàvem els crèdits i/o els habitatges al SAREB, ara digui que no. Bé, no deixa de demostrar-me que encara cal donar-hi moltes voltes a aquesta llei, perquè és l'eix, és la gran novetat. A més, el titular ja me'l sabia abans d'arribar a aquesta sala, vostè diria, *hemos rescatado a los bancos, hay que rescatar a las personas*, això queda beníssim, però si ens enfonsam tots al final no haurem rescatat ningú.

La nostra obligació, la nostra obligació és fer tot el possible, amb la bona fe que li conec i li pressuposo, per realment oferir en positiu solucions als ciutadans. I nosaltres creim que la legislació que ha posat en marxa el Govern d'Espanya ha ajudat. Què no és la solució perfecta? Per suposat que no, però és que tampoc la situació econòmica no ens permet una situació que s'havia deteriorant durant quatre anys resoldre-la d'una vegada, fent així... això no és resol així.

Miri, aquestes idees magnífiques que té vostè, jo no sé com no les va proposar al Sr. Zapatero, tal vegada li hagués fet cas i avui estaríem en una altra situació. Però bé està que vengui avui i nosaltres no ens negam a discutir-ho, el que li diem es: discutim-ho com a document de feina dins d'una perspectiva molt més global, que és una llei d'insolvència dels particulars, que és, per una altra part, repeteix, la proposició de llei que acaba de presentar el Partit Socialista Obrer Espanyol al Govern d'Espanya per discutir d'això, que no té res a veure el seu plantejament amb el que fa a Madrid, però probablement hi ha coses que són aprofitables del seu plantejament. Per tant, sumem esforços i superem, moltes vegades, el desig de reconeixement de paternitats.

Però bé, en definitiva, moltes són les coses que també es poden fer des de les Illes Balears i es fan, a part de donar tràmit o no a aquesta proposició de llei. Li vull recordar que en el que sí és competent aquest govern i altres administracions, el Consell Insular de Mallorca, per exemple, el qual ha fet una magnífica feina signant convenis amb Creu Roja, 500.000 euros anuals; els ajuntaments, tots els ajuntaments, tots els consells, tothom, tothom, no en tenen el patrimoni ni vostès ni nosaltres ni ningú, tothom està preocupat per aquest tema, però nosaltres tenim l'obligació de posar mesures i de posar mesures, a més, que no rompin l'equilibri, fràgil i complicat, de la nostra recuperació econòmica, i aquesta és la gran dificultat d'afrontar aquest tema.

Llegia ahir que si l'any passat s'hagués aprovat la dació en pagament sense més, una repercussió de les mesures adoptades sobre la morositat de menys d'un 1%, haguéssim estat entre un 8 i un 10. Home! Cal pensar-s'ho, tot té conseqüències, no vivim en departaments estancs, realment el punt d'equilibri és el més complicat, els extrems, vull dir, la llei andalusa, que discutíem fa un any en aquesta tribuna, expropiam tothom, això és fàcil, a més, titular fàcil, tothom ho entén, però hem arreglat res? Miri, arreglam moltíssim més, i li posaré dos exemples, els plans de lloguers de 2012 i 2013 del Govern de les Illes Balears: hem aconseguit que 447 habitatges que vostès deixaren buits ara tenen una persona que els ocupa, entre 150 i 300 euros cada mes. Són coses petites? Sí, però són 400 famílies que tenen un problema resol. Creim que és important, creim que és important.

(Remor de veus)

Per tant, mirin, per treballar en positiu, com ha fet el Govern d'Espanya aprovant els reials decrets lleis i les lleis del 2012 i del 2013 per afrontar i per aconseguir baixar els llançaments, s'han suspès durant dos anys els llançaments hipotecaris, això és així; si no, no seríem ni en la situació que som avui, que feim un debat amb absoluta tranquil·litat i sense que ningú realment tenguí la pressió que existia fa un any i mig, ni molt menys, no existeix aquesta pressió social, afortunadament, tant de bo ni tan sols n'haguéssim de discutir, però el cert és que creim que el millor per resoldre els problemes dels ciutadans és que vostès aquest projecte de llei el retirin, tal qual ve com a projecte de llei, el convertim en una proposta de tots els grups de la cambra i demanem dues coses, tant al Govern com a les Corts Generals: primer, que estudiïn aquest document dins el marc de la Llei d'insolvència dels particulars, que està en tramitació. I, segon, que aprofitin totes aquelles qüestions que puguin ser-ho.

Si és així jo crec que realment ajudarem a resoldre el problema, que estic segura que és el que tots volem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Mas, primero que nada darle las gracias por su apoyo y decir algo que también servirá para contestar al Grupo Parlamentario Popular. Ciertamente que hace falta un concurso de particulares, cierto, y hay iniciativas, iniciativas presentadas por el Partido Socialista a nivel del Estado, que fueron despreciadas por el Partido Popular, fueron despreciadas y votadas en contra, a principios de esta legislatura, ahora se han vuelto a presentar con ciertas modificaciones, vamos a ver si las aceptan o no.

Cierto que hace falta regular el concurso, este tipo de concurso, pero aquí no se trata de... esta la ley no pretende regular la situación concursal, porque no sigue el mismo concepto patrimonial de las leyes concursales. O sea, en una ley concursal uno dice, bueno, debo dinero, pues todo lo que tengo está aquí vamos a repartir y a ver como quedamos, viene a ser el esquema básico de una situación concursal. Aquí prescindimos del concepto patrimonial de insolvencia y pasamos a un concepto funcional de insolvencia, que es distinto del concepto patrimonial, y esto también afecta al Grupo Parlamentario Popular.

Miren, no se trata de ver lo que tiene o no una persona y como con lo que tiene va a hacer frente a sus deudas y como va a quedar debiendo o no va a quedar debiendo después de esas circunstancias, se trata de ver si puede cumplir o no, es un concepto distinto; se trata de la imposibilidad de atender a todas las obligaciones sin desatender las necesidades básicas suyas y de su familia. El concepto patrimonial estaba bien para el siglo XIX, pero vayamos un poquitín más allá, vayamos un poco más allá, y el que no puede atender según que obligaciones sin desatender sus necesidades básicas no tiene porqué atenderlas, primero van las necesidades básicas.

En segundo lugar, cierto es que la situación de los desahucios está produciendo una cantidad de muertos civiles tremenda en nuestro país, hay un montón de gente que se ve que ha perdido su casa, lo ha perdido todo y deberá dinero para toda la vida, se está hablando de miles y miles y miles de personas, las estadísticas son realmente confusas, pero muchas personas que van a ser muertos civiles, que no van a poder acceder a nada. ¿Por qué? Porque la hipoteca los ha matado civilmente.

Esta ley lo que pretende es resolver una situación de emergencia, de emergencia producida por una determinada situación, de la que hemos hablado y no tengo tiempo para volver a hablar sobre ella; una situación de emergencia que ha producido que mucha gente salga y caiga del sistema por unas hipotecas sobrevaloradas y por una situación de crisis en la que no tienen ninguna responsabilidad, eso es de lo que se trata.

Vale, se nos habla aquí de declaraciones institucionales, de enviar una proposición no de ley. ¿Declaraciones institucionales? Aquí tiene una declaración institucional el Grupo Parlamentario Popular, ¿qué dice esta declaración institucional? Les leo: "El pago de las deudas hipotecarias se ha de poder resolver adelantando soluciones como la simple dación de la vivienda habitual por parte de las familias que de forma sobrevenida y de buena fe no puedan hacer frente a las cuotas hipotecarias. La dación en pago se ha de poder aplicar también de forma retroactiva, así como se ha de posibilitar que los ciudadanos afectados puedan continuar viviendo en el piso con un alquiler social". Esto es lo que decimos aquí, esto lo dijeron en una declaración institucional. ¿Para qué sirve? Para nada, para nada, absolutamente para nada.

(Alguns aplaudiments)

Y ustedes se han aficionado a las declaraciones institucionales porque saben que no les obligan, podrían inventar una nueva declaración institucional, bueno, ya la han inventado, la declaración institucional de lengua bífida, de lengua bífida, de lengua de serpiente, porque, por un lado se dice una cosa, y por el otro se hace otra muy distinta. Esto es lo que aprobó el Parlamento. Le leo más, le leo más de lo que aprobó este parlamento, finalizaba: "El Parlament de les Illes Balears apoyará las medidas necesarias que se tomen para solucionar el problema de los desahucios y la problemática social que lo acompaña". Aquí estamos, apoyará.

Pero espérese, más allá, ¿dice usted gobierno? Muy bien, vamos al Gobierno, aquí tenemos al Sr. Presidente del Gobierno, se le preguntó en su momento sobre este tema, dijo: "Es importante llegar a acuerdos, este gobierno hace trabajo para este tema desde principios de la legislatura". Bueno, muy bien, y dice, leo textualmente: "Nosotros -habla el presidente del Gobierno- apoyaremos sea cual sea la iniciativa -sea cual sea la iniciativa- siempre que vaya en beneficio de los ciudadanos". Sr. Bauzá, por favor, levante un momento los ojos del Ipad y míreme, ¿dijo usted esto o no lo dijo?, ¿lo dijo o no lo dijo?

(Remor de veus)

Puede usted plantear una cuestión incidental, puede hablar cuantas veces quiera y decirlo, lo dije, pero lo dije, como lo digo todo, de mentira, de mentira, como si fuera una prospección petrolífera cualquiera. Hablamos, declaraciones institucionales, pero luego no hacemos nada.

¡Sr. Bauzá, una auténtica vergüenza, eso es lo que vale su palabra, eso es lo que vale su palabra!

Miren, me dicen que hacemos demagogia con esto, ¿una ley es demagogia? Este no es el argumento, estudie, estudie, una ley no es un argumento, es un texto legal, y los textos legales no son demagogia, los argumentos pueden ser demagogia, pero los textos legales no lo son. Estudien un poco.

(Alguns aplaudiments)

Miren, no tengo tiempo para mucho más, pero me sorprenden una serie de afirmaciones que se han hecho por parte del Grupo Parlamentario Popular, como por ejemplo que lo más rápido es no hacer nada, o que los datos no son correctos. Yes que he leído datos del Banco de España, del 27 de enero de 2014, datos del Banco de España. Hay uno suyo en el Banco de España, ¿qué, da datos falsos el Banco de España? Salga aquí y dígalos: no, es que los datos que han dado ustedes del Banco de España son falsos; los datos que le he dado son los únicos que hay, no he querido utilizar ningún dato de encuesta, ninguno. Usted sí que los ha utilizado datos de encuesta, yo no he utilizado datos de encuesta, yo he utilizado datos del Banco de España, los únicos que hay que son reconocidos por todos como los más exactos, y creo que están equivocados en defecto de... en contra de los perjudicados.

Por supuesto, también lo que creo que no es tolerable es que nos diga que no hay demanda social, ¿en qué mundo viven? Vaya a la calle San Alonso, vaya a la calle San Alonso y si va una tarde allí y después de ir allí y ve lo que está pasando...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, tiene que terminar.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo, Sra. Presidenta.

..., si después de ver lo que está sucediendo allí usted viene aquí otra vez y me dice, señores, no hay demanda social, no está pasando nada, yo retiro la ley, la retiro de todas partes. Usted ha dicho que no hay demanda social y que no hay presión social, ¿qué es que sólo entienden si llenamos las tribunas de gente?...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, acabe.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

¿Sólo entienden así? ¿Sólo entienden así? Miren...

(Remor de veus)

... a partir de esta votación hemos visto que este gobierno sólo tiene un destino y es ser destruido en las urnas. Un gobierno que se pone de espaldas a los ciudadanos, como se ponen ustedes, sólo tiene un destino que es ser destruido en las urnas, y a partir de esta votación no vamos a tener, por lo menos yo no voy a tener otro objetivo, que convencer a los ciudadanos de que el mayor peligro que tienen es este gobierno, un gobierno...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, termine ya.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

... en que uno manda y los demás obedecen, que uno manda y los demás obedecen, lo cual da su nivel, y un nivel que se caracteriza...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, acabe.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

... por las mentiras compulsivas. Nada más, Sra. presidenta.

(Alguns aplaudiments)

(Se sent una veu de fons que diu: "quin nivell")

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS. Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de cinc minuts.

No el vol emprar? D'acord.

Idò ara en torn de contrarèplica té la paraula pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Virtudes Marí, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Diéguez, m'acaba de sorprendre infinitament, que ha dit que a partir d'avui el seu objectiu és derrocar el Govern, i jo crec que és el seu objectiu des del minut zero; vull dir, no... és que acab de dur-me'n una sorpresa, però bé, jo crec que això no ha d'escandalitzar ningú, és la seva manera de fer oposició i no tenc res a dir, és legítim i no tenim res a dir, però com a mínim, m'ha sorprès infinitament, perquè ha dissimulat beníssim si el seu objectiu durant aquests dos anys i busques que duim no era aquest. Li ha sortit fatal, li ha sortit fatal, però bé, anem al que ens ocupa.

Per què serveixen les declaracions institucionals? Miri, Llei 1/2013, vol que li conti què diu? Vostè ho sap, jo he estudiat, vostè també. Dos, Pla Nacional d'Acció d'Inclusió Social, mesures concretes per a això. Tres, directiva europea per regular, per primera vegada, els drets dels consumidors envers la hipoteca. Què vostè pot dur res de quan vostès governaven que fessin? Em falta un text, però no el tenia imprès, perdoni: la Llei d'emprenadors, que segur que té errades, segur, com qualsevol text legal és perfectible, però almenys hi ha més del que hi havia. Per tant, lliçons les justes, lliçons les justes!

A més, no era el meu to ni la meva pretensió, Sr. Diéguez, però és que vostè ho posa molt difícil, ho posa molt difícil.

(Remor de veus)

Realment, realment, vergonya en tendria jo, sí, molta, si fos vostè moltíssima...

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci, per favor.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

No els ho podem posar més fàcil..., no els ho podem...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

(Alguns aplaudiments)

Senyors diputats, silenci.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

...i a més, aconseguim fins i tot arribar a molts d'acords amb vostès en coses que són positives, per què? Perquè som conscients que hi ha un problema a la societat i es fan coses per solucionar-les.

... no els ho podem posar més fàcil, els diem, mirin, anem tots junts a Madrid, discutim aquest tema, no ho volen fer? Beníssim, no ho facin. Bé, nosaltres ho farem, nosaltres ho farem. Vostès no ho volen fer? No ho facin, cap problema. Allà mateix, vostè mateix. El que passa és que jo crec que vostè es veia a la tribuna del Congrés dels Diputats de manera subreptícia i no ho ha aconseguit, miri, no ho sé, jo com que aquesta aspiració no la tenc no em preocupa.

(Remor de veus)

El que no volem -i no ens hi trobaran- és crear nous problemes, no ho volem fer. El que volem fer és en un tema tan delicat i important com aquest, que és delicat i que és important, realment que es mesurin totes les conseqüències i que en aquest cas, com en tots els que afecten les persones, sempre la decisió que es prengui i el que es prioritzi sigui solucionar els greus problemes i això és el que ha fet la Llei 1/2013, això és el que fa el Pla nacional de serveis socials i això és el que farà al futur la Llei d'insolvència, igual que fa la directiva en tramitació a Europa: evitar clàusules abusives, evitar sobreendeutaments, suspendre els llançaments durant dos anys, permetre la dació en pagament, que li dic que més de 14.000 enguany, és que les dades..., vostè diu les que li van bé, miri, les dades que li don són del Consell General del Poder Judicial, són oficials, Consell General del Poder Judicial, ni enquestes ni invents, Consell General del Poder Judicial, vostè ha agafat el Banc d'Espanya, segurament a uns desnonaments hi sumen també els llançaments en matèria d'arrendaments urbans, no ho sé, però crec que no és un tema si n'hi ha mil més o mil menys, el problema hi és.

Anem a l'important i al que realment preocupa la gent, sap per què li dic, sap per què li dic que... jo no li he dit que no hi hagi un problema a la societat i que no hi hagi una crisi tremenda, li he dit...li he dit...

LA SRA. PRESIDENTA:

L'únic que no m'agradaria és que avui algú pogués pensar que el Partit Popular posa en dubte que existeix un problema i que hem treballat, treballarem -hem treballat, treballarem-...

Senyors diputats, per favor, silenci.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

... doncs miri, em dec explicar quasi tan malament com...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

... i farem tot el que sigui a les nostres mans per ajudar a solucionar-los.

Silenci! És el seu torn d'intervenció, silenci, Sr. Thomàs, silenci.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Si vostès s'hi sumen, estarem encantats, si no, ens trobarem a Madrid. El PSOE no pensa com vostès.

...aquests dos anys i mig el Sr. Diéguez, que no l'hem entès, deu ser això el problema? Que es deu explicar fatal.

Gràcies.

Mirin, si algú és conscient del problema que hi ha en aquest país és el Govern de les Illes Balears i és el Govern d'Espanya, perquè envers de mirar cap on no sé on, que és el que feren vostès durant quatre anys, ens hem dedicat, amb un cost polític impressionant i obligatori, com sempre ha dit el president, a mirar de fer reformes estructurals, que n'hi ha moltes per fer. Ni ho dubti, ni ho dubti, que n'hi ha moltes per fer! A un país durant vuit anys en el qual no es fa res, és com una casa que està a punt de caure, idò a Espanya érem a punt del desnonament i no del desnonament dels pobres hipotecats, d'un desnonament com a país, i hem aconseguit, almenys això, aturar-ho, almenys això, aturar-ho. I posar mesures, sí, que a vostès no els agraden? Miri jo, qui no ho vol entendre no ho entendrà mai.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara passam a la votació, i demanaria a la Cambra si pren o no en consideració la proposició de llei debatuda. Començam a votar. Votam.

Vots en contra, 32, queda rebutjada, no es pren en consideració... vots en contra, 32; vots a favor, 24.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió d'avui.

Que hi ha molta gent que ho passa malament? I vostè per què es pensa que la partida que més ha crescut al pressupost de la comunitat autònoma de les Illes Balears és la de Serveis Socials en aquests anys? Quan tota la resta disminueix, aquesta pujava. I a més..., i a més..., i a més...

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS